

నాత గ్రంథమాల * ౧౬౬

బౌద్ధవి. గుంటూరు జిల్లా తీర్పు

అధ్యక్షవ్యవహార దర్పణము

రచన అండ్ ప్రచురణ

దేశభక్త వోలేటి సుబ్రహ్మణ్యశర్మ

ప్రింట్ : దేశహిత గ్రంథమాల, తెనాలి.

కాపీరైటు }
రిజిష్టరు
టెడ్

1957

{ విరాళదారులకుచితం
ఇతరులకు రు 1/-

విశ్వకర్మా దిశాంపతిః స నః పశూన్ పాతు,
 సోఽస్మాన్ పాతు తస్మై నమః॥

త్విష్ట వాయా మజనయత , త్వష్టై ప్యైత్వాం పతిః ।
 త్వష్ట సమాస్ర మాయాగంషి, దీర్ఘ మాయః కృణోతువామ్॥

N. B. :- “సవతిర్విశ్వకర్మేతి శృతిస్మృతిభిరీరితః । యశే త్త దైవసపతి మంశజం
 విశ్వకర్మణః॥ యత్ర షత్తైవ వా వాస్తుపురుషం పూజయేద్భద్ర తద్భావేన
 యశే ద్విశ్వకర్మ బ్రాహ్మణ శిల్పినమ్॥”

(విశ్వకర్మబ్రాహ్మణ వంశాగమయ, శిల్పకాండము ౨౦౧ పుట)

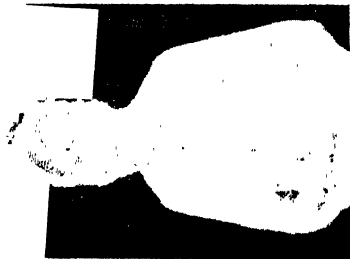

ప్రజా ప్రసాద ప్రహ్లాదుల

జాతి. కమ్యూనిస్టులను అణగారిన,

శ్రమజనములను అణగారిన,

కొలకొల, గుంటూరు,

ప్రజా ప్రసాద ప్రహ్లాదుల
జాతి. కమ్యూనిస్టులను అణగారిన,
(శ్రమజనములను అణగారిన)

కొలకొల, గుంటూరు,

బ్రహ్మశ్రీ పండిత బండికట్ల వెంకటరత్నశాస్త్రిగారు

ఆయుర్వేదవైద్యులుచేతను, విజ్ఞానశాస్త్ర ప్రచోదకులుచేతను
ఆశ్రితజనకల్పభూజులుగ ప్రకాశించుచున్నవారు.

ఇనమనమెప్పుడు. ఒంగోలు తాలూకా.

బ్రహ్మశ్రీ పి. వైద్యరాజుగారు గారు.

ల్యాండులలో - వసతి/వాసములు, అంతస్తులు

“శ్రీ వైద్యరాజుగారు అంతస్తులు వసతి/వాసములు

మహాగౌరవములకు విరాళములు అందజేసి, వసతి/వాసములు

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ప రి చ య ము.

దేశభక్త: వోలేటి సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు సారస్వతైక విమర్శ కృషిలో చాల వత్సరాలుగా నిమగ్నులై సాంఘికదృష్టితో ఏతద్విమర్శనము చేయుచూ వచ్చినవారు. వారు ప్రారంభములోనే కవిరాజు త్రిపురనేని (బారెట్టాప్రస్తుతి) మన్నన పొందినవారు.

“దేశహిత ప్రదీపిక” అను నాలుగు సంచికలలో వారి సునుచిత విమర్శలను లోకవిదితం చేశారు. ఇప్పుడు ‘విజయధ్వజ’ నెత్తారు. వారు సాంఘికదృష్టితో సాహిత్యవిమర్శకు దిగి పూర్వము సాహిత్యోపాసన పేరుతో చేసిన, ప్రచారించిన కొన్ని సాంఘిక అసమతాభావాలను, న్యూనతకల్గించు వాదములను విమర్శాత్మక పరామర్శతో చదువరులకు చూపి విమర్శదృష్టికి అవసరమగు సాంఘిక, చారిత్రక దృష్టిని గూడా మొలకలెత్తించారు.

ప్రస్తుత ప్రచురణ ‘స్వర్ణకార వ్యవహారము’ అనే (పద్య) గ్రంథ పరిశీలనము ధర్మశాస్త్రసిథిగూడా యిందులో గోచర మౌతుంది. పట్టణాల్లో చేరి యీ రకపుదృష్టి యింకా యెందుకు? మనం సాంఘికంగా యెంతో మారిపోతిమి! అనేవారికి అసలు దేశంలోని స్థితి బోధపడలేదని తెలియజేయటానికే యీ ప్రచురణ. ఈ శతాబ్దారంభంలో కవితాహంకృతి యిందులో గోచర మౌతుంది, ఉపాలంభన కార్యాల్లో తామెట్లు వాడినది తెలుస్తుంది.

ఒక కోర్టు తీర్పు, అపీలు తీర్పుల పరిశీలనతో నేర్పడిన సాంఘిక సమస్యలను ముందుకుతెచ్చి ధర్మశాస్త్రాన్ని తేటచి వాటిని కులతత్వశాస్త్రంగాని, ధర్మశాస్త్రం కాదన్న (నిజానిజ) నిరూపణకు పూనుకొని ‘వైదిక’ ‘విశ్వకర్మ’ విశ్వబ్రాహ్మణ మొదలైన శబ్దోత్పత్తి విలిఖించిన గ్రంథము.

వర్తమాన సాంఘికస్థితిలో అవ్యవస్థ ప్రధానంగా కనబడుతుంది. దానికి రూపం, స్థితి, నీతి, రావాలి. దానికి మార్గేతర మార్గాలున్నా ప్రాయికమైన విలువలు, సూత్రాలు వుండాలి, ఆయన్వేషణ నేటి ఆవశ్యకత. తీరులో మార్పు యెంత అవసరమో శ్రద్ధాసక్తి గల పాఠకులు గ్రహింప నర్హులు. ఆ కదిలికకు కారణ భూతుడైన మన రచయిత కృషి ప్రశంసార్హము.

తె నా లి } (సం) ఆవుల గోపాలకృష్ణమూర్తి M.A.L.L.B.
1949-57 } అడ్వొకేట్

అభిప్రాయము

జగంబెరింగిన బ్రాహ్మణునకు జంబెంబెందుకన్న ట్లీవిజయధ్వజి గ్రంథకర్త, దేశభక్త: వి. యస్. శర్మగారిం గూర్చి పొగడికతో బనిలేదు. వీరాధ్యాత్మిక సేవయందుకూడ 'ఓంనమశ్శివాయ పంచాక్షర గేయము, శ్రీకనకదుర్గాంబదండకము మొదలైనవి రచించిరి. "దేశహిత ప్రదీపిక" మొదలగు స్వరచనలేగాక ప్రాచీన మహాకవులయొక్కయు, ఆధునిక శ్రీ శ్రీమాప్తరు జి. పోలయ్యపిళ్లైగారి వంటి మహాశయులయొక్కయు రచనంబులఁ బ్రచురించుట మూలంబున "దేశహిత గ్రంథమాల"ను విశాలంబొనర్చుచున్నారు.

కోట్లకొలది ధనవ్యయముతో భూగర్భపరిశోధనచేసి వెలువడిచంగల్గుచున్న శిల్పులు, శాసనాలు ఎంతముఖ్యమో అంత కన్న నెక్కుడు గ్రంథభాండాంబుల నెలకొనియున్న కళంకాస్పదములైన గూఢపుతాణీలవంటి గ్రంథసంచయంబును విమర్శించి యందున్నా సత్యాన్వేషణంబున నాగఫణంబులందలి మణులను, కోరలయందలి గళంబును విడదీసి లోకంబున కర్పించినట్లనర్చిన యీ "విజయధ్వజి"వంటి ప్రచురణంబులు ముఖ్యంబులనక తప్పదు.

“హిందూలను ధిక్కరించి యే సంసారియైన నేమిచేయఁ గలఁడు? కాగా సామాన్య వ్యక్తుల దగ్గరనుండి ఉన్నత న్యాయస్థానాధీశుల వఱకు నాధర్మశాస్త్రమునే యాధారముగ గైకొని వ్యవహరించుట గల్గుచున్నది. కావున శాస్త్రీయంబగు వేదాదుల గనంబ యున్న బ్రహ్మరి సాంప్రదాయ బ్రాహ్మణులెవ్వరు? తదితర సాంప్రదాయ ఋషుల వంశులెవ్వరు? అనే గడ్డుప్రశ్నపై నీ “విజయ ధ్వజ” 80వ 81వ పుటలందు నిర్దుష్ట వంశ వృక్షమున జూపుట గల్గినది. మఱియు 87 పుట 17-24 పంక్తులు వివరించుట గల్గియున్నది. నిజంబునకు బ్రహ్మరి సాంప్రదాయ బ్రాహ్మణులై యున్న విశ్వకర్మ - విశ్వ - శిల్పబ్రాహ్మణులనంబ యవారే అంతటా విద్యాగురువులై, పౌరోహితులై, (పౌరహితులై) గ్రామకరిణీకము మొదలు రాజప్రతినిధి (89 -వ పుట) వఱకు పాలించిన రోజులలో నింతటి వక్ర, స్వార్థ, దురభిమానంబుల నిలయంబై యున్నట్లు లేదు. ఇప్పటికిన్ని వారు గ్రామకరిణీకాది వివిధోద్యోగంబులలో నున్న ప్రదేశంబులందు “చందనతరు న్యాయః” బగు వారి స్వార్థరహిత దేశసేవ ప్రత్యక్షంబగుచునే యున్నది.

“వేదవిప్రులెల్ల విశ్వోపకారులై సాక్షినున్న వారు జగతిలోన, సంకరకుల ద్విజుల్ సర్వోక్తులౌదురా? విశ్వదాభిరామ వినురవేమ” యన్న సూక్తి అక్షరంబుల సార్థకంబగుచున్న యీ శతాబ్దిలోనే ఒకానొకవైదికి ప్రతిష్ఠాదాయంబందలి తృణద్రవ్యాకాంక్షచే క్రోధోద్రేకంబుల బెంచి క్రిమినల్, సివిల్ కోర్టుల కెక్కి సుప్రసిద్ధ న్యాయవాదులచే శృంగభంగంబొందియు నికనులోకంబును తారుమారొనర్ప లిఖించిన” స్వర్ణకార వ్యవహారం” బను కావ్యధోరణిని బటాపంచలు గావించుటతో యనేక మహాపండితోత్తముల వ్యాఖ్యాదులేగాక అనేక శిలా, తామ్ర శాసన

చరిత్రానుకూడ బ్రకటించుటచే నీ “విజయధ్వజ” గ్రంథకర్తకు-
అనగా భాషాసాహిత్యోన్నతిలో కూడ నేర్పడిన యనర్థదుష్ప్ర-
చారాంధకారంబును బోకార్చి దేశసాహిత్యోన్నతి కగు సత్య
ప్రభాప్రసార చరిత్రావలోకనంబు గల్గించిన శ్రీ వి. యస్. శర్మ
గారికి విజ్ఞానలోకం బెంతయు ఋణపడియున్నదనుట విశేషాక్తి
కానేరదు. కావున నికను చేదోడు వాదోడుగనుండి దేశీయ
వైజ్ఞానికంబులైన యిట్టి రచన లింకను వెలువరింపజేయ ప్రోత్స-
హించెదరుగాక యని తలంచుచున్నాను.

డాక్టర్ : ఇట్లు,
స్వర్ణకంకణోపధాలయం } కవిరాజ్ : సత్యాల నరసింహుపాత్రుడు
విజయవాడ 20-9-1957 } (గాంధీజీ అమరపట్టాభిషేకాది బహుగ్రంథకర్త.)

స్వ విషయము

రెండవ శంపుటి “విజయధ్వజ” యని ప్రకటించికొన్ని పుటలు ముద్రిం-
పించియు నాపివేసి మఱికొన్ని చిన్న, పెద్ద పుస్తకాలు ప్రచురించుచు “శ్రీ
పీఠబ్రహ్మ లీలామృత సంపూర్ణ జీవిత చరిత్రం” బహుమారు 500 పుటల
గ్రంథరాజమును ప్రారంభించి కొంతవఱకు అచ్చొత్తించగల్గి యుంటిమి.
ఇంతలో బ్ర|| యస్. పాపయ్యశాస్త్రి (డిప్యూటీ ఇన్ స్పెక్టర్ ఆఫ్ మాన్యు-
స్క్రిప్ట్స్, జగిత్యాల) గారు విషయము నారసి తమ విజ్ఞప్తితోపాటు ఏబదిరూప్యముల
విరాళం బాసంగి ప్రోత్సహించుటచే శ్రీవారికి కృతజ్ఞత చెల్పుచు చాలకాలము
క్రిందటనే మహారాజపోషకులై విరాళం బాసంగియున్న బ్ర|| కే. మెలారా
చామ్యలు (ల్యాండు లార్డు, మలయనూరు) గారికిని, తొలినుండి తృప్తికరము
లైన సలహాల నొసంగుటతోపాటు మహారాజపోషకులైన బ్ర|| పండిత బండికట్ల
వెంకటరత్న శాస్త్రి, గారికిని, మఱియు పోషకులైన, సహాయులైన, అభిమాను-
లైన, చందాదారులైన మహాశయులందరికిన్ని మదియ కృతజ్ఞతానేకాభివంద-
నంబు లొనర్చుచు నిట్లే శ్రీ పీ|| లీలామృత సంపూర్ణ జీవిత చరిత్రముకూడ
సచిరకాలములో పూర్తిచేయగలమని మనవి యొనర్చుచున్నాము.

ఇట్లు పబ్లిషర్ : డి. గం.

శ్రీ గురుభ్యో నమః

శ్రీ గుంటూరు అడిషనల్ డిస్ట్రిక్టు మున్సిపల్ కౌన్సిలరు

విజయధ్వజి.

(ఆధ్వర్యవహారదర్శనము)

ఆ సేతు హిమాచలపర్యంత పుణ్యభూమిపై ననేక గ్రంథాల యంబులు గల్గి, యందలి గ్రంథసముదాయ మెల్ల యెడల పాఠక లోకంబున కందుబాటుగను, అతి భద్రంబుగను నుండుటకు ప్రభుత్వ సహాయము గూడగల్గుచున్నది. కావున నా యా గ్రంథకర్తలు దేశ హితాపహితా ఆధ్వర్యములకు శాశ్వత కారకులగుదురనుటకావంతయు సందియంబుండనేరదు.

అహితగ్రంథంబు లెప్పటి కప్పుడు విమర్శింప వలసినవియో యైనను కొన్నియెడల నట్లు జరుగుటలేదు. ఉదాహరణంబునకు “స్వర్ణకారవ్యవహారం” బను అక్రమనామ, ఆత్మస్తుతి, పరనిందలతో గల డెమ్మి 1/8 సైజు 310 పుటల పద్యకావ్యంబొకండై యున్నది. చూడుడు.

అయ్యది 1910 సం॥ము గుంటూరు జిల్లాలోని “జానపాడ” ను గ్రామంబున నా గ్రామకరణము, మునసబు, పెద్దకాపు వగైరా వాఱా నర్పించిన గ్రామదేవతాపునః ప్రతిష్ఠసందర్భమునందు నధ్వర్యుండైన (కస్తూరిజిల్లా-తాలూకానందిగ్రామ) బ్రహ్మశ్రీ వోలేటి లక్ష్మయ్యమొదలగు పదుగురిపై నా గ్రామవాసియో యగు జానపాటి పట్టాభిరామ శాస్త్రి యను నతడు క్రిమినల్, సివిల్ కోర్టులందు వ్యాజ్య మొనర్చియు, పర్యవసాన తీర్పులను, ఆయా న్యాయాధీశులను, తుదకు

సాక్షులను గూడ విడువక తెగడుచు వ్రాసి ప్రచురించియున్న కడుంగడుగొప్ప కావ్యంబగుటచే నతి తీవ్రవిమర్శకుఁగుఁడయైనది “నుగుణేన గుణోగ్రాహ్యోహంసుః క్షీరమివాంభసి” యను నార్యోక్తిగా నందలి నిజానిజంబులనిట నాయూఅధ్వర్య వ్యవహారదర్శనంబన నిరూపించి విమర్శింపం దోఁతొని నందులకు విజ్ఞులు హర్షించెదరు గాక యని తలంచుచున్నాను.

తొలుదొల్త నా వాదియు, కావ్యకర్తయునగు జానపాటి పట్టాభి రామశాస్త్రి తన వ్యవహార మందలి వక్రతను గప్పిపుచ్చునెంచుచు వ్యక్తిగతముగా నత్యము నధిగమించి వ్రాసి యున్న తెలింగుంగాంచుడు.

ఉ॥ వైదికుండయ్యుఁ గాలమునుబట్టి యొకిండుక లౌకిక ప్రభన్
చోఁడొండగంగఁ గొందఱుఁ బుట్టె నసూయ వ్రకఁజన్మ పై
భేదమొలంకురించి యిటు పెద్ద పెఱుంగఁ ప్రవక్తముగన్

వాదముఁజాడఁజొచ్చి రియవాగునఁ గొంతజనంబు తోడుగాన్ (స్వ-ప్ర15)

వైదికుండయ్యూ, తన సహోదరుండు కాలమును బట్టి కొంత లౌకిక వృత్తితో (పై) వేటుపనితో ప్రవర్తించుచుంటుచే కొందఱు ససూయా పాత్రుండు పెద్దపెట్టు వాదులాటలకు గుఱియైనట్లు. అందుచే-

మ॥ మునుపే ముక్తిగఁగఁ జైన పడినెమ్మంగల్ల నట్లంతన్
యనఁ ట వ్రాసె నైజనైజలయు బ్రహ్మద్వేషమత్యంతమై
తనరం దానికి దోడుగాఁగఁ గలిగెం దాన్వస్తోలి సఖ్యంబునన్
గనుగోనెట్టిరి కట్టివారి పయి నే గల్లంగదా కూరుముత్ - (స్వ-ప్ర 16)

క॥ ఈమాడ్చి మామకీయ గ్రామ స్థితులుండి యుండి కడకొక పతి య
ప్రామాణ్యమైన కార్యముకామించియొనర్చిరకట కలిమహిమమునన్ (స్వ17)

తన సోదరుని నవ్యప్రేమేటు చర్యలను సయితము సమర్థించుచు యొరులనిందింప సాహసించుటచే తాను గూడ గ్రామకంటకమున ద్వేషభూయిష్టంపై యుండిన నుండవచ్చును. గాని దానబ్రహ్మ ద్వేషమత్యంతంబైన దనుటకవకాశమున్నట్లు లేదు-ఎందువల్లననగా- ఆగ్రామ కరణము మొదలగు ద్విజులెందరో పుర ప్రజల భక్తి శ్రద్ధల

జూరగొనుచునే యున్నారు-మఱియు నెల్లప్పుడునూ తలలో నాలుక వలె మెలంగు త్యాప్తాభిసఖ్యత అప్పటికప్పుడే గల్గిన దనుటకు గూడ సవకాశముండదు. ఆగ్రామశ్రేయమునకై కరణము, మున్నఫ్, పెద్ద కాపు మొదలగు ప్రముఖులు కోటి కావింపనున్న ఘనకార్యమునే యితఁడు దుష్ప్రమాణ్యకార్యమనియున్నాఁడు. వారిప్రయత్నమును గూర్చినదవు తెలుసుగనుండు.

చం॥ శకుటీదేవతాశిల విగ్రహరూపసే శేకయుంజే గా

వున నవ విగ్రహములకుఁ బోవలె 'దుగ్గి' కటంచు బోయి యా

పని నెఱవేర్చి యాజుని బ్రాహ్మణుఁజేయుటకున్ సహింప కొ

క్కిని రక్షకాదు: దెచ్చుటకుఁగా జితసంబులు నేయుచున్నెడన్ (స్వ.ప్ర 25)

“దుగ్గి”యను గ్రామంబునకేగి కొత్తవిగ్రహములను తెచ్చి పూర్వ పరిస్థితులఁజేసిన వారగుటచే అట్లాలన విశ్వకర్మబ్రాహ్మణుని యాజు కునికిదెచ్చుటకు యత్నించుచుండగా ఈకవి సోదరుఁడు తమ సంబంధ బ్రాహ్మణుండతఁడు కానందుల కయిష్టంజైచేసిన కృషి నెఱింగించు చున్నాఁడు.

ఉ॥ అప్పని మత్సహోదరుని యాత్మకు నిష్టముగాకయున్ని దా

శెప్పిన “శత్రుభావమునఁ జేకొన”రంచుఁ దలంచి చప్పునన్

బప్పు సుదర్శనాఖ్యబుధు పాలికినేగి యుదంత మంతయున్

విప్పి వచించి యాబుధుని వేగమపంపఁగవారిమ్రోలకున్ (స్వ-26)

పన్నసుదర్శనాహ్వయునకీవిషయమంతకు పూర్వము తెలియనిదికాదు.

కాని అతనికిదిఅభావమని, శత్రుభావమున తనమాటనంగీకరింప రని

ఏమేమియొ విప్పిచెప్పి యా గ్రామపెద్దలకడకు నాతనిని పంపగల్గగా

కం॥ ఆ పండితుండు కరణము ప్రాపుననున్నట్టి కాపువారిని గని తాఁ

గోపంబురానియటువిడిఁగోపాయములన్ వచించెనుడుగుండనుచున్

పండితుఁడైనను తను చెప్పెడి మాటలకు యెదుటి వారికి కోపము

వచ్చునేమో యను భయంబుననే అనేకోపాయములతో వారి యా

ప్రయత్నము మానవలెనని వచించినను ప్రయోజనము గలుగనందు

సంగాబోలును తంగెడ రామకృష్ణకవియను మఱి యొకండెట్లు చెప్పి
వారి సంకల్పమును మార్చగల్గి నట్లేక్రింది పద్యము

ఉ॥ తంగెడ రామకృష్ణ కవి తక్షణ మప్పనినుండి వారి ని

భృంగి మరల్చి చెప్పి చనె“వర్తలు నొక్కరుండల్ల తొండపిన్
లైంగుడుబ్రాహ్మణుండును గలావిడు డాగమవేత్త”యంచు, నా
సంగతి విన్నమిడ నటునల్పిరి తోడ్కొనిరాబ్రయత్నమున్ (30)
నూతన ప్రేమేటు పలుకులు ఒకరిద్దరు ఘనులు విశేషముగజెప్పటచే
నా గ్రామోద్యోగులు మొదలైన వారు పూర్తిగా వైదొలగి ఆకార్య
భారమంతయు వీరిపైనే వేసినట్లును ఈకవి, వీరిబంధుమిత్రుల సర్వము
నిర్వహించినట్లును ఈ క్రింద నెఱుంగవచ్చును.

ఉ॥ ఆప్పుడు మత్స్యపుస్తకకు నాత్మజుడైన చిజప్పయ్యాఖ్యతో
జెప్పి సహాయుఁగాఁగఁగొని శీఘ్రమతొండపి కేగి యాద్విజున్
గొప్పగవోడితెచ్చుటయు నూతన విగ్రహసంస్థ యాబుఘం
దొప్పినరీతిఁజేసి తమయూరికిఁదాఁజనెనొది సత్కృతుల్ (31)

“తొండపి” యనుగ్రామంబునుండి గొప్పగ గొనితెచ్చిన లింగధారి
బ్రాహ్మణుడు విగ్రహసంస్థనెరపి సత్కృతులనంది చనెననిచెప్పచూ
విగ్రహఘట్టన సందర్భమునందు గిన్నెలబ్రహ్మయ్య యను శిశ్య
బ్రాహ్మణునేబిలిచినట్లును అందుపైగావించినరీతియు గమనింపదగినది.

చ॥ పిఠవగనయ్యె నాతనినె విగ్రహఘట్టకమాచారంపఁగన్
“సలివెడ నాకుఁగాఁదగిన సత్కృతియయ్యెడుచో”నటంచునా
ఖలుఁడువచ్చిచె, “చూచెదముకార్యముసాఁగఁగని”మృతంచు న
న్నటగురుపత్ని, రత్న మహానాయకమాట నెవండొసంగెడన్ (32)

తనకురాదగిన సత్కృతినే కొరినయతండు “ఖలుండఁ”ట! అందుకు
సరియైన సమాధానంబైనఁజెప్పకుండ ఊరకయే కార్యము “సాగని
మ్మని”వచించిన యా యనామక నాయకమ్మన్యులనేమనవలయునో
పాఠకులూహింతురుగాక - వారటులనే మఱలమఱలించుచుండు
టచే గాబోలును.

ఆ॥ అంతమీద నాతడే “దరుదెంతు నరదెంతు” ననుచునే గి రాక యట్టెయుండ దూరదృష్టిలేని మోఱుకులైన మా, వారుమరల బిల్వంగోరరైరి. (85)

ఈ కవి “దూరదృష్టిలేని మోరకులైన మావారు” అని చెప్పు తి నుచున్నాడు. దూరదృష్టికలవాడైనచో తక్షణము ఘట్టనచేయుం తురనియు. అట్లయిన తమ నేరము (యంత్రము లపహరించుట) బయల్పడఁ జాలదనియు నీతని యూహ కాఁబోలు. కార్యభారమం తయుఁ దనపై నుండిన సూజకుఁడు స్పష్టముగ నె చెప్పుచున్నాడు. చం॥ “అదిగనిపల్కె నూజకుఁ” డనఁ! యిది యేమిటి, యంత్రము క్తమై నని మతి హేనువు బలక యయ్యనియేరుహరింత్రో, కావునన్ గునురుగ ఘట్టనఁబగుట గూడును విగ్రహ” మంచు మాటికిన్ సదయతఁజూపెఁగాని యటుసల్పకదో చనిరెల్లవారలున్. (86)

అనియే తానా సూజమైనచో ఘట్టన యధాపిధిగ జరిగి యుం డెడిది. బంగారు టేకకుటచే “ఏరుహరింత్రో” అనియు; ఘట్టన చేయుంచకపోయిరి. ఆ పాటల బంగారుటేకుల దొంగలించినట్లు ముందటి కథవలనఁ దెలియఁగలదు.

కం॥ అయ్యెడనటులేగిన బ్రహ్మయ్యకు దయయదయమై తనంతటఁదానే

“అయ్యా! కియింతముం! డయ్యెడ” కనికొన్నిదినములరిగినమీదన్. (87)
పలుమారతని పిలుచుచుండటయు నాబ్రహ్మయ్య ‘అ రు దె ం తు న రు దె ం తు’ ననుచుండటయు రెండుమూఁడు పద్యములలో నె యీ కవిమఱచెనా! బహునాయకత్వమనిచెప్పిన తానే తనవారుపిలువకుం డినమతియెవ్వఁను పిలచియుండరని మతిభ్రమపొందెనా!

ఉ॥ కావులఁదోడికొంచుఁజని ఘట్టనసేయక యున్నవున్నటుల్

లే పని విగ్రహంబులను లేకలయున్కి పరీక్షసేయఁగన్

గూడఁడనఁబ్రయఁత్రమ లు, చూపజయ గ్రహమందుచుండగన్

‘బొంబు తీసిరివల్లంబుల బ్రహ్మమునేల్చె న్నయ్య క్తిచాతురిన్ (88)

ఆ॥ అందుమీద ముగ్ధులైన వారు ‘గూజకుఁడు చినప్పయ్యను గతి

తీసికొనుచు విగులఁ బెట్టి సాగించి యట్టుపట్టు దిట్ట మతితయిల్ల. (89)

యంత్రపు బంగారులేకులెవ్వరు తీసినదియు నచటనుండిన పెద్దమను
ష్యులు తేల్చుచుండఁగా బ్రహ్మయ్య స్వయంక్రిచాతురితోఁ దేల్చవ
లసినదేమి యున్నది. గ్రామములో నెవరి స్వభావమెట్టిదో ఆ
గ్రామము పెద్దమనుష్యులకుఁ దెలియునుగదా! అట్టివారిని మూఁళ్లుని
అవరజులని వ్రాసెడి యితనిమూఁళ్ల త్వమేమిటది? మఱియు నా గ్రామ
మునందలి కమ్మవారింగూర్చి వ్రాసినపద్యము

ఉ॥ తొట్టట మారుమాటయిట దెబ్బలుగొట్టట మడుగ్రామముకొ

గట్టిన నాటినుండియును గమ్మకులస్థులకుగ్గుతాలతోఁ

దెట్టిన, దస్తి యొక్కొక్కచేరు బ్రయోగము చేసినప్పుడ

ట్టటచేయు, నొక్కయెడ నేమియుఁ జేయకపోవుచుండెడున్. (45)

ఈతని అన్న తాకికవృత్తియందు బ్రవేశించుటచే నితనికి గలిగిన జ్ఞాన
ముకాబోలు నది. ఇందులకు నిష్ప్రయోజకమగు క్రిమినల్, పిసిల్
సంబంధ మూఁడు ఉదాహరణములు ఇచ్చినాఁడు. పోలీసుచాన్సి
మొదలు అడిమనల్ జడ్జికోర్టునరకును ప్యవహారమును జరిపి శృంగ
భంగమై ఏమోబరిగించినట్లు “స్వర్ణకారవ్యవహార”మని తననైజమును
తెలిపెడియొక గ్రంథమును సైతమురచించిన యితఁడు, యితనిగోడి
వారు నెట్టివారోయూహించుఁడుఆ యూరికమ్మవారును, పురప్రజలును
శ్రేయోదాయకులగయు, సత్య వాదులనియు నితని పద్యములలోనే
తెలియవచ్చును. చూడుఁడు

ఉ॥ ‘మేలైన గూడఁగంబ్రజకు మేమైనరించెద మిస్తు కొల్వులన్

జాలధనంబుకొవలెను జాగొనరింపకయిం” డటంచుఁ జం

దాలువనూలుచేసి యొకతక్షకుఁ డొడ్డొ నివచ్చిప్పు యం

త్రాలను వేయగన్ మరలఁ దద్దఁ డొకండును లేక యుండుటన్. (46)

(కడుపు మంటచే)యితరుల నొకటని పదిపడుట యితనినొసటివ్రాత
కాబోలును ఇంకనునితని పోకడంగాంచుఁడు.

ఉ॥ చూపితివ్కొగ్గుపున్ నుడుల సుంతయు నిష్టము లేని భావమున్

నాపలుకుల్ గ్రహింపఁగల నాధుడులేడట, నింతకన్ననున్

గోపవిఘ్నాత్తాక్షులయు కొట్టట కేనియు జంకకుండు నా

పాపులలోన సేమియని బైటికి రాగలవాడనయ్యెడన్. (58)

పదిమందితో మెలగుచును వారియభిప్రాయము గ్రహించలేని యీ ప్రాజ్ఞుడు తనకెట్టి సదభిప్రాయము గలదని వారికి చెప్పి యొప్పించ గలడు? ఇతఁడుపండితమృన్మృడనియు నీ క్రింది పద్యముల వలనఁదెలియనగును.

తే॥ అచట మాయూరికరణము నశుజుఁడైన, సీతయాహ్వయుఁ డొక్కింతసీతియుతుడు కక్షయున్నను బండితపక్షపాతి కాననాకైనిన్నేహంబు గలిగియుండు. (58)

ఉ॥ భ్రాతవచించెనందువయి బాగుగఁజర్చయొనర్చి తెల్పుచున్

సీతయనమ్రభావమునఁ జేతులుమోడ్చి వచించి నతంనే

యాతనిమాటనమ్మితివి యయ్యదిపోలు నె? గ్రామదేవతల్ మాతలుగా రెయెల్లరకు మాన్యలుగారొకొగ్రాహ్మణాళికిన్ (63)

సర్వజనులు నా కాగ్యమునందు పాల్గొనినట్లు క్రింది పద్యము వలనఁ దెలియగలదు.

చం॥ సకలజనుల్ స్రబద్ధులయిసాగిరి ఏధులసంచరింపఁగన్

బ్రకటితమయ్యె గ్రామమున బాగుగ “నానుప్రతిష్ఠ”యంచు, సం చకితమనస్కులైద్విజు లనమ్మతిఁజ్ఞాటిరి నాల్గునైపులన్

వికటముగంబ్రసంగములు వేమఱుసల్పిరి కాంపులెల్లెడన్. (82)

ఆయూరికరణములుగూడ నాయుత్సవములఁ బాల్గొనియుండ ద్విజుల సమ్మతిఁజూటిరిలనియితడు చెప్పటతానును. లోకకవృత్తింబ్రవేశించిన తనసహోదరుఁడనే ద్విజులని యితని యభిప్రాయము కాఁబోలు! ఈ కవియొక్క యసూయాగ్రస్తమైన హృదయమును ఎందరెందరో ఆ గ్రామ ప్రజలే మందలించినట్లు యీ క్రింది పద్యమువలనఁ దెలియ చున్నది.

ఉ॥ నాకగవక్తవ రెలకు ‘నాయముకాదని’ యెంతచెప్పినన్

జేకొనకమ్ము దూర్తులను “శిన్నప్రతిష్ఠమొనర్ప నర్హుడం”

చాకమసాలెవర్ణము నె యాదృతిమై నులియింపఁబూని య

స్తోత్రవితండు వాదములతో నెదిరింపఁగఁబూని రయ్యెడన్. (93)

ఆ యూరి కఠణములఁహచ్చి చెప్పు పద్యమునందలి వాక్యములు
కాంచుడు

కం॥ రూఢిగ మా యూచితకాల్. గాఢముగన్ మందలంపఁ గడఁగఁగియిచ్చన్

ప్రౌఢియగు వాని పట్టిసి, మూఢజుడల్ గలముతాకు మొన గాండ్రగుటన్ (101)

వాద్యములతో ప్రతిష్ఠకానున్న విగ్రహములూ రేగింపఁబడుచుండఁ
గా నీ కవి యితని బంధువుగు నొక పాటిసకీలునో కలిసి భోజనము
చేయుచు నతఁడు ప్రస్ని చేయఁగా.

ఉ॥ ఊన్న చరిత్రమగుతయును నొయ్యనఁజెప్పినవారమైతి నే

మన్నుడువుల్ వినబడినయంత నె యీతఁడు విస్మితాత్ముడై

“యెన్నడువూడ మిట్టసని, యియ్యఁచెయ్యెంతియొగ్గొప్పతప్పు మీరన్

క్రన్నననేగి చాఱ్ఱియిడఁగార్థము శర్యముచక్కనయ్యెడన్” (102)

తరువాత యెట్లుగోతానె గురిజాలలో మేజస్త్రిటునొద్దచాఱ్ఱిపత్రము
దాఖలుచేయుటకు పోవుట మొదలగునీపద్యములు చూడుఁడు.

కం॥ వ్రాయించి సరిగఁ జాఱ్ఱి యాయనద్వారమునవెళ్లి యయ్యగి దాఖల్

చేయఁగ నెంచిన రాసిఁడాయెను సద్ధికారి యతని యంతఃమునకున్. (121)

సీ॥ వీదియొయొక నెపండిడి త్రోసివేయక తిన్న గాఢ జాగ్రీని తీసికొనఁడు

త్రివేటు స్త్రీదర్శ పట్టున బాల్కలన్ స్థిరబుద్ధిదాఖలు చేసికొనఁడు

దండిస్తీడనుసేరి చాలక్ష్యపెట్టక క్రాసుచేసిన నుడుల్ వ్రాసికొనఁడు

కోర్కవకరుడెంచు పాగ్గిల నెల్లరంగుబ్రువ్వఁబట్టగ నోరుమూసి కొనఁడు

ఇన్నికళలుగఁగియున్న మేజస్త్రిటు, పల్లెనాటి జనుల భాగ్యగరిమ

రాఁదట్టవయి లిగానప్రాసన్నురుగాక, యొక్క నాలగేడులుండనయ్యె. (122)

మ॥ అత్రుడే యొక్కటి కోర్కలేని దినమై యంపండు నెల్పించి యా

నిపటి తాత్ముని దృష్టియందుఁ బడగన్ ‘వీడ్గాను పా’మృంచెదో.

నెపముంబెట్ట మరల్చె నొండమామునన్, సేనంత మార్పాడు పో

యిపడన్ ముందరనేయో వెదకఁగా యే మండు నా దోసమున్. (123)

క॥ వెదకి యెదియెదోచెప్పుఁగ నదియది నేడ్చికొనదు వాచాన్జీనిన్

డదకల్లొ పెట్టఁగలిగితి । పదలకతనికన్న మొండివాడ నగుటచే. (124)

చం॥ అయియయియన్నియుందుదకువ్యర్థమయ్యెన్వనచార్జియేమనన్
స్వయముగనే విమర్శనము సల్పక యాతఁడుపిడ్లు రేలకున్
రయముగఁజేసె దారిఘగు 'రమ్మటన్యాయము గల్గకున్న నే
న యిదివిమర్శచేతు'నని నాదగుకన్నులనీళ్ళు తుడ్చుచున్ (126)

ఇందీతనిమూర్ఖత్వము. ప్రేరితనము. అసూయధ్వనించుచు నెయున్నవి.
“పిడుగురాళ్ళ”నుండి అధికారివచ్చిన తర్వాతినంగతియటకాంచుడు.
ఉ॥ కేసు విమర్శకుం గడఁగి క్రిందికి మీఁదికి జేసి స్టేషనా
ఫీసరుగారు పోవుటయుఁ బెట్టితి నేను బిటీషనాండు “ఏ
ర్పాసిరి న్యాయమార్గమును గ్రమ్మట సొంతగ మీర్విమర్శకున్
దీసికొనుం”డటంచు బయిధీరునకున్ మదితత్తరంబునన్ (130)

ఇతడు చేయుపని న్యాయసమ్మతమైనచో నితనికి తత్తరపాటెందుకు?
తే॥ అపిటీషను జూచిధర్మాధికారి యప్పుడిది పైలెట్ “నికదప్ప” దనుచు
మందుగా న్యాయపక్షమేమనె కేసు చాలవరకు విచారింపిచార్జిచేసె(131).
ముద్దాయి తామెనరించిన పని న్యాయమెయనియు, వాదులుగూడ
నందుపాల్గొనిరనియు చెప్పినట్లు యీ క్రిందిపద్యము

ఉ॥ ముద్దయిలందఱుం దమది మూర్ఖతనుంతయుఁ గాదటంచు మే
మద్దెననుండికూడఁ దమయాపని కీవ్వలమైతి మంచు నీ
విదై కలాదులున్ సలుపవేమఱు చూచుచునుంటిమంచుఁదా
మెద్దియొచ్చెప్పిగొంచునపుడిందుకుఁదెచ్చిరికొంతసాక్ష్యమున్ 135
మేజిస్ట్రేటు కేసు కొట్టివేసి యీ కవిని మందలించుట యీ క్రింది
పద్యమున చూడనగు.

ఉ॥ “మీకరణాలచేసిరినుమీ యిటు బ్రాహ్మణులయ్యుఁదాము, నే
నేకరణిన్ విధింతునిక నియ్యది నీకు హితంబుగాను, కై
కోకిది యాత్మలో, సివిలుకొర్టునకేగినఁ గల్గు న్యాయమం
చాకులపాలునన్ మరలనాదృతి చూసియె పంపెనావయిన్ (146)
పై కేసు యొక్కతీర్పు నందలి 15-17 పేరాలం గాంచుడు

“(15) సివిల్ కోర్టుయొక్క యధికారములోవుండు హక్కును స్థిరపరచుటయనునది యీ కోర్టువారివిధికాదు, కావున నాయంశములను విచారించఁదలఁపలేదు.”

“(17) 4-5-6-7 సాక్షుల వల్ల విశ్వబ్రాహ్మణులే ప్రతిష్ఠలు చేయుట కర్హులనియుఁ జాలగ్రామములలోను, దాచేపల్లి, మాదినపాడుగ్రామములలోను జేయించిరనియుఁ దెలియుచున్నది. అందులో మాదినపాడుగ్రామములోఁ గొలదికాలములో జరిగినట్లు దెలియుచున్నది.” ఈతీర్మానమునైతము పక్షపాతముతో గూడినదియే యని యింకను నితఁడు వాపోవుట యీ క్రిందిపద్యములఁ జూడవగును

క॥ అనియేమొ వ్రాసి వెంటనే కనఁబఱచెదనదు తెలిసి “కమసాలెకీ పనియందర్హతకల”దని “యనియెవరోసాక్షు”లమదు హయేమందున్ (148)

తే॥ చాలచోట్లఁ బ్రతిష్ఠలన్ సరిపెంట, కానిమాదినపాటిలోఁగరణమయ్య యొకఁడు తేతను సాక్షియైయుర్విపైకి సదిశిలాక్షరమయ్యెధర్మాధిపతికి (149)

విశ్వబ్రాహ్మణులు చాలచోట్ల ప్రతిష్ఠలు నల్పిరని “మాదినపాటి”కరణముగారిచ్చిన సాక్ష్యమును ఆమోదించు న్యాయాధికారిసీ పండిత బ్రువు ఆక్షేపించినాడు. మూడవ సాక్షియగు వైశ్యమహాశయుని గురించి యితఁడు వాపోయినయనందర్హపు పోకడలు కాంచుడు.

ఉ॥ మూడవ సాక్షి వర్తకుఁడు, మున్సిభు గ్రామణి పెద్దకాఁపునున్ గూడి“వచింపు సాక్ష్య”మని గ్రుడ్లుఱుమంగ నె భీతినంది యీ పాడు నుడుల్ వచించుటకుఁ బాల్పడె తాను. బ్రతిష్ఠయానెడ నోప్పడట, యిష్టమేయట కనుండుతదుక్తులకేమియర్థమో (166)

ఉ॥ గడ్డియుఁ గంపయుందిని విగర్హ్యపు వృత్తిగఁగించి యర్థమున్ వడ్డికినిచ్చి బీదల దివాలపెంచుచును గాని యూరిలో హేడ్లలబాకి మాత్రమురకే విడుచుందుడ. పెక్కులేల పైఁ బెడ్డలువేయు వారలకె పెట్టిడు నీతఁడు వంకదండముల్ (167)

మఱియు న్యాయాధికారి ధనాశ కలవాడనియు నీ క్రిందిపద్యమున చెప్పుచున్నాడు

ఉ॥ కారణమేదో యుండవలెగావున వ్రాసెను “వీరి సాక్ష్య మీ
 ధోరణి నున్న”దంచుఁ గడుదూఁకుడు మైనధికారి, నేరమే
 తీరున బోవనానో యదెతీరున బోయెను నిశ్చయాన, కే
 ఘోరము చేయఁగా బడదు? కుత్సితమైన ధనాశయున్న చోన్ (171)

ఈ పిచ్చి ధోరణి యింకా యెల్లున్నదో కాంచుఁడు

అ॥ ‘మాకు లెక్కఁ జూచి మైలేజిలిం’ దంచు, నస్మదీయ సాక్షులందఱు పుడు
 పోయి యడిగిరతనిఁ బోలీసు కేసాట, నదరఁగొట్టి పంపెనతఁడు వారి. (175)

తానెంతేని కడగండ్లువడి అది పోలీసు కేసుగునటుల చేసియు, కేసు నిలు
 పుకొనలేకపోయెను. పైగా తన సాక్షులకు మైలేజీ (సర్కారు సామును)
 అడుగబోగా ‘నదరఁగొట్టి పంపెనతఁడు వారి’ నని మేజిస్ట్రేటుపై యే
 మో నిందమోపగలిగినట్లు తన మూర్ఖతచే భావించుచున్నాఁడు.
 పైయధికారికి తెల్పుకొని యెట్లో వసూలు చేసికొనియు, ధర్మాధి
 కారికింకను అపవాదములు పెట్టు యితనివన్ను గడగాంచుఁడు.

తే॥ కోర్టులో ధర్మశాస్త్రముల్ కొన్ని నాచి దాఖలైయుండ నిప్పింపదలపడయ్యె
 తిరిగితిరిగియు కేసారితిందదగ్గ మింతకన్నను దౌర్మార్గ్యమేమి కలదు (174)

కేసుకొట్టుబడినపిదప తనతలవాలినదని తెలుపుటకే క్రిందివద్యముచూ
 లియున్నది

ఉ॥ ఆవిధిగేసు కొట్టవడి యామహానీయుని బారినుండి నే
 నేవిధిగానో తప్పుకొని యింటికిఁ జేరుడు నూరిలోని మా
 యావిదులూచరించు పరియాచక మెక్కుయై మదాననం
 బీవలవెళ్ళబైలుటకు హీజనియించె నికేమి చేయుదున్. (176)

కావలెనని కేసుచేసి మరల ఆమహానీయుని బారినుండి యెట్లో తప్పుకు
 న్నాడట. అప్పుడే తన యూరినమీప “పిడుగురాళ్ళ” కీ శాన్యదిశ నని
 మిది మైళ్ళదూరంబున జరిగిన న్యవహారమునం గూడ నెఱింగించు
 చున్నాఁడు చూడుడు

చ॥ బలవదపాయ హేతువగు పాపయపాలెపు వార్త యేమనన్
 గలవొక దేవళం బదియొకానొక బిడ్డఁడు ద్రవ్యమిచ్చితాఁ

దొలుత సృజింపజేసెనట, ధూర్వహులచ్చటభూమిదేవులున్
గలరు, తదర్చకుండుగ నొకానొకనంబివిధింపఁగాఁబడెన్. (181)

గుంటూరునుండి మాచ్చలైలులో “బెల్లంకొండ” స్టేషనుదిగి అటకు ఈశాన్యములగా నెనిమిదైశ్యలో నీ “పాపాయపాలెము”ను గనవచ్చును. అందు ప్రస్తుతమున్న ‘వేణుగోపాలస్వామి దేవాలయము నకున్న మఱియొక శివాలయమునకున్న మధ్య నీరెంటికిన్న మించిన స్థితిలో “నీతారామస్వామిఆలయం”బను పేరట నీగుడి వెలయుచున్నది. దీనినే కీ||శే|| బంగారురామస్వామియను విశ్వబ్రాహ్మణుడు స్వంతముగా కట్టించి అర్చన నిమిత్తమై 16 యకరముల భూస్థితినిన్నీ వస్తు వాహనములనున్న ఒకనైఖానన బ్రాహ్మణున కిచ్చి వానిచే అన్నింటికి జవాబుదారిగ ఎగ్రిమెంటును సయితము వ్రాయించుకొని యుండెను. ఈయనకు వేంకటప్పాచార్యులు అను ఏకైక పుత్రుఁడు గల్గి తండ్రియనంతరంబా దేవాలయకర్తయూ, ధర్మకర్తయూనై(ప్రశస్తముగ పరిపాలించుచుండెను. వీరికిపంచపాండవులనొప్పు 1రామ బ్రహ్మచార్యులు 2 తిరుపతయాచార్యులు 3 దేశికాచార్యులు 4నరసింహాచార్యులు 5 అనంతాచార్యులు అనునైదుగురుపుత్తులును సుగుణ ఖనియగు నన్నపూర్ణమ్మయను నొకపుత్రికయుగలిగి సిరిసంపదలచేదులదూఁగఁజొచ్చిరి. అప్పుడాయూరపాఱులొకింతవీరిపైసీసువహించి,వంచించుటకువక్రమించిపొందినఫలితములీ కవి తెలిపెడిరీతిగమనార్హము.

క|| గుడికట్టించినయాతని కొడుకునకున్ భూమిసురులకుం బడ కొక్క

ప్పుడు స్వామికి నైవేద్యముపడిపోయెడి వంతస్థితియె పట్టెనఁ టుచటన్. (182)

చ|| భయపడకక్కలాదుఁ డటుపైని రమేశుగుడింబ్రవిష్టుండై

స్వయమ నివేదనాదికముసల్పుడు నందొకధర్మకర్త తా

న్రయమున నేగి చాడ్చియుడ “నాదితదాలయ”మంచుఁ జెప్పుచున్

జయమునుగాంచె వర్ధిప్రసన్నుడుకానధికారి యెట్లులో (183)

ధర్మకర్త వేంకటప్పాచార్యులుగారని తెలియుదుండ నిరర్థకమైనచార్చి

నిడి విభలుడైన వేరొక పెరివానిని “అందొకప్పుక ర్త”యనిలిఖించుట ఇతనికెట్టివని? వైఖానస బ్రాహ్మణుండైన నంబి నైవేద్యాదులనునిలిసి, వస్తువాహనములనువదలి వైదొలగినయనంతరం బాదేవాలయార్చనకై విశ్వబ్రాహ్మణుండగు మఱియొక యర్చకుని నియమించెనుగాని స్వయముగా నివేదనముసలుపలేదు. ఇందుంగురించియటగల్గియున్న శిలాఫలకమందలి శాసనాంశమునిటనుదాహరించుచున్నాను.

“సనాతనగోత్త్రిఁడురంగముత్తయ్యకుమారుఁడురత్నయ్యకు... (కోధి నామసం॥ రజేష్ఠశుద్ధ ౭ (21-7-1904) సీతారామస్వామివారికినిత్యనైవేద్య దీపారాధనలుచెయ్యడమునకు యేర్పాటుచేసి స్వామికిపున్న భూమిస్వాధీనముచేయడమైనది...., (శిలాశాసనము)

ఇట్లుచంద్రతారార్కస్థాయిగ శాసించి స్వామికి నిత్యనివేదనాదికముల నుజరిపించుచుండినను వైరవర్గమువారుసహనమూనినట్లులేదు. ఇంకనూ

ఆ॥ అంతవారిమీద నాయూఁబ్రాహ్మణుల్, దండిపైరమాని యుండవయ్యె
దిటమచెడకయతఁడు దేవతాకార్యంబు, అను గ్రమముగ జరుపుకొనుచునుండె [184]

క॥ అంతటబోసీయక ద్విజులంతః కోధములతోడ నరిగి తవోః
ప్రాంతంబునక శచటి గరుత్మంతుని వాహనముదెచ్చి తమగుడిలోనక. [188]

ఉ॥ పెట్టిస్వకీదార్శమున భీతిలజేయ గలాదవర్చు నా
దబ్బుడుపోయి చార్జియిడె ధర్మసభాపతియద్దీచార్యమన్
హ్నుదలం గరంబు చలపట్టి విధించెను శిక్ష వారికిన్
రట్టడి కార్యముల్ సలుపరాదెవరైనను నేమియావిధిన్. (189)

ముద్దయలయిన 1 అశ్వత్థనారాయణ, 2 కాశీరాజ లక్ష్మీనారాయణ. 3 కా॥కోదండరామయ్య, 4 కా॥ వెంకటేశ్వర్లు, 5 కా॥ దాసయ్య, 6 కోదాటిసీలకంతము (శివార్చకుఁడు) అనువారు సీతారామస్వామి ఆలయములోని హనుమద్వాహనమును తస్కరించి “తమగుడి” అను పేరుగోచాలస్వామి ఆలయములో పెట్టి తాళముపేసి పలాయనమైరి. అప్పుడు వెంకటస్వాచార్యులు తగుసాక్ష్యముపెట్టి రిపోర్టునివ్వగా విచారణపై

వాహనము తమ దేనెయ్యి “గరుత్మాంతనివాహనం” బనియువాదించిరి. గాని సీతారామస్వామికి బొందలతిలివేలుచేయించిన హనుమద్వాహనం బనియు, పూర్వార్చకుఁడైన “నంబి” ధర్మకర్తకు వ్రాసియిచ్చియున్న ఎగ్రి మెంటులో నుదహరించిన హనుమద్వాహనం బేయదియగుటంబట్టియు, నింకనూ బలమైనసాక్ష్యంబుండుటంబట్టియు నేరముస్థిరపడగాకారాగా రశిక్షకునర్హులైరి. ఈ దైవభక్తాపచార నేరమునకు నాధ్యాత్మికముగ కూడ నెంతటిశిక్షకైన నప్పులేయగుదురు. కుటుంబత్రయులైయున్న వీరారాచేరసాలయందుఁ గుందుచూ అపీలునందు నిర్దోషులుగ ప్రకాశించిరట! చూడుడు.

అ॥ వడి నపీలుచేసి వాఁతర్వాతను, విగతదోషులగుచు విలసిలినను

కర్మవశత ముందు కారాగృహమునందు, గుండవలీవచ్చెఁగొన్ని నాళ్ళు. (190) ఇందునూ నితండితరుల ఉన్నతింగూలద్రోయుటకే యత్నించి యుండెను. తుద కేర్పడిన అపజయమునకు గినిసియు మఱి “అవినయ సంభాషణంబు లధికంబయ్యె”ననియు “బెక్కండ్రేపడగింపగవలె నీవాపిష్టుల కనుచునే మొ పరిపరిగతులం” బ్రోత్సహించెననియు తన తొల్లింటి ‘చెడువ్యాజ్యము’ను రేకెత్తించి నరసరావుపేటలోని పులిపాక పూర్ణయ్య, తాడేపల్లి ఆంజనేయశాస్త్రియను స్త్రీడరులచే ప్లయింటును వ్రాయించి-మఱియొకస్త్రీడరుకుంజూపి కోర్టులో దాఖలుచేసి గజెటునం బ్రచురించువల్ల ధనాభావంబేర్పడినటుగా చేసినకృషి అందుపై గల్గిన చర్య నెఱింగించుట గాంచనగును.

తే॥ వచ్చిక్రమ్యుర వృధగ నిర్వహి యొకండు, రావ్యముల్ బెట్టి గజెటునంబ్రచురపఱుప క్తిచాలకయుంటుచే జానపాటి బ్రాహ్మణులయభిడవేటుల బడయనెంచి (207)

కం॥ ఒక్కొక్కరిమోల కరిగిన, బెక్కొండట దస్కతులను బెట్టిరి కానీ

మొగ్గసముగ నొకరియ్యరు, చిక్కులుకడుబెట్టిరకట చేయకవ్రాళ్ళన్. (208)

అ॥ అట్టులభిడవెట్టు నెట్లెట్లు యార్జించి, నీవిలకోర్టునందుజేర్ప నవట

‘దస్కతులు నిజముగదత్తవాఙ్మూకుల, వంచు నెట్లు నమృతా’నటంచు.(211)

కం॥ పడవేసి యుంచి తుదకీ, “బెడిదపువ్యాజ్యంబునందు బెక్కులుగా కొ

క్కడుకూ డనర్హుడగునవి, వడి మున్నిభుగారు త్రోసివైచె విటీవన్. (212)

తరువాత నొక్కవత్సరకాలమున నెట్లో ఫైనలుకు తేగలిగినట్లే క్రింది పద్యము

చం॥ ఇటులొకవత్సరంబువఱ కీయక పర్కిష నుంచియుంచి య
ప్పటికి “విమర్శచేతు” నని పైలునఁ దద్యవహ ర్తవేసెఁ దా
నెటులనొ, అంతకున్ మునుపె యే యన్యతంబులొనింపి పూర్తిగా
నటఁ బ్రతివాదులందఱును నాన్సరుదాఖలుచేసిరుద్దతిన్. (218)

ప్రతివాదులు సంవత్సరకాలములో సత్యము సమకూర్చలేక అన్యతం
బుల నింపిరనుటలో అర్థమేమైన నున్నదా! చూచుఁడు వారి అన్సరు
నందు కొన్ని పేరాల నీక్రింద నుదహరించుచున్నాను.

సివిల్ ప్రొ॥కో॥ 110 శె॥ ప్రకారం ప్రతివాదులు దాఖలుచేసిన
ప్లేటుమెంటు.

- (1.) దావాంశములోఁ గొన్ని కల్పితములు—దావా శాస్త్రప్రకారము
నిలువఁజాలదు.
- (2.) జానపాటి గ్రామములోని పాటులందఱికి నీ దావాతో సామాన్య
సంబంధజోక్యములు (Same interest) లేవు. అట్టిచోవారం
దఱినిమిత్తము వాదియొక్కండే దావా తెచ్చుట కర్హుఁడుకాఁడు.
- (3.) పోలేరమ్మ, పాతపాటమ్మలు బ్రాహ్మణార్చ్యములుకావు. ఆదే
వతలకు నిత్య నైవేద్యదీపారాధనములులేవు. కొలుపులయందు
వానిని ప్రజలు యథావిధిగా సేవించుచున్నారు.
- (4.) విగ్రహప్రతిష్ఠగాని తక్కిన యాజనాదికర్మలుగాని చేయుటకుఁ
ప్రతివాదులకు సంపూర్ణమయిన హక్కుకలదు. ఇందుఁగూర్చి
ప్లయంటు ఫవ పేరాలో వాది వాక్రుచ్చిన సీచవచనముల నిందు
ఖండించుట యప్రస్తుతము గావున విస్తరించలేదు.
- (5.) దేవాలయములయందుఁ దిరిగి ప్రతిష్ఠల జరుప నవసరములేదు.
అవసరమున్నట్లు కోర్టువారభిప్రాయపడినను నందుకు రు 190లు
ఖర్చు కాదు.

(6.) వాదికిఁగాని తక్కిన పాఠులకుఁగాని లేశమయినను నష్టముకలు లేదు. వాదికోరిన యింజక్షన్ గాని యేయితర పరిహారముగాని వాది పొందఁదగఁడు.”

ఈ కేసు కాలవ్యవధినిగూర్చి చెప్పట చూడఁదగినది.

తే॥ పరపరావృతేట కోర్టులోనాడుకేసు వడివిచారణ చేయంగఁ బడకమాఁడు
వత్సరంబులవఱ కనివార్యమైన యంతరాయపరింపరపట్లయుండె (స్వ.ద్వి 1)

ళ॥ కడుఁబెరిగిపైరిదంబిధి వడివడిగ విమర్శగాక వర్తిలదావా
లడివనలకోర్టునా నేర్పడియెకొ గుంటూరుఁబ్రజలభాగ్యభుగరిమన్ (ద్వి2)

౮॥ అటకుఁద్రాసన్నగనుడువా కేకవిమర్శకుఁదీసికొనిరికొన్ని దివసములకు... (ద్వి3)

తనపక్షమున సాక్ష్యముచెప్పవచ్చినవారి భోజనవసతింగూర్చి వ్రాయ బడిన యంశముగమనార్హము.

ళా॥ మత్పక్షమున సాక్ష్యమున్ను దువధీమచ్చేష్ఠులై పెక్కురుక

దత్తుట్టుంబునకేగుదెంచి నిలువక దదోజనాద్యర్థవి

త్తోత్పత్తింగనజాలకేను మదిసెంతోచింతనొందంగ నే

తత్సాక్ష్యాండాకదారి చేసిచనియెకదారిద్రవిచ్చిస్తిగన్ (ద్వి18)

మఱియు రంగావర్ణులపానుమయ్య యనుస్లిడరుధనముతీసుకొనకయే పనిచేయుచు అన్నపానాదులిచ్చుచుండి నట్లతనింగూర్చి

ళ॥ ప్రతివాచుల ప్రిడరులటు ప్రతిదివమున్ గొనిధనంబు పనిసేయంగక

మతిమంతుడైనవానుమయ యతినిగృహంబున నెమాకునన్నంబిడెడిక (ద్వి26)

పాఠుండయ్యా-నిజమే చెప్పవాఁడనిజడిసియు శిష్టా సీతారామశాస్త్రి యనుపండితునకు తన స్లిడరుకోరికపైనమనుజురీచేయించుటయు నతఁ డుకోర్వకుడయినేయంగాతానేమియొ చెప్పకొనంబోవుటయుమున్నగు విషయములీక్రిందిపద్యములందు గనంబఱచి యున్నాఁడు. చూ॥

తే॥ ఈ యొకదానికిం జడిసియే మునుసాక్ష్యముగోరకున్న నే

నాయితరంబులకా భ్రమసి యజ్య “దృఢంబుగ రావలెంజమి

యాయన సాక్షిగామనకు”నంచు వచింపఁగ నందు మీఁదటక

జేయఁగఁజేసితికొనమను, చేరఁగవచ్చెను గోర్టుకాతఁడుకొ. (ద్వి. 39)

కోర్టుకు హాజరయిన తన యీ సాక్షియొక్క “హృద్గతంబారయ”
దలంపడగా నాతండ్రితర ధోరణి ననుసరింపకుండ నట. (స్వ. ద్వి.
ఉ॥ 40 పుట)

మఱునాడు సిరస్థాదారు నింటికేగి అటకును దయచేసియున్న యీ
సాక్షికి దగ్గరగజేరి నయభయంబులు ముప్పరిగొనం దానేమియో
మరల చెప్పికొనం బోవగా ప్రతివాదులగు త్వప్తువంశజుల గోత్ర
ములు కొన్ని తెల్పుమని తన నతండ్రికి నను. అందు కితండేమియు
చెప్పినట్లు లేదు. సరికదా “సరియగు సాక్ష్యమునే” నుడువం గలఁడని
సంబరపడినట్లుకూడ తెలియుచున్నది. చూడుడు.

కం॥ ప్రాతఃకృత్యములెల్లను । నౌ తర్వాతక్ రయంబ యరిగితి నేత
త్థాతుని యింటికి, శిష్టా । సీతారామయ్యుడు దయచేసెను నపు నే॥ (62)

కం॥ దయచేసి కూచుండుచు । నయభయముల నొద్ద జేరునగని “త్వప్తు”
స్వయంబులగోత్రములొక కొన్ని యెఱింగింపంగ వలయునీ”వనియునుచుకొ॥ (63)

చ॥ సరియగు సాక్ష్యముకొనుడువుచాడ్చున నేమియొ మాటలాడ సం
బరపడి నేనుబోయితిని. భక్షణచేసి తదార్యుడంతఁ జె
చ్చెరఁ బదిగంటతాసరికిఁ జేరి కచేరధికారి రాకకై
త్వరిపడుచుం దదాగమన తత్పరుడై వసియించె వాకిటన్॥ (64)

ఇంక నాకోర్టు వ్యవహారమునుంగూర్చి గాంచుడు.

క॥ ఏతెంచెను మున్సిఫ్ గార్ । శేతెమ్మని మారికార్డై తెప్పించె వెనక్
సీతారామబుధా ! యని స్థితిరవంబున జవాను పిలిచెన్ ముమ్మార్॥ (65)

క॥ చెచ్చెర సాక్ష్యస్థానము । చొచ్చి తదార్యుండు స్వేచ్ఛచొప్పునఁ బలికెన్
పచ్చి వకోల్ ప్రశ్నించిన । పాచ్చెన్ ధోరణి మఱిత యేమని చెపుదున్ (66)

ఈ తన సాక్షి “పండితుం”డనియు “సరియగు సాక్ష్యముకొ” నుడువు
నని శౌఖించియు మరల స్వవచన వ్యాఘాతముగా నీతని వాఙ్మూ
లము శంతను 77వ పద్యములవరకు వికట విమర్శనం బొనర్చెను.
చూడుండందొకండు.

క॥ మాదిగలుం దత్సదృశులు వాదించుచునుండి రింతవఱకిద్దానికొ
భూదివిజడయ్యనీతఁడుతానికె నివ్వదమునకు, ధన్యుఁడగుఁడే (77
ఉదాహరణంబున కీసాక్షి వాఙ్మూలము నందలి కొన్ని అంశముల నిట
నుదాహరించుచున్నాను చూడుడు.

“వేదములో విశ్వబ్రాహ్మణులు అనే పదము(సియోగబ్రాహ్మణులు,
వైవికబ్రాహ్మణులు అనుపదమువలె)యెక్కడలేదు”(స్క. 122 పుట)
“Cross క్షత్రియరుషులు క్షత్రియ గోత్రములకును వైశ్యరుషులు
వైశ్యులకు మూలపురుషులుగా వున్నారు. బ్రహ్మరుషులు బ్రాహ్మ
ణులకు మూలపురుషులుగా వున్నారు. విశ్వామిత్రుషి గోత్రము
క్షత్రియులలోను బ్రాహ్మణులలోను వున్నది. లోకకర్త అయిన ఆది
నారాయణమూర్తికి హిరణ్యగర్భుడైన చతుర్ముఖబ్రహ్మ పుట్టినాడు.
ఆయన ముఖమునుంచి బ్రాహ్మణులు క్షత్రియులు భుజమునుంచి
వైశ్యులుతోడలనుంచి శూద్రులుపాదములనుంచి పుట్టినారు. అప్పుడు
ముఖమునుంచి పుట్టిన బ్రాహ్మణులందరు రుషులయినారు...”

“బ్రాహ్మకు 5 ముఖములు వుంటే ఒక ముఖమును సాంబమూర్తి
తెగగొట్టినాడు. విశ్వకర్మ అని విరాట్టుకు పేరువున్నది. త్వష్ట నవ
బ్రహ్మలలో ఒకడైన విశ్వకర్మ కుమారుడు. త్వష్ట అనగా చెక్కే
వాడని అర్థము. శిల్పదులమనే వారందరు విశ్వకర్మ సంతతివారు.”

“సానగ, సనాతన, అహభూన, వ్రత్య, సుపర్ణ, యీ 5 గురు
వేదములో చెప్పబడిన ఋషులే.”

“విశ్వామిత్ర, జమదగ్ని, భారద్వాజ, శాతమ, అత్రి, వశిష్ట,
కశ్యప, అగస్త్య. యీ 6 మంది వీరి సంతతివారు మా బ్రాహ్మణ
ప్రసరలో వస్తారు.” “నాదితైత్తిరీయశాఖ” (123-124 పుటలు)

“వజ్రనూచికో పనివత్తులో ఆత్మనుబట్టి బ్రాహ్మణుడా దేహము
నుబట్టి బ్రాహ్మణుడా అని ప్రశ్న వచ్చినది. అప్పుడు అది తత్త్వ సం
బంధమైన ప్రశ్న కాదని కొట్టివేసినారు. జాతి లోకసంబంధమని చెప్ప

బడివున్నది. యీ భరతఖండము మట్టుకే యీ జాతిభేదము. యెందుకు చెప్పినారో చెప్పవీలులేదు.” (125)

“త్వష్టాని బ్రహ్మకు పేరువున్నది” “గ్రామ పౌరోహిత్యముచేసే వారు బ్రాహ్మణులలో చివరవారని మనుస్మృతిలో చెప్పబడివున్నది గాని వారు బ్రాహ్మణులే. వాది నైదిక బ్రాహ్మణుడు. నేను నైదిక బ్రాహ్మణుడనే. నేను వానిని యెరుగను. అతని వృత్తియేమో నాకు తెలియదు” (126పుట)

“వశిష్టుని భార్య అరుంధతి చండాల స్త్రీ. అరుంధతి కుమారుడు శక్తి-శక్తి కుమారుడు పరాశరుడు శక్తి భార్యపేరు శ్వపాకి-అనగా కుక్క-మాంసము తినేది అని ఆర్థము. శ్వపాకిజాతి సంకీర్ణ జాతులలో అధమాధమము. పరాశరుడి కుమారుడు వ్యాసుడు-తపస్సే ముఖ్యమని చెప్పబడుటగాను వ్యాసులవారు తన కులసంగతి చెప్పినాడు.”

(127-128పుటలు)

“విశ్వబ్రాహ్మణులకు నైదిక బ్రాహ్మణులకు పంక్తిభోజనము లేదు. నైదికులు నియోగులు పెడితే తినరు.” “విశ్వబ్రాహ్మణుల అన్నము రుంజలువాయించేవాండ్లు తింటారు” “విశ్వబ్రాహ్మణులని పిలువబడే వారు అనాదినుండి మా బ్రాహ్మణుల యిండ్లలో భోజనము చేయుటలేదు. (స్వ 129 పుట.)

అరుంధతినీగూర్చి యీ శిష్టా సీతారామశాస్త్రిగారు చెప్పినట్లే యితరు లెవ్వరైన చెప్పగలగనియు అట్టివారు ‘ముండకొడుకు’ లని మొఱుగుట యీ క్రిందిపద్యమునం గననగును.

క! చండాలి అరుంధతి యని ముండకొడుకు లెవ్వరేని మొఱుగుతఁ

తా నుద్దండుండని చెప్పందగు పండితుడై యిట్లుచెప్పఁ బాల్పడె నచరే. (75)

న్యాయమూర్తిని తెగడుతేఱంగితని కవిత్వమునందు గనగగును.

సీ! చేసినాడుపకృతి చేతనైనంతలో, బ్రాహ్మణుల్ గాజూచు బతులకును

చేసినాడొకమాట వెలమాట మున్నీభు, జాతులు నాలుగున్ శమము లనుచు

కోసినాడెన్నియేన్ గొప్పపా సారకాయ 'లారుశాస్త్రముల్పొమ్మ'ననుచు దశకు
పోసినాడు విషంబు పోయంగ దగినంత, ఇలభిక్త్య శ్విజకాండమునకు

గీ॥ సంస్తుతించెను గమపాల జనము తనకు, స॥తనించెను ముస్సీభు చాల మదిని
విశ్వతలయ్యె మట్టాస్త్రాత్మికులని, ఏమి బ్రాహ్మణ్యంతోఁబని యాయనకిక
శ్రీ॥ చెల్లపిల్ల వేంకటశాస్త్రిగారిని తనపక్షమున సాక్ష్యముచెప్పుమని
మిక్కిలి ప్రార్థించినట్లును నతఁడువచ్చి కోర్టుగో యిచ్చిన వాఙ్మూల
మును మెచ్చుకొనుచు : తరులందెగడుటచే కొప్పురపు కవుల పక్షపు
వారే మిక్కిలిఖండించి దూరినట్లును యీక్రిందిపద్యము తెలువగల్గి
యున్నది.

ఉ॥ సాక్షిగవచ్చి తానుడివె శాస్త్రపథంబును నొల్లకుండ మ
త్పక్షమునందు, దానిని నపహ్నుతిసేసి యథేచ్ఛ గొర్రెపుం
బక్షపువారు వ్రాసిరి యవాచ్యపు వ్రాతలు కొంతమంది రూ
క్షేక్షణులౌచు వారిపయి నిందున నాకభిమాన మంచహా. (రిరి)

ఉచితా నుచితజ్ఞతలేక తన ప్రతివాదులనేగాక కొంత నిజము వచిం
చిన శిష్టా సీతారామశాస్త్రినంటి పండితులునుగూడ నోటికి వచ్చి
నట్లు వ్రేలుచు ఆత్మస్తుతి పరనిండలతో నింపుచున్న తన “అభినవ
సరస్వతి” పత్రికను అనేకమంది అస్పహ్యించుకొని త్రిప్పివేయుచు
వ్రాసియున్న లేఖలయందలి ఒక్కముఖ్యాంశంబిటనుదాహృతము.

“ఇప్పటిసందర్భములనుబట్టి నేను మీ “అభినవ సరస్వతి”కి చందా
దారుడగా నైన నుండుట కిష్టపడను. కావున సంగతి తెలియపరచు
చున్నాను. ఇంతే నమస్కారములు చిత్తగించెను.

వి పులిపాక పూర్ణయ్యవ్రాలు' (స్వ. 138 పుట)

ఈతని తప్పిదములను నిరూపించుచు తిట్టవారున్నట్లు బాల్య
మిత్రులు సైతము యీసడించినట్లును తెలుపుకొనుట గాంచుడు.

ఉ॥ నైల్యముమోపి యీ విధిని నకజెడఁదిట్టెడి వారిబోధలక
బాల్యమునుండి మిత్రులయి భాసిలుచుండినవారు సైతము

స్టోల్స్ ముంజూపి నే బ్రచరణం బానరించెడి పేపర్ "రొల్ల" మర్

కల్పనకూల లేఖల నెకాయకీ బంపిరి కేమిసేయుదుర్. (91)

ఎందరెట్లెత్తినికీ బుద్ధిగఱపిన నేమిప్రయోజనము? 'వెనుకటిగుణమేల మాను' అన్నట్లు తనసాక్ష్యమునందునూ తొల్లింటి పండిత సాక్ష్య వాఙ్మూలమునే గట్టిగా ఖండించితి ననుచున్నాఁడు.

కం॥ తదనంతరసాక్షిగనై యెనియోనచియించినాడనేగూడనటర్

ఒడవెడిసీతారామా. భిధ బుధునిడిఖండనంబు పెల్లుగదానర్ (98)

ఏదేదో, వాకొనంగల్గినవాడేనా బుధనుడిని ఖండనంబు సేయఁగల వాఁడు? తనతరపు "తెలగ" "చాకలి" 'యానాది' "మంగళి" "భోగము" 'హల' మొదలగు 16 మంది నాశ్రయించి సాక్ష్యము చెప్పించుకొనియు న్యాయాధికారి ఒక నెల వాయిదా వేయుటచే సంఘటిల్లినట్లు ప్రతివాదులయొక్క సాక్షులనుగూర్చి యాక్షేపించుట నీ కింది పద్య నందుగల్గియున్నది. చూ॥

ఆ॥ మంచివో దినాలు మాసంబు వాయిదా న్యాయకర్తచేత నీయబడఁగ

కమ్మ రెడ్డి తెలమ కమసాల మాలలకొ సంఘటించుకొనిరి సాక్ష్యమునకు.

(స్వ. తృతీయభాగము 6.)

క్రమముగా వాయిదా సమయమునకు హాజరయిన ప్రతివాదులందలి మూడవవానింగూర్చి చెప్పచున్న విధంబుగనుండు.

తే॥ వచ్చెఁగ్రమముగ వాయిదా, చొచ్చిరపుడు భర్తసభ వారలంద రభర్తయూని

అది మూడవ ప్రతివాదియైన నంది, గామ కాశీపతికి బోనుధామమయ్యె. (7)

న్యాయస్థానములో సాక్షులు నిలచియుండి చెప్పవలసిన బోను నిజము చెప్పఁగలవారలకు ధామముగ నె యుండవచ్చును. తమబోటి అసత్య వాదుల కది యెటుల భయంకరముగ నుండునో యా యనుభవనీ యుండు చెప్పిన బాగుండెడిది. మఱియు నా ప్రతివాది (1 వ సాక్షి) యొక్క సాక్ష్యమునుగూర్చి చెప్పిన యంశమును గాంచుండు.

కం॥ అందఱు ప్రతివాదులలో, ముందర చెప్పకొనదగిన మొనగాడితం,

డందునఁగాఁజే వకీల్కొద, లందఱను నేగ్రహించె లలిసాక్ష్యముకేకా,
ఈ ప్రథమ సాక్షియొక్క వాక్యములము నందలి ముఖ్యాంశములం
గొన్నిట నుదాహరింతును చూడుడు.

“నాపేరు నందిగామ కాశీవతి (శ్రీ వ ప్రతివాది.) నేను బ్రాహ్మ
ణుడను. మాకు యాజనాధికారమున్నది. మా కులములో యాజ్ఞా
కము చేయింపగల వారున్నారు” (150 పుట)

“మాకు పోడశకర్మ లున్నవి. వాది వైదికుడు. వైదికులవృత్తి
బిచ్చమెత్తుట.’ ఇతరకులము వారు కొందఱు మా యిండ్లలో
భోజనముచేతురు. మా గ్రామములోఁ బాత పాటమ్మ, పోలేరమ్మ
యను గ్రామదేవత లున్నవి. మా కులమువాడె యీ దేవతలకుఁ
(మొట్టమొదట) బ్రతిష్ఠ చేసినట్లు చెప్పుదురు. పోలేరమ్మను గ్రామ
ములో గ్రొత్తగాఁ బ్రతిష్ఠ చేసినారు. నందిగామ తాలూకా (కృష్ణా
జిల్లా)లోలేటి లక్ష్మయ్యయను వతఁడు బ్రతిష్ఠ చేసినాఁడు”(150పుట)

“గ్రామదేవతలకు బ్రాహ్మణులు భోజనములు చెల్లింపరు. వైదికు
లుకూడ భోజనము చెల్లించుటకై వెళ్ళరు. గ్రామదేవతల యుత్సవ
ములకు శూద్రులై యొద్దనుంచి చందాలు వసూలుచేతురు. అర్చకులు
కుమ్మరులు, గొల్లలు. గవ ప్రతివాది ప్రతిష్ఠ చేసిన తర్వాత గ్రామ
ములో శూద్రులందఱు దేవతలకు భోజనములు చెల్లించుచున్నారు.
వాది యెన్నఁడు భోజనము చెల్లింపలేదు” (151 పుట)

కాను- పూజచేయుటకు నేనా దేవతల యాలయముకుఁబోను
వైదికులు బ్రాహ్మణులు కారు” (స్వ. 151 పుట)

“నియోగులు బ్రాహ్మణులగుదురో కాదో నాకుఁ దెలియదు.
మా కరణము రంగయ్య బ్రాహ్మణుడగునో కాదో నాకు దెలి
యదు.” (151 పుట)

శూద్రులు పా యిండ్లలో భోజనము చేతురు. “శూద్రులలోఁ

చేగ భేదము నేను జెప్పలేను. వెన్నా కృష్ణయ్య యను రెడ్డి మా యింటలో భోజనముచేయును. అతడు నా సాక్షి కాడు.”

“నేను స్థితిగలవాడను గాకపోవుటచే శూద్రులకంటె దక్కువ జాతివారి కెన్నడును నన్నము పెట్టలేదు. పందిటివారి పాలెములోఁ గొండలు కుమ్మరులును, జాకలులనూ మా జాతివారి యిండ్లలో భోజనముచేయఁగాఁ జూచినాను. వారిపేరులు చెప్పలేను. 2, 3 సంవత్సరములక్రిందట మా బావమరిది యింటిలో వివాహములోఁ జూచినాను. మా వృత్తి శిల్పము. మేము విగ్రహములనుజేతుము. మేము ముహూర్తములుబెట్టి యిండ్లు కట్టదుము. బంగారపుపని చేతుము. చదువుకున్నవారు పోరోహిత్యము చేతురు.” (స్వ. తృ. 152 పుట,)

“నేనువ్రాసిన దస్తావేజులో విశ్వబ్రాహ్మణుఁడ నని వ్రాసివాను. మా కులము వారందఱు ప్రతిఘటన చేయుచున్నారు కాబట్టి ప్రతిష్ఠాధికారియు మాకే కలదని చెప్పుచున్నారు.”

“మా గ్రామదేవత మొదట నెవరు ప్రతిష్ఠించిరో నా కెవరుఁ జెప్పలేదు. అనఁగా బేళ్లు చెప్పలేదని యర్థము. మేము చేసియున్న ప్రతిష్ఠకు ముందు నైదికుల వల్ల బ్రతిష్ఠ జరిగినది.”

“నాది సువర్ణసగోత్రము-మా సగోత్రములు ఋషులద్వారావచ్చినవే. మా పూర్వుకులు విశ్వావసు, తార్కేశ, సువర్ణసులను ఋషుల వలన వచ్చినారు.” (153 పుట)

“నా ఉపనయన మప్పుడు నరసింగు చంద్రేశ్వరయ్య యను మా కులపు బ్రాహ్మణుఁడు యాజ్ఞికము చేయించినాఁడు. (154పుట) రీక్రాసు-నేను శైవుఁడను. శైవులందఱు చనిపోయిన వారిని పాతివేతురు. నందిగామ కాశీపతివ్రాలు’ (అనివున్నది.) (152-153. 154పు)

పై రివపద్యమునందు కాశీపతికి ‘మొనగాఁడ’ని చిరుదంబాసంగియూ అతని వాఙ్మూలధోరణి యంతయు నియోగిస్థిడరుబోధ వలననేగల్గినదనుట యీ క్రింది పద్యము నందు గల్గినది. చూ॥

చం॥ ఇతని స్వభావసిద్ధమయి యేర్పడుధోరణికా దితంతయుకా

“ఋతుమతికి వితంతవున” కేల వివాహము సేయరాదటం

చతిశయ వాదముల్ సలుపు చంబుధియానముసేసి వర్తపుం

జ్యుతినొనరించు ప్రాజ్ఞుడగు నొక్కనియొగివకీలుబోధయకా(12)

ఇంక ప్రతివాడుల రెండవ సాక్షినిగూర్చి తనశక్తికి మించిన వ్యాఖ్యతో ‘ఒల్లచాలిన పండితు నుక్తి సరిణి’యని వాక్రుచ్చెను. గావుననా సాక్షి వాఙ్మూలము నిట పొందుబరచ బడుచున్నది. తిలకింపుడు.

“నాపేరు వెలవర్తి యాంజనేయశాస్త్రి...” సిద్ధాంతకౌముది పాణిని శృతమగువ్యాఖరణము దీని 226 వ పేజీలో రథకారశబ్దమునకర్థము బ్రాహ్మణుడని చెప్పబడియున్నది. నేను 2వ ప్రతిపాది నెఱుగుదును. అతడు బ్రాహ్మణుడు. సామాన్యముగా విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దము బ్రాహ్మణుల కుపయోగింతురు. వాచికులము నాకుఁ దెలియదు. వైదికులను నే నెఱుగుదును. కొన్ని శాస్త్రములలో వైదికులు బ్రాహ్మణులు కారని వ్రాయఁ బడియున్నది. వజ్రసూచి కోపసపత్తులో వశిష్ఠుఁ డూర్వశీ కుమారుడని చెప్పఁ బడియున్నది. ఈ యూర్వశి సంతగజాతీయురాలైనభోగశ్రీ. వైదికులందఱికినివసిష్ఠునియొక్కయు వశిష్ఠుని సంతతివారి యొక్కయు గోత్రములై యున్నవి. కాఁబట్టి వైదికులు బ్రాహ్మణులుకారని నేను చెప్పుచున్నాను. వశిష్ఠుని భార్య చాలహీనజాతిని. ఈ సంగతి మను స్మృతి 9వ యధ్యాయము 23వ

పదా: “యలవర్తి అంజనేయశాస్త్రి” గారు అని కనపడిట నొకసంస్కృతపాఠశాలను నెలకొల్పి దానికొఱకు తన ఆస్తి సంతను వ్రాసియిచ్చి పాలసంబునకు 8 గురు పంచాయితీలతో రిజిష్టరుచేయించి యుండెను. ఇప్పటికి హస్తాలు వశిష్ఠినికూడ కల్పించుచు, విద్యార్థుల సౌకర్యాల్లము ఆ పాఠశాల తెనాలి గాంధీచావు, శ్రీవీరబ్రహ్మేంద్రాలయావణయందు జరుపుడుచున్నది ‘స్వర్ణకారవ్యవహార’ గ్రంథమునందీ మహాశయునిపేరు వెలవర్తి...అని యుండుటఆసాక్ష్యవాఙ్మూల ముందుగూడ వాదించిన యా గ్రంథకర్త భావభేదములు కలిగియుండనోవునని తోచెడిని. ప్రాజ్ఞు లిట్టివానిని గ్రహింతురుగాక.

స్లోకమందున్నది. శక్తి, పరాశర, వ్యాస, అంబరీష, యావనా

N. B. ఇటీవలి కాసన చరిత్రాదులిట గమనార్హములై యున్నవి. కాన 1950వ జనవరి. 1950వ ఏప్రిల్ “భారతి” సంచికలయందు శ్రీ భావరాజు వెంకటకృష్ణారావుగారు గావించిన ప్రచురణకాసనములు, వ్యాఖ్యయందలి చుఖ్యాంశములు నిట సుదాహరింతును విశ్లేషింపుడు.

“కాలంకాయన నృపతులు తామ్రకాసనములు రెండు - గురు (గుత్తు) లు కృష్ణజిల్లా గుడివాడ తాలూకా ‘కాసుకొల్లు’ గ్రామమున సుమారు 15 సంవత్సరముల క్రిందట పాటిమట్టికొరకు కోటగోడలు మొదలగునవి త్రవ్వబడుండగా దొరకను ... ఈ గుదులు రెండింటిమీద రెండు కాసనము లున్నవి. ఒకటి ప్రాకృతభాషలో నున్నది. రెండవది సంస్కృతములో నున్నది.” “ఈ రెండు కాసనములను ఆతి ప్రాచీనకాలమున, అనగా క్రీ. శ. 3 వ శతాబ్దమునుండి 5 వ శతాబ్ద ప్రారంభము వఱకు, ఆంధ్రదేశ భాగమైన వేంగీదేశము నేలిన కాలంకాయన రాజవంశమునకు చెందిన భూపాలురచే నొసంగబడెను”

ఈ (మొదటిగుత్తి) కాసనపు రేఖలు (ప్రతిఒక్క రేఖ) ఏడుంబావు అంగుళముల పొడవుగల్గి, రెండుముప్పాతిగ అంగుళముల వెడల్పులో ఉంచి మందముగా (8 రేఖలు) ఉన్నవి. ఈ కాసనపు గుడిని (రేఖలను) తూచగా 67 తులముల బరువున్నది. రాజముద్రికయు, కడియము (రేఖలు తగిలించిన దీగయు) ను గలసి తూచగా 16 తులముల బరువున్నది... ఈ కాసనము నందివర్మ మహారాజయొక్క దానకార్యమును జాటుచున్నది. దానము వేంగీపురమునుండి చేయబడినట్లు అజ్ఞాపింప బడియెను. బప్పుభట్టారక పాదపరిగ్రహీతుడైన నందివర్మ మహారాజు ‘విడివా’ గ్రామమును తనకు ధర్మ, ఆయు, బలము వృద్ధిపొందుటకును, పాలకమహారాజగు కుమారఖండపోతన (స్కందపోతన) యశము వృద్ధిపొందుటకును ఒకానొక రథకారకులజాడైన చతుర్వేదోపాధ్యాయునికి అగ్రహారముగా రథకారవిధాన (వాస్తుపురుషార్చనముగా) దానము చేసెను ... కాసనపు తేడి విజయరాజ్య సంవత్సరము పుష్యమాసమున కృష్ణ పక్షమున దశమి యని తెలుపబడినది. నెలపేరు శుక్ల, కృష్ణపక్షములు తిథులు తెలిపిన కాసనములు ఋతువులు తెలిపిన కాసనములకంటె కొంచెము తరువాతివి; కావున ఈ కారణమును బట్టికూడ విజయదేవవర్మ (రెండవకాసన స్కందవర్మ) కంటే ముందు (యీ మొదటికాసన) నందివర్మ ఎక్కువ ప్రాచీనుడని, అతనికి నిత్యంకగా బూర్వుడని నిర్ణయింప వీలు కలుగుచున్నది.” “కాసుకొల్లు 5, 6 మైళ్లదూరమున పడమటిదిశగా ‘పెయ్యేరు’ అను ప్రాచీన

శ్వులు బ్రాహ్మణులకు బుట్టలేదు. వైదికుల... గోత్రములీ ఋషుల

అగ్రహారము గలదు. ఒకవేళ ఆ పెయ్యేరు ప్రాచీనపు (ఈ కాసనములోని) పిడిహా గావచ్చునని ఊహింపవచ్చును. జనుల నోట 'పిడిహా' 'పెయ్య' 'పెయ్యె' అయి 'పెయ్యేరు' అగుటకు ఆవకాశమున్నది", "ఈ కాసనమునందలి విషయము లన్నింటిలో ప్రతిగృహీత విషయము ముందుగా మనసు కెక్కును. అగ్రహారమును ప్రతిగ్రహించిన చాతువెజ్జ (చతుర్వేది) రథకార కులజుడు.

"విశ్వబ్రాహ్మణులకు వేదాధికార మున్నది. ఇప్పటికిని రథకార (బ్రాహ్మణ) కులము వారముని తెలుపుకొను విశ్వబ్రాహ్మణశిష్యులు వేదాధ్యయన, ఆధ్యాపకములును చేయుచున్నారు". ఆర్య (హరిత, విశ్వామిత్రాది గోత్రజులగు) బ్రాహ్మణులకు, విశ్వ (వేదోదిత; బ్రహ్మముఖోద్భవులైన సానగాది పంచార్ష గోత్రజులగు) బ్రాహ్మణులకునుగల సంబంధ మెటుండెను? ఇత్యాది విషయములు చర్చనీయముల చాల గల్గుచున్నవి." ... "క్రీ॥ ౧॥ ఏదవ శతాబ్దమునకు బూర్వము, శంకరభగవత్పాదులు ఆవతరించుటకు బూర్వము వేదములు పౌరుషేయములుగా గ్రహించి యుండినో లేక అపౌరుషేయములుగ గ్రహించి యుండినో ఎఱుగరాదు; కాని శంకరభగవత్పాదులు మాత్రము ఆర్యబ్రాహ్మణ సంఘమునకు వేదము లపౌరుషేయములనియే శాసించెను. నాటి (7వ శతాబ్దము) నుండి విశ్వబ్రాహ్మణులు ఆర్యబ్రాహ్మణ సంఘమునకు మిక్కిలి దూరమైపోయినట్లు తోచును. విశ్వబ్రాహ్మణులు - అనగా రథకార (బ్రాహ్మణ) కులమువారు వేదములు పౌరుషేయములని వాదించురు. ఆవిశ్వాసమే (ఈ రెండు సంఘములలో) తెగని స్ఫురణ కల్పించెను."

"వేదవిప్రులగు బ్రాహ్మణులు రథకారకుల విషయములు నిగ్రహించుట కూడ ఒకముఖ్యమైన విషయము" "రథకార కులము వేదములందుకూడ కలదు" (అని 2౮ పుటలో) నిర్వచించియు శిష్టులచే అప్రమాణ గ్రంథములుగ నిరూపింపబడిన వానిని; ఆ శిష్టసంప్రదాయ పరిజ్ఞానమును పాటించలేని ఆంగ్లేయుల వ్రాతలను ఆధారము చేసికొని కొంత అక్రమప్రశంస నొనర్చి యుండిన దానిని తదుపరి విమర్శింతుము గాక బ్రహ్మశ్రీ నూరిగుచ్చి కృష్ణమూర్తి ఎం. ఏ. (మద్రాసు గవర్నమెంటు అర్చన కాలేజీ లెక్చరరు) గారి సహాయమున వేంగి ప్రాకృతకాసన (8) రేకులలోని 41 పంక్తులంగల లిపికి తెలుగక్షరములను రెండవకాసన (4 రేకులు) సంస్కృతమును తెలుగులిపి నొనర్చినట్లు ప్రచురించి యుండుటచే శ్రీవారికిని మా కృతజ్ఞతం చెలువుచు వానినిటం ప్రచురించుచున్నాను. చూడుడు, ఆ వరుసవారి తెలుగక్షరముల కాసన ప్రతులు.

(౧ వ రేకు ౨వ వైపు)
విజయ వేంగీపురా బప్పభట్టారక
పాద పరిగ్రహితస్య మహారాజ
సిరీ నందివం మస్సవచ జానపి.

(౨ వ రేకు ౧ వ వైపు)
ది హగ్గామె మత్త్యదప్పము హగ్గామె
సవ్య సమగ్ని సవ్యాయో గ పెసన
కులపుత్త భడ మనుస్సాభాణి తివ్యా

(౨ వ రేకు ౨ వ వైపు)
ఇహాహి అమ్మ ధమ్మాయ బలము వద్ద
నత్తం బాలక మహారాజ కుమార
ఖండపాత్తస్య యస త్తి సత్తియనం

(౩ వ రేకు ౧ వ వైపు)
ఇచ్చజ్జేణ మయా ఎత్తస్స సాపాను
గ్గహనుత్త * స్సనా (త) నాగొత్త చ
రణతస్సజ్జాయ నిరతస్స

(౩ వ రేకు ౨ వ వైపు)
అగ్రహార రథకార చాతువెజ్జస్స
ఎస 'పిదిహ' గామె అగ్రహార ర
థకర విధానెన సంపదత్తో తస్సయ

(౪ వ రేకు ౧ వ వైపు)
అగ్రహార స్స ఇమె పరిహారే
కవిత్తరామి అప్ప పునం ఆణ
మసం అలానఖాతకం అరత్త

(౪ వ రేకు ౨ వ వైపు)
సంవిన ఇకం అచొల్లక హారక ఖట్ట
గహణం అపారిత పంణసాక
పుష్పఫల దుద్ధ దధి ఘృత

(౧ వ రేకు ౧ వ వైపు)
తక్కుగహణ మాదికం ఏతేహి
పరిహార హిసెన హిపి ఆ
లిహిత చుక్కలి హితే హిసవ్య

(౧ వ రేకు ౨ వ వైపు)
జాత పరిహారహి పరిహ
ధ పరిహారాపె ధ చ యోచ
ఖు ఎతం సాసనం అప్పమానం

(౬ వ రేకు ౧ వ వైపు)
కాత పుష్పజాధం పీలం జనెజ్జా
తస్సం ఖు న పరిత్య స్సజ్జహ
త్తి భవతి చాగ్ర

(౬ వ రేకు ౨ వ వైపు)
స్వదత్త మ్మరదత్తం చాయో నృహ
నోద్ధరే తరేహ జాతే జాతే

(౭ వ రేకు ౧ వ వైపు)
సపిబతి విషవద్ధలహలమ్
హలమ్బహు భివ్వ కా సుధా దత్తాజహు

(౭ వ రేకు ౨ వ వైపు)
భిక్షాను పాలితం యస్య
యస్య యదా భూమిస్తస్య తస్య
తదా ఫలమ్

(౮ వ రేకు ౧ వ (లో) వైపు)
నవ చాస్త దివ హాసి సామి
ఆణ త్తి మహారాజపుత్తో కొగల
పుత్తో హదప్పగ్గాహ చత్త వరోయను

* ఈ ప్రతిగ్రహిత కాపాదుగ్రసమర్థ స్సనాతనగోత్రాచరణ తపస్సాధ్యాయ

సంతతి లోనుండి వచ్చినవి కాబట్టి యెంతమాత్రము బ్రాహ్మణులు కాదు. హరితుడు త్రిత్రియకులస్తుండు. వాచిది (వైదికి) హరితన గోత్రము. హరితుడు త్రిత్రియుఁ డన్నసంగతి యేగ్రంథములో నున్నది చెప్పలేను” (“పురాణ నామచంద్రిక” అను గ్రంథము 23కి పుటలో నున్నది.)

విరతుండని యెఱుంగునది. గెండవదియైన తామ్రకాసనము నాఱుగు రేకులు, రేకు (13) పొడవు 7 అంగుళములు; వెడల్పు 2 అంగుళములు- (ఈ) వాల్మీకి రేకులు తూటగా 78 తులముల బరువున్నది. దానకాసనము కాలంకాయన స్కందవర్మ మహారాజుచే నాతని విజయరాజ్యము ప్రారంభమయిన మొదటి సంవత్సరమున నొసగబడెను.” (4 రేకులపైగల కాసన స్తోత్రమిది.)

“స్వస్తి విజయవేద్యో ఆనేక సమర ముఖవిఖ్యాతకమః
(మా)ణః మహారాజశ్రీ హస్తివర్మణః ప్రసౌత్రస్య
స్వప్రతాపా పానీతాపిత వర్మణః మహారాజశ్రీ
ననివహణః పౌత్రవ్య చతురుదధితరక్షా లింగిత
యశోమహారాజశ్రీ హస్తివర్మణః పుత్రస్య
భగవచ్చిత్ర రథస్వామి పాదాను ధ్యాతస్య
జపుభట్టారక పాదభక్తస్య కాలజ్ఞాయనస్య
మహారాజశ్రీ స్కంద వర్మణో వచనేన కుద్రహారే
కొప్పెర గ్రామేయ కావస్తవ్యా అస్తి అస్మాభిరస్మ
త్కులయశ శ్రీ (విజయ కళ్యాణాభివృద్ధయే
ఏషగ్రామః రథకారవ (వా) స్తవ్యా యాతువైక
యత్యా సర్వపరిహారేణ బ్రహ్మదేయం కృత్వాదత్తః
తదవగమ్య పూర్వకమయ్యాదయాసాధుప్రేష
ణం కర్తవ్యమిచ సర్వనియోగ లియుక్తాయుక్తకార్య
తల గ్రామం పరిహరము ప్రవర్ధమాన శ్రీ విజయ
రాజ్య సంవత్సరే ప్రథమే శార్దూలమాస
శుక్లపక్ష ప్రతిపది దత్తా పటికా
బహుభి బహుధా దత్తా వసుధాధిపైః
యస్య యస్య యదా భూమిః తస్య తస్య తదా ఫలమ్.”

“సానగ, సనాతన, అహభూన. ప్రత్న, సుపర్ణులను
5 గురు ఋషులు ప్రతివాదుల (విశ్వబ్రాహ్మణుల) జాతికి, బూర్వీ
కులు, వీరు బ్రాహ్మణులు; మోగోత్ర ఋషులందరును వీరి సాంప్ర
దాయము. ఈ 5 గురు పంచముఖబ్రహ్మ 5 ముఖములనుండి ఉద్భ

“రథకర” మని యింకొక గ్రామముగూడ నుండినట్లు (ఈ రెండవ)
శాసనమువలన చెలియుచున్నది “రథకరము”. ఒకవేళ ‘పిడిహ’ (అను మొదటి
శాసనాగ్రహారము) గ్రామమునకు (తరువరి యేర్పడిన) నూరు పేరే మొ తెలియును.”

౧౨, ౧౩, ౧౪, ౧౫ శతాబ్దములనాటి శాసనములందు ‘గుద్రహార’ మని
‘గుద్రహార’ మని ‘గుద్రార’ మని చివర ‘గుడివాడ’ యని యా యూరిపేరు
గానవచ్చుచున్నది. కావున పైన నుడివినట్లు ప్రాకృత నామము ‘గుద్రహారము’;
దానికి సంస్కృతము ‘గుద్రహారము’. అది ఆంధ్రమున గుడివాడ అయినది”.
కావున నీ రెండవశాసనాగ్రహారము కృష్ణాజిల్లా “గుడివాడ”యే యని చెప్ప
వచ్చును. మొదటిదగు “సంగికర్మ ప్రాకృత శాసనమున పరిగృహీతయగు
రథకారచాతురజ్జను; ఈ శాసనపరిగృహీత “గధకారచాతుర్యద్యకును
ఎట్టి సంబంధముండెనో తెలుపు సాధనము లేమియు (ఇంతకన్న) గానరావు.
మొదటి పరిగృహీత వంశజుడగు కానగును. రెండవ (ఈ) సరిగృహీత అని
మాత్ర మూహింపవచ్చును. ఉభయులు రథకారకులజాతి గుంటయు, ఉభయు
లును చతుర్యేదు అగుటచేతను ఈరెండు శాసనములు ఒకేచోట లభించుటయు
ఈయూహకు బల మొసగు చున్నది. లిపి పరిశోధన శాస్త్రద్వైపిత్యో పరికించి
నపుడు (మొదటి) ప్రాకృత శాసనమునకు ఈ (సంస్కృత) శాసనమునకు
ననును ఒక శతాబ్దము వలకు ఉండవచ్చునని యూహింపవచ్చును. ఆకాలమున
చతుర్యేదోపాధ్యాయులయిన రథకారకుల మొకటి ఆంధ్రదేశమున వర్ధిల్లి
య్యెననుటకు ఈ శాసనములు రెండున్న ప్రమాణములు. “రథకా రాధికరిణ
విచార” అను గ్రంథమును జూచి అందలి విషయమునుగూర్చి “భారతి
విగోధి పుష్పము ౭౭ పుటయందే పలువురు పండితులచే విశ్వకర్మవంశజులగు
“రథకారబ్రాహ్మణులకు స్వాధ్యాయాద్యగ్నిష్ఠాంతములగు పేనోక్త సర్వ
కర్మకలాపములకు సర్వస్యాంతంత్రప్రబుగ లోదని సిద్ధాంతికిరించుట... క్రి. శ. ౧
౧౭గోడవ సం॥ మున జరిగెను. “ఆ నాటి ప్రయత్నమునుబట్టి మూడ రెండువందల
సంవత్సరముల క్రిందట పూర్వాంధ్ర దేశమున త్వష్టకర్మవంశ సంగ్రహములగు
బ్రాహ్మణులే రథకారబ్రాహ్మణులై గనియు, ఇతరులూ వాచాన్యధికారిమునకు
అనర్హులనియు సిద్ధాంతముకట్టి పలువడెను.” అని శిల్పములచే కృష్ణాగ్రామము

వించినవారు. ఈ సంగతి నాగరఖండము 114 వ పుటలోనున్నది.”
(పుటల సంఖ్య భేదించినను తాళపత్ర గ్రంథములోని ఈ విషయ
క్లోకములు అచ్చుగ్రంథమునందు రుజువుచేయ గల్గియున్నవి.)

గ్రహించియు ‘అన్నియు చెలిసి అహోగతినే అనుసరించి’ నట్లు, అనేకమంది
వైదిక, నియోగ, వైష్ణవ బ్రాహ్మణ పండితులచేతనే అప్రమాణగ్రంథములని
ఖండింపబడిన “నామలింగాను కాననము” మున్నగు నానిని అసలు శిష్టసమ్మత
పరిజ్ఞాన మేమాత్రము నెఱుంగని యాంగ్లేయుల వ్రాతలను ఆధారముచేసికొని
కొంత అక్రమ ప్రశంస నొసర్చుచు “వైశ్యజాతులలో నొక తెగకు చేరినవారని
నుడువవచ్చును” అని వాకొనుట విపరీతముగ నుండెను. కావున నా గ్రంథమును
గూర్చిన యంశములు పాఠకుల పరిచయార్హులు గనబఱచుచున్నాను.

కలియుగాది ౧౮౨౨ సం॥ర ప్రాంతమున పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా పేరూ
రగ్రహాంకితులగు వైదికులు వైశ్యకర్మణ బ్రాహ్మణగురు శ్రీ సావిత్రి పితాధిపతు
లగు బసవాచార్య స్వాములవారటకు రాగా కొన్ని ప్రశ్నలచే శంకించి వారి
నోడింపవలెనని శ్రీ విజయనగర సంస్థానాధీశ్వరులగు శ్రీమద్విజయరామరాజ
భూమిశుల సొన్నిధ్యమున నొక గొప్ప పండితసభ నేర్పరచిరి. ఆ సభకు
ఆంధ్రదేశము నందలి పండితప్రకాండు లెందరో హాజరైరి. ఆ నిండుపేరొల
గంబున శ్రీ స్వామిజీ అనర్గళముగా ఆయా కళ్ళంకల వన్నింటిని ఖండించి వేద
విప్రుల దేవబ్రాహ్మణులన విశ్వబ్రాహ్మణులే యని ఆ బ్రాహ్మణాంతర్యాతులె
రథకారబ్రాహ్మణులని రుజువుపరచి అందుపై ఆ మహాసభ నుండియే కొందరు
వైదిక, నియోగ, వైష్ణవాది పండితులు లేచి 47 శంకలను నివారించుచు తమ
తమవ్యాఖ్యలను వ్రాతపూర్వకముగా నివ్వ గలిగిరి. తదుపరి శ్రీ పేరూరగ్ర
హాంకితులు శ్రీ స్వాములవారికి “పేరూరి బ్రహ్మరథారూఢః” అను బిరుదముతో
పాటు నూటపదారులు సమర్పించి గౌరవించినట్లు తెలియగలదు. ఆయా వ్యాఖ్య
లన్నిటిని జేర్చి ౧౮౮౦-వ సంవత్సరమున డెమిట్ట ౩ సైజు ౧౮౦ పుటల అచ్చు
గ్రంథము కూడ ప్రకటికృతం బయ్యెను. అందలి ౧౮-వ ప్రశ్నను వారిం
చిన “కంఠంమెట్టు గ్రామనిలయ భట్టల వెంకటాచార్యేణ రథకారాధి
కరణే వ్యాఖ్యాతమ్” యొక్క ఆంధ్రానువాదంబిట నుదాహరించుచున్నాను.
చూడుడు.

“ఉ. అది అప్రమాణము. అమరసింహుండు వేదమునకు అప్రమాణ్యంబును
వాదించు వాడగుటంజేసి, వాడు వచించినది శిష్టసమ్మతంబుగాదు. శిష్టులనగా
వేదంబునం బ్రమాణబుద్ధిగి వేదోక్తప్రకారంబుగా నడచువారు. అందువలన

“బ్రాహ్మణోత్పత్తి మార్తాండము 562 వ పుటలోఁ బాంచాలబ్రాహ్మణుల యుత్పత్తి చెప్పబడి యున్నది. 5 గురు ఋషులు బ్రాహ్మణులై నట్లున్నది. 5 గురు ఋషులు చెప్పబడి

శిష్టసమ్మతం బెదిగలవో ఆయ్యది ప్రమాణంబుగాన ఆమరుఁడు రచించినది (అమరకోశము) ప్రమాణంబు కానేరదు. ... ఈ యమరుని వాక్యము సుప్రసిద్ధ ప్రమాణములగు వేదవేదాంగాద్య నేక శాస్త్రములకు విరోధమగుటచే నయ్యది ప్రమాణంబు గానేరదు. ... “ఋషాణాంత్యా దేవానామ్” అనునది మొదలు యజుర్వేద మునైన బ్రాహ్మణకల్పము లందు రథకారులకు ఆ ధానాధికారము సిద్ధాంత మగుచున్నది. ... వేదబ్రాహ్మ్యుఁడగు నమరుఁడు రచించిన నామలింగానుశాసనము ప్రమాణంబుగాదు ... రథకార బ్రాహ్మణులు తమవంశజులే. (ర॥ క॥ విచారః పుట ౬౫-౬౮)

మఱియు 3౬ శంకను వారింప బ్రహ్మశ్రీ “పెనుమంచలి గ్రామనిలయ బులుసు బుచ్చన్న శాస్త్రిజ్ఞాం రథకారాధికరణే వ్యాఖ్యాతః” ఆయాంధ్రీ కృతింగూడ కొంత యిటు నుబాహించుచున్నాను.

“ఉ॥ ఆది మూలచ్ఛేదంబు, ఋగ్వేదంబున వైశ్యులు జనించిరి. యజుర్వేదంబున క్షత్రియులకు - సామవేదంబున బ్రాహ్మణులకు జన్మస్థానము - ఈ శ్రుతులచేత పాతక్రమంబున వైశ్యుండు ప్రథమంబునఁ జెప్పబడి తననైన రంబున క్షత్రియ బ్రాహ్మణులు సెప్పబడినను వైశ్యునికి అగ్రజన్మముగల్గునాటి ఈ విధముననే రథకారుల విషయముగ నాలోచింపుడు. మరియు బృహస్పతి దేవపురోహితుఁడు. బ్రాహ్మణులు సర్వదేవతలు - బ్రాహ్మణుండు బ్రహ్మ యొక్క ముఖంబయ్యెను. వస్త్రధారణంబున బ్రాహ్మణుండు అధానము సేయవలయునని మొదలగు శ్రుతులుచేత బ్రాహ్మణులకు అగ్రజన్మము సిద్ధించునట్లు త్వష్టపుత్రుఁడగు విశ్వరూపాచార్యుండు దేవపురోహితుఁడు - అగ్రజాండ్రున త్వష్ట ఈ భువనంబుల నుత్పాదించెను. త్వష్ట మనుష్య పశ్వాదుల కధిపతి. త్వష్ట స్వర్గరహితంబగు వజ్రంబు నమర్చి. త్వష్ట దేవతత్వండు - తత్వండు, వరక, త్వష్ట, రథకారుండు కాష్ఠతత్ పీరు కాష్ఠముం జెక్కువాండ్రు. తత్వూ త్వష్టా ఈ రెండు ధాతువులునుఁ దనూకతణుంబున వర్తించును. వరాకాలంబున రథకారుండు అగ్నిధానంబు సేయవలయునను నివి మొదలగు శ్రుతులచేత రథకారులకు బ్రాహ్మణులలో నన్తర్భావము సిద్ధము. (ర॥క॥విచారః పుట ౬౮)”

యుండబట్టియు మాపూర్వీకులు (గోత్రముపులు) కూడ నీ 5 గురు
ముఖలే కాబట్టియు మాజాతకి వీరేయుమలై నట్లు చెప్పచున్నాను.”

“పైని జెప్పబడిన 5 గురు ముఖలు కృష్ణయజుర్వేదము
41 వ పుటలో యాగములయం దార్విజ్యము చేయువారని చెప్పఁ

మఱియు 30వ శంకపై బ్రహ్మశ్రీ “అనకాపల్లి కాపురముండు పీఠవల్లి
శ్రీనివాసాచార్యేణ రథకారాధికరణే వ్యాఖ్యాతమ్” అగుట దానిం గూడ
నిం దుదాహృతము.

“ఉ. ఇట్లులనం జనదు. రథకారులు విశ్వకర్మ వంశోత్పన్ను అగుచుండగ
విశ్వకర్మయు దేవపురోహితుం డగుచుండగ బ్రహ్మపాదంబున నుత్పత్తి పిన
రాకయుండగ (వారికి) బ్రాహ్మణ్యంబు నిస్సంశయంబుగాన న్నమకర్మంబున
ముపనయనము సేయదగినదే.” ర. క. విచారః పుట ౧౦౦.) మఱియు 30 వ
శంక, “నవ్యధాపి రథకారాణాం బ్రాహ్మణ్యం కుతః?” అనుదానికి సమా
ధానముగా నీ అనకాపల్లి గ్రామ నిలయ పీఠవల్లి శ్రీనివాసాచార్యేణ రథ
కారాధికరణే వ్యాఖ్యాతమ్” బు నట్లే ప్రచురింతును.

“ఉ. నచ వేదాధికారస్య క్రత్వధికారస్యచ విశ్వకర్మ వంశజత్వస్యచ
సత్వాద్బ్రాహ్మణ్యమవికలమితి వాచ్యమ్.”

“విశ్వరూపావై త్వాప్యః పురోహితో దేవానా మాసీదితి శ్రుత్యా
త్వస్త్వజన్యస్య విశ్వరూపస్య దేవపురోహితత్వ ప్రతిపాదనాత్. నహి
క్షత్రియ వైశ్యయోర్యస్య కస్యాపి పురోహిత్యం సూయతే? తస్మాత్
పురోహిత్యస్య బ్రాహ్మణ్య సంపాదకత్వా తుస్సరవర్ణకిత్వేన బ్రాహ్మణ్యే
సిద్ధే ఇవాసంత స రథకారాణామపి చారత, భాగవత, రామాయణ, కాండ,
విష్ణుపురాణాదిషు త్వత్త్వవంశజత్వేన మనుష్యవర్ణకిత్వేనచ ప్రసిద్ధత్వాత్
బ్రాహ్మణ్యం సిద్ధమ్. కించ క్షత్రియ వైశ్యయోః “బాహురాజన్యః కృత్వ
ఊరూతదస్య యచ్చైశ్యః” ఇత్యుత్పత్తిశ్చ శ్రవణాత్ రథకారకాణాం
తదశ్రవణాత్ మిహాంనా విజ్ఞానేశ్వరాదే వేదాధికార క్రత్వధికార శ్రవ
ణాచ్చ బ్రాహ్మణ్యత్వ ప్రాప్తిః.”

“రథకారేషు పురోహితస్య శ్రవణాత్ క్షత్రియవైశ్యయోగద శ్రవ
ణాత్ బ్రాహ్మణ్యేష్యస్తర్థావో యుక్తః” (ర. క. విచారః, గోర, గోర, గోర, పుటలు.)

ఇంకనుగల “బాబ్బిలి గ్రామ నిలయ వెంకటకృష్ణదీక్షితులు, “వెంకట
కొండవధానులు” మొదలగు పండితుల వ్యాఖ్యలు ద్వితీయ ముద్రణంబున
అవసరంసగుచో ప్రచురింప గలము.

బడియున్నది. అహభూన ఋషియే త్వష్టయని పిలువబడును. అహభూనునకు విశ్వరూపాచార్యుడను కొడుకుండెను. అతడు దేవతలకు బురోహితుడు. కృష్ణయజుర్వేదము 92వ పుటలో నిట్లు చెప్పబడి యున్నది.” “భాగవతములోఁ ద్వష్ట మనుమడు ద్వాప్తుఁ డనియు...నతడు బ్రాహ్మణుడనియు చెప్పబడినది.”

“విష్ణుపురాణములో విశ్వకర్మ బ్రహ్మవతారమని చెప్పిం బడియున్నది. మనుస్మృతి 31 వ యధ్యాయము 151 వ శ్లోకములో గ్రామపురోహితుని శ్రాద్ధమందు భోక్తను చేయకూడదని చెప్పిం బడియున్నది. 12 వ యధ్యాయము 95 వ శ్లోకములో వేదవిరుద్ధము లగుధర్మశాస్త్రములు ప్రమాణముగానంగీకరింపబడవనియున్నది.”

“మేము షోడశకర్మలు చేయుచున్నాము. మేము వేదోక్త ముగాఁ గర్మలు చేయుచున్నాము. మామూలుగా విశ్వబ్రాహ్మణులని బిలువబడు మాబ్రాహ్మణులలో షోడశకర్మలు చేయుచువారున్నారు.”

“విశ్వరూపావై త్వష్ట్యః పురోహితో దేవానామసీదితి శ్రుత్వా త్వష్ట్యజన్యస్య విశ్వరూపస్య దేవపురోహితత్వ ప్రతిపాదనాత్” “త్వష్ట్యవంశజత్వేన మనుష్యవృత్తిత్వేనచ ప్రసిద్ధత్వాత్ బ్రాహ్మణ్యం స్థిమి” అని మహామహాలగ పండితోత్తములు నిర్వచించి యుండ అపస్తంబశాస్త్రీ (సంధి)గ కొందరు అక్రమధోరణి ననుసరించిన బ్రయోజనం లేదు?

సర్వత్రా పితరుల సుగతికై గావింపబడు ఆసరకర్మ కాండంబులందలి విశ్వదేవసాన హవిశ్భాగము (పాత్ర) ను పుచ్చుకొనువారు ఆవిశ్వరూపాచార్య వంశజులగు విశ్వబ్రాహ్మణులేయగుట జగద్వినితము.

ఇటీవల వర్షియ విశ్వామిత్రాది ఋషిగోత్రీకలగు మహాపురోహితు లీవిశ్వదేవసాన పాత్రను తీసికొనుట కుపక్రమించు చున్నట్లు తెలియగలదు. “పాత్రవినిర్మనంబులేని ఉపకారంబేని పాపకార్యంబగు”నను నాగోష్ఠిని ప్రాజ్ఞులు గమనింతురుగాక. ఒకపుడిట్లే గుంటూరుజిల్లా నర్సారావుపాలెంబయి గ్రామంబున నొక ప్రముఖ కుటుంబమునకు జరిగిన కన్యావారణులకు గతగి

“బ్రాహ్మణులమైన మేము సామాన్యముగా గ్రామపౌరోహిత్యము చేయము. అచ్చటచ్చట, నీపౌరోహిత్యము చేయువారు కూడనున్నారు.”

“సభలలో దాంబూల మిచ్చునప్పుడు గ్రామపురోహితులకు ముందుగా నిచ్చుట లేదు. వారి యడలఁ గనఁబఱచు నగౌరవంబిది యొక్కటి మాత్రమే.”

“నేనిదివఱ కుదాహరించిన యైదుగురు బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మణ కన్యకలఁ దప్ప (ఇతరులవలె నితరులఁ) బెండ్లాడినట్లు లేదు.”

“పైని జెప్పఁబడిన (సాసగాది ఋషులైదుగురు) తప్ప మరియే (విశ్వామిత్రాది) ఋషులును ఆదిబ్రహ్మనుండి పుట్టలేదని తేలుచున్నది.”

అపరకర్మకాండములో వృషోత్తన్జన, యూషదారు పూజాది హవిద్ధ్యవ్యము వైదికపురోహితులు గ్రహింప ప్రయత్నించి విఘ్నాలైనట్లీక్రిందనుగాహరింపబడు తీర్పువలనం తెలియ గలదు. చూడుడు: ఇందు వాదులు:-విశ్వబ్రాహ్మణులు. ప్రతివాదులు:- వైదిక పురోహితులు.

ఉభయవాదులు ఎన్నుకొన్నట్టి న్యాయమూర్తి:— ‘కవిరాజు, శతావధాని’

శ్రీ త్రిపురనేని రామస్వామిచౌదరిగారు, బారెట్ల.

(తెనాలి మనిసిపల్ చైర్మన్) ఆల్మకాం-నర్నాయపాలెం.

తీర్పు:- “1. మయాచార్యునిపేరిట యూషదారువు చేసియిచ్చినది విశ్వ బ్రాహ్మణులు. వాక్తుపురుషుండునూ విశ్వకర్మయై యగుట లై రెండు కారణములచే తత్పూజా సంబంధముగు హవిద్ధ్యవ్యాదులు వాడులైన విశ్వబ్రాహ్మణులు మాకే చెందవలె ననుచున్నారు.”

“2. యూషదారు పూజ బయటజరుగును గాని మంటపారాధన తత్సాన్నిధ్యమున జరుగదు కాబట్టి పౌరోహితులమగు మాకే రావలయునని ప్రతివాదు లనుచున్నారు.”

“గార్డేయాగముము 2 వ ఫుటలో నాగముములు శిల్ప చాద్యులచేతనే యాచరింపఁ బడవలెనని చెప్పబడి యున్నది. ఆ పుస్తకము ముఖ్యముగాఁ బ్రతిష్ఠల విషయములో సంబంధించి యున్నది. 7 వ ఫుటలో నావాహన మంత్రములు శిల్పులచేతనే యధ్యయనము చేయఁబడవలెనని చెప్పబడియున్నది, (ఈతాళపత్ర గ్రంథమునకు ఆచ్చుప్రతికి ఫుటసంఖ్య మాత్రమే భేదింపనైనది.)

[కాను:- మాకుఁ బ్రమాణ గ్రంథములు శ్రుతులు, (శ్రుతి సమ్మతమగు) స్మృతులు, పురాణములు రథమును జేయువారందరు రథకారులని బిలువఁబడ వచ్చును. అదియొక జాతికాదు, ఆపేరు వృత్తిని మాత్రమే తెలియఁ జేయును. వృత్తివలన రథమును జేయువారి కెవరికైనను మొదటి మూడువిధములలో రథకారశబ్ద మున్నయించును.”

“3. ప్రతివాది ఆపస్తంబ మాత్రుడు. ఆనూత్రమునుబట్టియే కర్మకాండ జరుపుచున్నాడు. అయినను ఆనూత్రమున మంటపారాధన హవిద్యవ్యము విశ్వబ్రాహ్మణుల కీయవలదని యెచ్చటను చెప్పబడియుండలేదు.”

“4. మయాచాద్యుని పేరిట యూపదారువు నిధముచేసి తీసికొనివచ్చినది విశ్వబ్రాహ్మణులే యని ప్రతివాదులును ఒప్పుకొని యున్నారు. నేటి విశ్వ బ్రాహ్మణులు విశ్వకర్మసంతతి యనుటకు సందియములేదు. విశ్వబ్రాహ్మణులు యజ్ఞయాగములలో శిల్పభాగమును ప్రత్యేకించి వృత్తిగానిదొకొని జరుపు చుండుట జగద్విదితము. కావున నాభాగమునకు సంబంధించిన కర్మకాండలో రాదగిన హవిద్యవ్యము విశ్వబ్రాహ్మణులకే చెందుట సమంజసమని భావించుచు వాదులవృత్తికి సంబంధించినదియు వాదులచే నిర్మింపబడుచున్న యూపదారు పూజావిధానమునకు సంబంధించినదియు నగు మంటపారాధనాది హవి ద్యవ్యము వాదులకే చెందుట యుచితమని భావించి వారికే చెందవలెనని తీర్మానించుచున్నాను. ఇది స్మృతి విరుద్ధ మనికాని ధర్మవిరుద్ధ మనికాని ప్రతివాదులు నిరూపణ చేయలేక పోవుటచే వారివాదము తిరస్కరణీయము. (Arbitor) (తి. రామస్వామి) అని గలదు. (దేశసితప్రదీపిక నుండి)

“రథకారులను జాతి యొకటి (అప్రమాణ రచనంబులం) గలదు. కాని వారికి రథముఁ జేయు వృత్తితో సంబంధము లేదు. ఆజాతి సంకరమైనది కాని యసలైనది కాదు. ఆ రథకార వర్ణ మిప్పుడు జీవించియున్నదో లేదో నాకుఁ దెలియదు. (ఆ) రథకార జాతికి విధింపఁబడిన వృత్తి యేదియో నేను జెప్పలేను. మా బ్రాహ్మణ జాతిలోఁ దక్షకులను వారులేరు. ఎవరేపని చేయుదురో వారివట్లు పిలుతురు. మాలో నైసను బంగారపుఁబనిచేయు వారిని † గమసాలు రని పిలుతురు. ఆపేరు వృత్తివలన నుత్పన్న మైనది. పంచాణ యని పిలువఁబడు కులము లేదు.”

† కమసాల యనునది “కులనామము కాదు” అను “సి సంస్థవారిం గూర్చి (1982 నంబరు) లెజిస్లేటివ్ కాన్సిలులో చేయబడిన తీర్మానముపై 1988 సెం. 815 జి. బి. ప్రచురింపబడియెను. తదుపరి “విశ్వకర్మలు” అనుటకు బదులుగా ‘విశ్వబ్రాహ్మణులు’ అని అనవలయును. అని మరియొక సెం. 1470 జి. బి. కూడ ప్రకటింపబడియెను. కాని 1950 డిశంబరు “అరుణోదయ” పత్రికలో ప్రచురింపబడియున్న సుదీర్ఘ ఉత్తరప్రత్యుత్తరములలో బ్రహ్మశ్రీ కవిసార్వభౌమ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు “ఆంధ్రప్రభ”లో ప్రచురించిన వ్యాసమునందు ‘కంసాలి’ అను పదప్రయోగ మొనర్చుటయు నందుపై సాంఘిక ప్రోద్బలముచే బ్రహ్మశ్రీ ఉభయభాషాప్రవీణ కొండూరు వీర రాఘవాచార్యులుగారు శ్రీ శాస్త్రులవారికి వ్రాసిన జాబులో “...విశ్వకర్మ ఋషిజాతులైన సానగ, సనాతనాది బ్రహ్మర్షి వంశ్యులైన; స్థాపత్యవేద విద్యాప్రవీణులగు శిల్పాచార్యులను గూర్చి విజ్ఞానములేని మూఢమానవులవలె విజ్ఞులగు తాము ‘కంసాలి’ శబ్దముచే తేర్కొనుటలోని యర్థమేమి?” అని వ్రాసినందుకు ప్రత్యుత్తరముగా శ్రీ కవిసార్వభౌమాలు వ్రాసియున్న జాబు నందలి ముఖ్యాంశములిట నుదాహరించు చున్నాను చూడుడు.

“బ్రహ్మశ్రీ ఉభయభాషాప్రవీణ కొండూరు వీరరాఘవాచార్యులుగారికి. అయ్యా! మీరు 17-11-1950 తేదీన వ్రాసిపంపిన జాబిప్పుడే చేరినది ... ఆప్రయోగము “వికాలమగు నొకసంఘమును తూలనాడుట యని భావింపక తప్పదులేదు” అంటిరి. అట్టిది మీనిశ్చితాభిప్రాయ మైనయెడల మీతో నేను

“6 వ మార్కు దస్తా జు (సిద్ధాంత కౌముది) లో రథ కారో నామబ్రాహ్మణః యనునది వర్ణమువలన బ్రాహ్మణుడై వృత్తివలన రథకారుడైన వానికి సంబంధించినది. ఒక బ్రాహ్మణుడైనా వృత్తి నవలంబించినట్లు తెలియజేయుటకై యది వాడబడినది.

“మా ప్రవరఖండ విశ్వబ్రహ్మోపనిషత్తునందు వివరింపబడి యున్నది. ప్రవర ఖండకొఱకు నేను బురాణములలోఁ జూడలేదు. వైదికుల గోత్రములను నేను సాంగముగాఁ జెప్పజాలను. వారు వసిష్ఠనియొక్కయు రాజఋషులయొక్కయు సంతతివారు. భరద్వాజ కొండిన్య ప్రముఖ గోత్రములవారు వైదికులు.”

“విశ్వబ్రాహ్మణులని వాడబడు బ్రాహ్మణులే నిజమైన బ్రాహ్మణులు. బ్రహ్మజ్ఞానము పేరిట (వసిష్ఠ, విశ్వమిత్ర, హరితు లనువారిచే) గలిగిన బ్రాహ్మణు లితరు లుండవచ్చును. మా బ్రాహ్మణులు (ఆ వసిష్ఠాదులరీతి) బ్రహ్మజ్ఞాన (మాత్రముననే) గాక బ్రాహ్మణులని పిలువబడుదురు. ఏలయన (ఆ) బ్రహ్మజ్ఞానము మా సహపంక్తికిఁగాని సహోద్వాహకుఁగాని సంబంధింపదు.”

“వైదికశబ్దము విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దమువలెనే యే (ప్రాచీన) గ్రంథములచుందును గాన్పింపదు. ఇతర వర్ణస్థులు సామన్యముగా మాయొండలలో భోజనముచేయరు. శూద్రులు కొందరు భుజింతురు. మహాన్యాసము నేర్చుకోనందు వలన నే నేళివాలయము లోనికిఁ

వాదించు బూనక నాది తిప్పేయని యొప్పుకొనుచు నే నీ విషయములో మీకును, మీ సంఘమువారికిన్ని క్షమాపణ మొసంగుచున్నాను. స్వీకరించి నన్ను మన్నింతుగాక లేదా మీ చిత్తము. నే న్రాసిన యీ జాబంతయును బత్రిక లలో బ్రచురింపవచ్చునని మనప చేయుచున్నాను.

ఇట్లు,

(‘అరుణోదయం’ నుండి)

(సం.) శ్రీపాద కృష్ణమూర్తి శాస్త్రి.”

బోవుటకుఁ బ్రయత్నింపలేదు, † భట్టిప్రోలులో విశ్వబ్రాహ్మణులచేఁ బ్రతిష్ఠితమైన శివాలయ మొకటి కలదు, అర్చకుఁడు విశ్వబ్రాహ్మణుఁడై, అందరు గుడిలోనికిఁ బోదురు...

† పరా:— భట్టిప్రోలునందేగాక గుంటూరు, నెల్లూరు జిల్లాలలో సుమారు 200 కు వింపిన సంఖ్యలో విశ్వబ్రాహ్మణులచే ప్రతిష్ఠితమైన దేవాలయములు, ధర్మకర్తృత్వము గల దేవాలయములు, అర్చకులుగ నున్న దేవాలయములు నున్నవనుట అతిశయోక్తిగాదు. ఉదాహరణంబునకు గుంటూరు నుండి వందివెలు వెళ్ళు రోడ్డువందున్న 'ఉప్పలపాడు' అను గ్రామంబునందుగల (1) శివాలయము (2) సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరాలయము. ఈ రెండింటికిని ధర్మకర్తృత్వమును ప్రతిష్ఠాపకమును విశ్వబ్రాహ్మణులే. మొదటిదాని కిప్పటికిని అర్చకులు వీరే. కృష్ణాజిల్లా చిలకలపూడి (కీరపండరీ క్షేత్రము) శ్రీ పాండురంగవిఠల్ సతీయ భక్తబృంద దేవాలయములు. బ్రహ్మాండముగా తెలంగాణా ప్రజలందరిచేతను గౌనియాడంబడుచు నేలేట జగన్మోహన వైభవాలతో మహోత్సవములు, అనేక కైంకర్యము లిందు జరుగుచుండుట జగంబెరుగును. ఈ ఆలయంబుల ధర్మకర్తలు, ప్రతిష్ఠాపకలు, అర్చకులు విశ్వబ్రాహ్మణులే యైయున్నారు. ఇంక హైదరాబాదు (తెలంగాణ)లో లెక్కన మిక్కిలిగ నెచ్చటి ఆలయంబులు గలియున్నవి. అందును సుదాహరణంబునకు (1) మహంకాళిదేవాలయము (హైదరాబాదు రిజిమెంటల్ జబారు) నీకింద్రాబాదులో సుమారు 600 సంవత్సరములకు పూర్వము బ్రహ్మశ్రీ కాశాల బ్రహ్మయ్య చార్యులు గారిచే ప్రతిష్ఠితమై నేలేట తెలంగాణా స్రజలనెల్ల నాకరించు నవరాత్రోత్సవములు (రథోత్సవముతో సహా) గలి విరాజిల్లుచున్నది. దీని ధర్మకర్తలు నేటికిని వారివంశజులే యైయున్నారు. (2) బాద్రపెరుమాళ్లు (గణేశు) ఆలయము. ఇది తాలూకా కేంద్రమగు 'సిద్దిపేట'లో నున్నది. ఇందే శ్రీగణేశు విగ్రహప్రతిష్ఠతోపాటు శ్రీఆంజనేయ, శ్రీవీరబ్రహ్మ విగ్రహప్రతిష్ఠలుకూడ విశ్వబ్రాహ్మణుల చేతనేయై అర్చనకూడ వారిచేతనే గావింపఁబడుచున్నది. ఈ పేటలోనే మఱియొక వేరేరుపీఠులలో శ్రీవీరబ్రహ్మాండాలయము (4) కాళికాదేవాలయములు గలవు. వీనికిని విశ్వబ్రాహ్మణులే ధర్మకర్తలు, అర్చకులు నైయున్నారు. (5) త్రిమూర్తి ఆలయము. ఇది కరీంనగరుజిల్లా, జగిత్యాల తాలూకా 'రాయిక్క' అను గ్రామమందున్నది. డిటా జిల్లా - థా|| 'పెద్ద కలువల' గ్రామమందు (6) మహమ్మాయి ఆలయమున్నది. వీటికి ధర్మకర్తలు

“నాది సుపర్ల స గోత్రము. మూల ఋషు లయిదుగురు. ఉప సుపర్ల శాంతౌరసేన నాంభ్యాయనులు. విశ్వబ్రహ్మోపనిషత్తుఁ జూచి ఋషులయొక్క సాంప్రదాయము చెప్పఁగలను. ఉపనిషత్తులు నూటయెనిమిదికిఁ బై గాఁ గలవు. సంఖ్య నిశ్చయింపఁ బడలేదు.”

“మా మాతామహునిది సానగ గోత్రము. గోత్రఋషుల పేళ్లుపనిషత్తుల యందును, వేదములయందును, బురాణములందును గానుపించును. మాది కాయాయన సూత్రము కావలసిన యడల గోత్రఖండమును జూపింపఁ గలను. విశ్వరూపాచార్యుఁడు బ్రాహ్మణుఁడు. ఆయన సంతతివారు మాకు బంధువులుకూడ నైయున్నారు. భాగవతముకూడఁ బ్రమాణ గ్రంథమే.

“2 వ మార్కు దస్తావేజు (వజ్రకోపనిషత్తు) 343 పుటలో వసిష్ఠుఁ డూర్వశికి జన్మించినట్లు చెప్పఁబడినది ...

“విప్రపదము మాకుఁజెల్లును. ‘రథకాఠో నామబ్రాహ్మణః యను వాక్య ముదాహరణముగా నీయఁబడినది. అది సంజ్ఞ కుప

విశ్వబ్రాహ్మణులే. (7) మహంకాళి ఆలయము. ఇది వరంగలు జిల్లాలో ‘పెంబర్తి’ అను గ్రామమందున్నది. దీని ధర్మకర్తలు, (8) వీరభద్రదేవాలయము. నల్లగొండజిల్లా, నూర్యాపేటతాలూకా ‘కడకుడ’ అను గ్రామమందున్న దీని ధర్మకర్తలు విశ్వబ్రాహ్మణులే. (9) శివాలయము. ఇదియు డిల్లీ తాలూకా ‘అత్తూకూరు’లో నున్నది. (10) త్రిపురసుందరీ ఆలయము. ఇది నల్లగొండతాలూకాలోని ‘తిప్పర్తి’ లోనున్నది. వీటి ధర్మకర్తలు విశ్వబ్రాహ్మణులే. (11) బ్రహ్మేంద్రాలయము, ఇట్టుది నిజామాబాదులోని ‘మాగులూరు’ను గ్రామంబు నందున్నది దీని ధర్మకర్తలు, అర్చకులు విశ్వబ్రాహ్మణులే యై యున్నారు. (12) శ్రీ వేంకటేశ్వరాలయము. ఇది ‘గజనగరు’ తా॥ ఆదిలాబాదుజిల్లా ‘గంగాపుర’ మందున్నది. దీని ధర్మకర్తలు విశ్వబ్రాహ్మణులే యైయుండిరి గాని ప్రస్తుతమిది యితరుల ఆక్రమణలోనున్నది. (13) విశ్వేశ్వరాలయము. ఇది ఖజీరపేట గ్రామంబునకు నీలయంజనేన వరంగలుపట్టణ సమీపమందున్నది. దీని ధర్మకర్తలు విశ్వబ్రాహ్మణులే. గ్రంథవిస్తరభీతితో నింకను గల వానినిగూర్చి తెలుపజాలనందుకు విచారించుచున్నాను.

యోగింపఁబడి యున్నది. అక్కడ గూఢార్థముగా నుపయోగించినది కాదు. ఆపదమునకు యాగికార్థము కూడ నుపయోగింపవచ్చును. అన్నిటిలోను గూఢార్థమే ముఖ్యమైయున్నది. కౌముదిలో యాగికార్థమునం దుపయోగింపఁ బడినది. షట్కర్మలు వేదమంత్రములతో బ్రాహ్మణులే చేయవలెను, శ్లోకములైన నితరమంత్రములతో నితరులీ షట్కర్మలు చేయవచ్చును. అదికమలాకరములోనున్నది.”

“అగ్రతాంబూలము సభలలో బాగుగాఁ జదువుకొన్నవాండ్రకిత్తురు. పురోహితుఁడుకూడ సంస్కారియైన నిత్తురు. సంస్కారియైనప్పటికి గ్రామపూరోహిత్యము చేయువానికి మాత్రమిమీయరు. శైవ సిద్ధాంతప్రకారము ఖననము ముఖ్యము. కలియుగములోఁ బరాశరస్మృతి ముఖ్యముగా నవలంబింపఁ దగిన గ్రంథమైయున్నది. స్మృతు లనంతములు. బుక్కరాయనికి విద్యారణ్యులు మంత్రిగా నున్నట్లనె విషయమైన చరిత్రలోనున్నది. యలవర్తి ఆంజనేయ శాస్త్రివ్రాలు (స్వ. తృ. మొ. 154, 200 పుట చరకు.)

శ్రీయలవర్తి ఆంజనేయశాస్త్రిగారు వైదికులను వసిష్ఠగోత్రులన్నందుల కీ కవి నియోగ వైష్ణవాదులుకూడ ఆ గోత్రీకులేయని యీ క్రింది పద్యమునందు చెప్పట గాంచదగినది. చూ.

తే. ఆరయ వాసిష్ఠ గోత్రముల్ ధరియోగి, వై వ, వైష్ణవ, మధ్వాదిసకలమహీసు
రులకునందెను బ్రకృతంబురూఢముగను, వైదికులకొక్కరికెయంచువదర నేల.

శాస్త్రిగారు వసిష్ఠుని తల్లి ఊర్వాశియను వేశ్యయన్నందుల కావేశ్యహిందు (రణంబున గూలిన ముస్లిములకుకూడ గల్గునని యెఱుంగక కాబోలును) పుణ్యకార్య (యజ్ఞ యాగాదికార్య) ము లొనర్చువారికి మాత్రమే గల్గునని ఆమె గొప్పదనముం గూర్చి చెప్పిన యీ క్రింది పద్యముం దిలకింపుడు.

కం॥ సర్వంసహ వేశ్యారతి, గుర్వఘమం గర్తలకు, గూర్వచుమండున్
సర్వేశ్య పుణ్యకార్యపు, నిర్వాహములేక దొరక నేరను సరిగన్. (45)

హరితుండు క్షత్రియుండగుట ఆ గోత్రీకుండైన ఈ వైదికిని
బ్రాహ్మణుడు కానందుకై యీ క్రింది పద్యమున - “పంచ
ముడనొ” యని అఖాయిత్య మొనర్చుట గననగును.

తె॥ హరితగోత్రమందు నావిర్భవంబంది, యుర్వి నేన యొకడ నుండలేదు,
అగును నేనుగూడ నందరితోబాటు, బ్రాహ్మణుడనొ లేక పంచముండనొ (46)

క్షత్రియుండనొ అన్న గొంత బాగుగా నుండజిది. “పంచ
ముడనొ” అని అనినాడు. పంచములని చులకనగ జూచిబడిన వా
రెల్ల సుగుణగణముచే గాంధీమహాత్మ్యనంతవానిచే “హరిజనులుగ”
నిఱుపింపబడి సర్వత్ర సంతృప్తింపబడు చున్నారు - పండితులై
నను హీనబుద్ధులగు నిట్టివారింగూర్చి కౌబోలును శ్రీ ఆర్యనారా
యణమూర్తిగారి క్రింది పద్యమును వ్రాయ గల్గి. సీతికొరికిట
నుదాహృతం బగుచున్నది.

ఆ॥ ఒరుల వంచించుపనిగఁ జూపొపచేని, పండితునకంటె నెక్కుడుపంచముండు,

అట్టిపంచము లిప్పుడునధికనగుచు, శ్రేష్ఠులమటంచుతమకు దొరలగుదురహ.

బ్రాహ్మణోత్పత్తి మార్గంబుండుమునందు వేటోటత సానగ
సనాతనాది పంచబ్రాహ్మణులుండెడి; ఆ యీ గోత్రాలు సిగ్గుచేము
లుండుటచే ఆ ఋషులే నిజమైన బ్రాహ్మణులనియు, ఆ సంప్ర
దాయబ్రాహ్మణులము మేమనియు చెప్పిన అంబనేయశాస్త్రిగారి
సాక్ష్యముపై వ్రాయంబడిన యీ క్రింది పద్యము దిలకంపవలెను.

తే॥ బ్రాహ్మణోత్పత్తి మార్గంబుండుఁకీ- నింక, ఆర్యుల వలె భీమలత్వంబున,

అచ్చపడియుండె ‘నది సంస్కృత’ తగినవల బాంబులు గాని

దేటండు’ పోగవడును. (47)

ఈ “బ్రాహ్మణోత్పత్తి మార్గంబుండుము”ని గూర్చి డిస్ట్రిక్టు
మునసబుగారు “ఇది బొంబాయిలో సంస్కృతమునకు సంబంధించుదని

గ్రంథము. ఇది యీతగాదా కనుకూలించు నిమిత్తమై చేయబడిన దని నేను దలంచను.” అని వ్రాసియున్నట్లు కనబడుచున్నది.

ఈబ్రాహ్మణోత్పత్తి మార్తాండమున “తైంగైశ్చైవాగమే” యని యుండ, నది శివపురాణమని భ్రమించి యొనర్చిన విమర్శ కేమైన బ్రయోజనంబు గల్గునా? అట్టి దృష్టితో నీవైదికి వ్రాసిన యీక్రింది యంశముల గాంచుడు.

ఆ||“మాది బ్రాహ్మణవంశమక” మాటవీరు మొదలుపెట్టిరిబహుకాలమునకుమున్నె కానఁదల్లిఖితంబులొ కారికలెవొ, దొరికిహరి కృష్ణుండందులొ దూర్చవచ్చు. 113

“డేటు” లేదట? అసలు తేదీలు వాడునట్టి యాచారము లేక యున్న కాలమునకు ముందెప్పడో బొంబాయిలో సంస్కృతములో తమజాత్యుత్పత్తిం దెలుపుకొనునట్టి గ్రంథములో నంతకుముందెప్పడో బహుకాలమునకు పూర్వము వైశ్వకర్మబ్రాహ్మణులే బ్రాహ్మణులని చెప్పకొనుచున్నట్టి కారికలు దొరుకుటచేతనే “హరికృష్ణుం” డనువాఁడు తన జాత్యుత్పత్తి మార్తాండములో ప్రచురించుకొనియుండ యిపుడేతని యాక్షేపణ లెందుకైన పనికి వచ్చునా? ఇట్లే నాగరిఖండమునాక్షేపించి యటనే రుజుగ్రంథము లోని శ్లోకములను గూడ నుదాహరించుట గమనార్హము.

స్కాంద పురాణాంతర్గత నాగరిఖండమందలి విశ్వకర్మ పాఖ్యాన ౧౨ అధ్యాయమునగల మనుమయాది *గోత్రముఖలం దెలుపు శ్లోకముల నుదాహరించు చున్నాను.

“శ్లో॥ మనుస్సానగ గోత్రశ్చ సనాతన మయ స్తథా; అహ భూనస్తు త్వష్ట్రస్సాస్యత్ ప్రత్నస్య చ్ఛిల్నిన స స్తథా | తత్త్వశ్చాపి

N. B. — * “శర్మా” అనుటకు ముందు తమ పేరుచేర్చి చెప్పగల్గు గోత్రకాండ యందలి ప్రవరాదికముల నిట గాంచుడు.

(౧) ఉప సానగ, బిభ్రాజ, కశ్యప, మనువిశ్వకర్మ, విశ్వాత్మక, పంచాక్షయప్రవరాన్విత, వసంతయుతుః, ఆగ్నితత్త్వం రుద్రోదేవతా, మనుబ్రహ్మద్రవిణం,

సుపర్ణశ్చ ప్యేవంగోత్ర ముదీరితిమ్.' (చూ. విశ్వకర్మ బ్రాహ్మణ వంశాగమము .౨౯౧ వ పుట.)

ఈ సానగాది ఋషులు తమ కిష్టమనియు తస్సంతానంబు కానట్లే క్రిందిపద్యము వ్రాసినాఁడు చూడుఁడు.

కం॥ సానగ సనాతనాదులు మానులటంచ నెడి నూ కి మాకిష్ట మెయ్య,
మానము లేచెట దత్సంతానము వీర లది యనుచు దధ్యముగాఁగక (163)

దర్పణంబునందువలె వేదములు మొదలగు వానియందు పంచఋషులు బ్రాహ్మణులనియు తద్వంశీయు లందరు ఆయా సానగాది ఋషుల గోత్రజులుగ నెన్నఁబడుచుండినను నదిప్రమాణంబు గాదట.

పంచవిధస్తోమం, సునునూత్రం, ఋశ్యాఖి, సహ్యోహరప్రవర, త్రికోణకుండం. పాలాశదండం, సానగ రిగోత్రః ... శర్మాఽహంభోఽభివాదయే.

(౨) ఉప సనాతన, వామదేవ, విశ్వచతు, ప్రతిత్స్య, సునందన, పంచారేయ ప్రవరాన్విత, గ్రీష్మఋతుః, జలతత్త్వం, బ్రహ్మదేవతా, మయబ్రహ్మద్రవిణం, పంచవిధస్తోమం, మయనూత్రం, యజ్ఞశ్యాఖి, వామదేవప్రవర, చతుష్కోణ కుండం, వటుతరుదండం, సనాతనఋషిగోత్రః... శర్మాఽహంభోఽభివాదయే.

(3) ఉపాహభూన, ఛిద్రదత్త, కాండవ, విశ్వాకార, శ్రీముఖ, పంచారేయప్రవరాన్విత, వరఋతుః, పృథివీతత్త్వం, బ్రహ్మదేవతా, త్వష్ట్రబ్రహ్మద్రవిణం, పంచవిధస్తోమం, త్వష్ట్రనూత్రం, సామశ్యాఖి, ఆఘోరప్రవర, వర్తులకుండం, ఖాదిరదండం, అహభూనఋషిగోత్రః శర్మాఽహంభోఽభివాదయే.

(౪) ఉపప్రత్న, రుచిదత్త, వాస్తోష్ణతి, కౌశల, సనాభస పంచారేయ ప్రవరాన్విత, శరదృతుః, వాయుతత్త్వం, ఇంద్రోదేవతా, శిల్పిబ్రహ్మద్రవిణం, పంచవిధస్తోమం, శిల్పినూత్రం, అధర్వణశ్యాఖి, తత్పురుషప్రవర, షట్కోణ కుండం, అశ్వత్థదండం, ప్రత్నరిగోత్రః ... శర్మాఽహంభోఽభివాదయే.

(౫) ఉపసుప్త, విశ్వజ, సరితర, నూరసే, సాంఖ్యాయన, పంచారేయ ప్రవరాన్విత, హేమంత శిశిరఋతుః, ఆకాశతత్త్వం, అగ్రోదేవతా, విశ్వజ్ఞబ్రహ్మద్రవిణం, పంచవిధస్తోమం, విశ్వజ్ఞనూత్రం, ప్రణవశ్యాఖి, ఈశాన్యప్రవర, అష్ట కోణకుండం, జంబూవృక్షదండం, సుపర రిగోత్రః శర్మాఽహంభోఽభివాదయే.

“హరితసగోత్ర ఆంగీరసాంబరీష యశానాశ్వ” యని తమ గోత్రములు చెప్పకొనుటలో సరాసరివారి సంతానమే తామని చెప్పకొనుట కేమైన నితనికి ప్రమాణంబులు కారికలకన్న వేరు గల్గునా ? ఎందుల కీతని కీ చుసందర్భపు నుడి ?

ఈ జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిగారే వ్యాజ్యమునందు వాదియగుటం దాను సాక్ష్యస్థానముంజొచ్చి ప్రతివాదులంగూర్చి చెప్పియున్న హాజ్జులమునందలి ముఖ్యాంశంబులనుకూడ నెఱుంగ వలసి యున్నది. చూడుడు.

“దావా దేవాలయములలో తిరిగి ప్రతిష్ఠ చేయవలెనంటే హీనపక్షము రు. 200 లు కావలెను.” “సూరిసంహితలో శిన మహాత్యైఖండములో 44 -వ పేజీలో సృష్టిచేయుటలో తనకు సహాయము చేయుటకు 9 మంది ఋషులను సృజించినట్లు చెప్ప బడి యున్నది. విశ్వకర్మ అష్టవసువులలో నొకడయిన విభాసుని కుమారుడని భారతము ఆదిపర్వము 60 -వ పేజీలో చెప్పబడి యున్నది, ”

“క్రాసు :- యీ కేసు ఆరంభించినది మొదలు నాసాక్షు లను విచారించేటప్పుడు నేను కోర్టులో వున్నాను. అభినవసరస్వతి పత్రికాధిపతిని నేను. ఆ పత్రిక స్థాపించి 31 యేండ్లు అయినది. నా ప్రతిపత్రికలో ప్రతివాదుల కులమువారిని గురించి వ్రాసినాను. నేను దావా దాఖలు చేసిన తరువాత ప్రతివాదుల కులమువారు “ప్రబోధిని” అని ఒకపత్రిక ప్రచురించి గానిలో యీవ్యాజ్య మును గురించి వ్రాస్తే నేను దానికి ఖండనగా అభినవసరస్వతిలో వ్రాసినాను.” “ప్రబోధినిని ప్రతివాదులు ప్రచురింప లేదు.”

“గ్రామమునసబు, పెద్దకాపు ప్రతివాదులు ప్రతిష్ఠ చేయుటకు కుమ్మక్కీ చేసినారు గనుక వారిని ముద్దాయులుగా చేర్చినాను.”

22-7-1906 సంవత్సరము నేను మాఫూరయిన జానపాడులో వున్నాను. ప్రతివాదులలో 1-వ ప్రతివాది ప్రతిష్టకర్త జరిపినాడు.”
 “1 వ ప్రతివాది నందిగామ తాలూకా (కృష్ణాజిల్లా) వాడు. 1 వ ప్రతివాది చనిపోయినాడు.”

“కాటూరి నారాయణుడు, జుజ్జూరి మల్లయ్య 1-వ ప్రతివాదిని పిలిపించినారు. కంసాలి అనే పదమునకు వ్యుత్పత్త్యర్థము చెప్పజాలను. బ్రాహ్మణుడు అనగా బ్రహ్మయొక్క సంతానమని ఒకర్థము — బ్రహ్మ అనే పదములో సంతానము అని అర్థము లేదు. నేను వేదము చదువలేదు. కంసాలురు మితరుల యింట్లలో భోజనము చేయడము నేనుచూడలేదు. కంసాలులు (మా) బ్రాహ్మణుల యింట్లలో నీళ్లు త్రాగురు.” ‘దేవతలశిల్పి విశ్వకర్మ.’

“నాది *హరితసగోత్రము. మాకు అంగీరస, అంబరీష, యశావనాశ్వ అని ముగ్గురు ఋషులు.”

“మాఫూల్లో వారంతా చందాలు వేసుకొని (1వ ప్రతివాది చేత) ప్రతిష్ఠ చేసినారు. “దావాకు పూర్వము యీ గుంటూరు జిల్లాలో వైదికులు ప్రతిష్ఠ చేయించగా చూడలేదు. నైజాం యిలాకాలో చూచినాను.” “పాతపాటమ్మ యిప్పటిశిల కొత్తది తెచ్చినారు. దానిని దుగ్గి (గ్రామము)లో కొనితెచ్చినారు. ఎంతకు తెచ్చినది నాకు జ్ఞప్తిలేదు.”

“విరోధముచేత ప్రతిష్ఠ చేయించినారుగాని బంగారు (యంత్రము) రేకుపోయి సరిగా నిలువకపోతేకాదు. ప్రతివాదులకు నాకు స్వచ్ఛముగా విరోధములేదు. నాకు యెవరితోను విరోధములేదు. “మాతండ్రి పొరోహిత్యముచేసేది. మేము అన్నదమ్ములము చేయ

షరా:-*తీ త్రిమూలైన “హరితుడు ఇత్యైవ వంశస్తుడు. యశావనాశ్వని కొడుకు. ఇతడు తీ త్రిమూలడు. వీరి వంశస్థులు ‘అంగీరసాంబరీష యశావనాశ్వ’ అని చెప్పకొందురు. (పురాణనామచంద్రిక 233 వ పుట 1879 సం॥ముద్రణ)

డములేదు. నాకు పొలము వున్నది. అది పాలికిచ్చి నేను అష్టావధానము చేస్తాను గనుక సభలుచేసి జీవిస్తాను...జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రివ్రాల్” (అనివున్నది) (స్వ 141-142-143 పుటలు)

ఇంక నాయూరి కరణము “జానపాటి రంగయ్య (నియోగి బ్రాహ్మణుడు.) జానపాడు.” ఈతఁడు చెప్పిన సాక్ష్యమునందలి ముఖ్యాంశములనుకూడ నిట (స్వ, వ్య. 200 పుట నుండి) తిలకింపుడు.

“మాగ్రామములోఁ బాతపాటమ్మ, పోలేరమ్మలను కెండు దేవతలు కలవు...విలేజిముస్సీభు బొగ్గవరపుఁ బెదయచ్చయ్యయు, నున్నము చినవీరయ్యయు నీగుళ్ళ పెత్తనదారులు. వారు చందా వసూలు చేసిరి. వైదికులుకాని, నియోగులుకాని యీ దేవతలఁ బూజింపరు....వాదికాని, వాదికులుబముగోఁజేరిన మఱియొకరు కాని యెప్పుడు నీదేవతలఁ బూజించి యుండలేదు. ఏదేండ్లక్రిందట రైతులీ కెండు దేవతలకు నారాధ్యునిచేతఁ బ్రతిష్ఠ చేయించిరి. యంతముచేసి విగ్రహముల క్రిందనుంచఁబడిన బంగారపుతీకు పోయినది. అందువలన దేవతల సత్తా తొలగినదని గణాచారులు చెప్పిరి. అందుపై గ్రామస్థులు ... (1 వ ప్రతివాదియైన వోలేటి లక్ష్మయ్యచేత)మరలఁ బ్రతిష్ఠ చేయించిరి....1వ ప్రతివాది ప్రతిష్ఠ చేసినతర్వాత దేవతల గ్రామస్థులు పూజించుచునే యున్నారు. ప్రతి సంవత్సరము నీలైఁపుడెల్లఁ గొలుపులు చేయుచున్నారు. కడపటి ప్రతిష్ఠ జరిగినతర్వాత నాలుగు కొలుపులు జరిపిరి. ఇప్పటికి 2 మాసముల క్రిందటఁ గడపటి కొలుపు జరిపిరి.”

క్రాసు:- “ప్రతివాదులకులస్తులు వ్యవసాయము, వడ్రంగము, కమనాలపని చేయుదురు.” “విశ్వబ్రాహ్మణులు ప్రతిష్ఠ చేయవచ్చునా యని వాదితోను మఱికొందరితోను యోచించి

నాను. చేసవచ్చునని చెప్పినారు.” “ ఒకటవ ప్రతివాది (విశ్వ బ్రాహ్మణుడు) ప్రతిష్ఠచేయునప్పుడు వాది (యీ వైదికి) యున్నాడు.” ‘జానపాతి రంగవ్యావాలు’ (అని సంతకము లేదు.)

మఱియు ఉన్నము చినవీరయ్య (కమ్మవారు, జానపాడు) గాని సాక్ష్యము నందలి యంశములను గాంచుడు.

“ నేను రు. 400-0-0ల సిస్టు కట్టుదును. మా గ్రామములోని పాతపాటమ్మ పోలేరమ్మ గుళ్లను నే నెఱుంగుదును. నేను 16 సంవత్సరముల వయస్సున నుండఁగా నందిగామ చెన్నమల్లయ్యయను విశ్వబ్రాహ్మణు డీ రెండుదేవతల బ్రతిష్ఠించెను.” “ ఆ దేవతలకు గుమ్మరియు గొల్లయు బూజులు ” “ 6 సంవత్సరముల క్రిందట పాతపాటమ్మకు మే మొక గుడికట్టించితిమి. మేము పోలేరమ్మ గుడిని స్థలాంతరమున నేర్పఱచి క్రొత్తవిగ్రహములఁ బ్రతిష్ఠింప జేసితిమి. ఆ విగ్రహములు దుగ్గిలో విశ్వబ్రాహ్మణులచే జేయఁబడియె. ” “ పాతపాటమ్మగుడి నా పట్టాభూమిలో నున్నది. ఆ దేవాలయపుఁ బనులను నేను జక్కపెట్టుచునుండును. గ్రామమున్నీభు, కరణముకూడ ధర్మకర్తలై యుందురు. మేము 1-వ ప్రతివాదిచేఁ బ్రతిష్ఠ చేయించితిమి. అప్పుడు తగవులేదు. ప్రతిష్ఠ కాలమున వాదికూడ నున్నాడు. పురోహితుఁడనని వడ్లు, వస్త్రములు మొదలైనవానిలో నర్థభాగ మడిగెను. 1-వ ప్రతివాది యీయకపోయెను. మేమును, రైతులను భాగమిచ్చుటకు సమ్మతింపలేదు. అటుపైని వివాదము లంకురించెను.”

“క్రాసు:-...నాకిప్పుడు 58 సంవత్సరముల వయస్సు. ఛాత కఱవునాటికి నేను 18 లేక 20 సంవత్సరముల వయస్సు వాడను. నేను బందరు గాలివాన యెఱుంగుదును. మొదట నందిగామ చెన్నమల్లయ్య చేసిన ప్రతిష్ఠ ఛాతసు 1, 2 సంవత్సరములు ముందు

గాని, వెనుకఁగాని యైయుండును. అప్పుడు పీటలమీఁద నెవరు కూర్చున్నది నాకు జ్ఞాపకములేదు. ప్రతిష్ఠాక్రియలు 5 దినములు జరిగెను. ఏ దిన మేమేమి జరిగెనో యా వివరము జ్ఞాపకములేదు. పాతపాటమ్మగుడి యెప్పుడు నిప్పుడున్నచోటనే యున్నది. పాత పాటమ్మగుడి కాగ్నేయభాగమున మేము సిస్తు చెల్లించుచున్న యూరిభావి కలదు. బియ్యము బట్టలను గుఱించి తగవు నచ్చు వఱకు (నియోగ, వైదిక) బ్రాహ్మణు లందరును కొందఱు విశ్వ బ్రాహ్మణులును నుండిరి. వారి కేమి పదార్థములు వచ్చినది నాకు జ్ఞాపకము లేదు. ”

“ ఆరాధ్యబ్రాహ్మణుఁ డీ యాజనము జరిపినప్పు డెవ్వరేని కంకణము కట్టుకొన్న సంగతి నాకు జ్ఞాపకములేదు. తరువాత నొక సంవత్సరమునకు విగ్రహములు యంత్రములు లేకయే యుండెను. 1 వ ప్రతివాది (ప్రతిష్ఠయొనర్చిన వోలేటి లక్ష్మయ్య) గ్రామము మాగ్రామమునకు 48 మైళ్ళ దూరముగో నున్నది. ఆయనకుఁ జుట్టమైన 5వ ప్రతివాది యాయనను బిల్చుకొని వచ్చెను. 1వ ప్రతివాది ప్రతిష్ఠచేయుటకుగాను గ్రామస్థుల నెక్కువ సొమ్ము కోరి నప్పుడు తక్కువసొమ్ముకే చేయవలసినదిగా వాది సిఫారసుచేసెను. 9 సంవత్సరముల క్రింద వాదియన్న నామీఁదను మఱికొందఱి మీదను గ్రిమిసల్ కేసాకటి తెచ్చెను. వాది యింటిగోఁగాని ప్రతి వాదుల యిండ్లలోఁగాని యెన్నడును భోజనముచేయవలసినంత యవసరము నాకుఁ గలుగలేదు. ” ...

ఇంకను పారెళ్ల వీరన్న (కుమ్మరి, జానపాడు) గారి వాఙ్మూలమునందలి విషయములుగనుండు.

“ నేను కుమ్మరిని నేను బాతపాటమ్మ, పోలేరమ్మల కర్చకుండను. వాదియువాదివంశస్థులు నెప్పుడును మ్రొక్కులు చెల్లించియుండు లేదు. ”

“క్రాసు—వైదికబ్రాహ్మణులెప్పుడును నన్నము నైవేద్యము పెట్టరు. వారి యిండ్లకుబోయి మేము బియ్యము కూరలు మొదలగునవి తీసుకొని తెస్తుము... విశ్వబ్రాహ్మణులును బియ్యము మొదలగు వస్తువులు నైవేద్యములకు గాను మాకిచ్చుట వాడుక యైయున్నది. నేను మొదటిప్రతిష్ఠకుఁ బిలువఁబడితిని.” (స్వ॥ 208పు)

“6వ సాక్షి తుమ్మపూడి పకీరు, చాకలి, జానపాడు, ప్రతి వాడుల కులస్తులను నేనెఱుఁగుదును. వారియిండ్లలో భోజనము చేయుదును. (క్రాసు):— “నైవేద్యములలో నాకు భాగముగలదు. మా తండ్రి కాలమునుండి మేము ప్రతివాడుల యిండ్లలో దినుచుంటిమి. మేము వెలివేయ బడలేదు. (స్వ॥ 210 పుట)

“7వ సాక్షి తాండ్ర సూరయ్య, నెలమ, కొండ్ూరు.... మానుకొండ గ్రామస్తులొక దేవత ప్రతిష్ఠ చేయించిరి. ఆప్రతిష్ఠను తక్కెళ్ళపాటి వీరేశలింగమును నొక విశ్వబ్రాహ్మణుండు చేసెను. ఆదేవత పేరు లలితాంబ... కొండ్ూరులో రాములవారి పేరుతో నొక ప్రతిష్ఠజరిగినది. దానికి ఒక విశ్వబ్రాహ్మణుఁ డర్చకుండయి యున్నాఁడు... తూముజయరాము డిక్కడనే యున్నాఁడు. ఆయన వీరేశలింగము ప్రతిష్ఠపపడున్నాడు.” (స్వ॥ 211, 212 పుటలు)

“8వ సాక్షి తూము జయరాముండు, మానుకొండ, మా గ్రామములో బాలాంబయను దేవత ప్రతిష్ఠ తక్కెళ్ళపాటి వీరేశలింగమువల్ల జరిగినది. నేను రు. 300 సిస్తు చెల్లింతును. (క్రాసు) ఆవిగ్రహము నీటిలో స్నానము చేయించబడినది. వడ్లు దానిమీద బోసి యూరేగింపు చేసినతర్వాత మంత్రములు చెప్పి గొబ్బెర కాయలు కొట్టినతర్వాత గుడిలో స్థాపన చేయబడినది. (స్వ॥ 214పుట)

N. B. త్వష్టృపుత్రుండును, దేవ పురోహితుండును నయిన విశ్వరూపాచార్యుండు మొదలకొని నేటిదనుక విశ్వకర్మబ్రాహ్మణ పురోహితుము

“9 వ సాక్షి బొమ్మిరెడ్డి సూర్యనారాయణ రెడ్డి. ముత్యాలంపాడు. మాగ్రామములో విశ్వబ్రాహ్మణులున్నారు. మాకులపు

జరుగుచునే యున్నది. ఇంకను గ్రామకరణీకాది యుద్యోగంబులు నిర్దుష్టముగ నిర్వహించగలిగినది స్వత్రా “వేదచోదితకర్మప్రవిష్టు” లయిన యీ విశ్వకర్మ బ్రాహ్మణులే యని రుజువగుటకు - నీ వాదియే 1909 సంవత్సరమున తన “అక్షిణిసంస్కృతి” లో సీరియల్ గ ప్రకటించిన ప్రాచీన పద్యకావ్యముగు “కరణీకోదారణి” యను గ్రంథమే ప్రబల సాక్ష్య మిచ్చు చున్నది. చూడుండందలి ముఖ్య కథాంశంబులు —

గుంటూరుజిల్లాలోని జానపాడను గ్రామంబునందు ఒక వైదికి శిష్యుడై యున్న “ఆవును తెగన మైదనని, రావలసిన దున్నదని, పురంబున నెవరో యీవలెనని టక్కు” లు జేయుచు కాలముంబుచ్చుచుండినందున నా యూరి కరణమైన విశ్వకర్మబ్రాహ్మణుండొకనిని శిక్ష (చావడి) యందుంచుగా నగే సమయంబున గోపరాజురామప్రధాని విచ్చేసి కరణముతో నా వైదికిని విడిపింపుమనియు, తన తండ్రియొద్దకంబున కతనినే నిమంత్రణం బొనర్చితి ననియు, నింకనూ నిష్కార్యముగా నారామప్రధాని ఎట్లుపలుకుచున్నాడో గ్రహింపుడు.

“కం. వేదచోదిత కర్మప్రవిష్టుడవయి, హవ్యకవ్యంబులన్నియు నాచరించు, వాడవై య్యుండియిదియనివార్యమనుచు, చెలియలేవైతివిదిమంచి తెలివిగాదె”
అనేకాబద్ధంబులు చెప్పచు తరాయించు నా వైదికినుండి సిసువసూతుచేసి ‘దాని భూజానికనుపవలసిన కరణమునకు తోడ్పడవలసిన మంత్ర - ఆ నిర్దుష్టచర్యకు అపారము కల్పించి - ఎట్లో తన కార్యము నెరవేర్చుకొని చని ప్రభుసన్నిధిం జేరి చెప్పరీతిగ నుండు.

‘క. మాటలయనుపురి, నొక్క కళాదుండు కరణీకవృత్తియందు సమగ్ర, శ్రీదనరియుండు గర్వ ప్రాదుర్భావమున దనకు ప్రభువెవడనుచుకా.’ (123)
ఆ కరణము ప్రభుదిక్కుర మొనరె నని నేరమారోపించ గల్గినాడు. అట్టి వారిపై “నీ పటుతర ఉద్యోగ భార మునుప” రాదనియు నింకను వారిప్రశస్తికై వ్యట తిలకింపుడు.

ఉ. సర్వము వారిచేనగుట సత్యముగావున దాననే సమ, స్తోర్వియుఁ జిక్కిపిక్కిటిలుచున్నది యాపము గ్రామజిత్యమన్,
దుర్బహుమైన యీ పనియుఁదోడగుటన్ వివరింప నేల యీ యుద్విక నిర్వహించదని యోజన తోచె నరేంద్రచంద్రమా” (127)

రెడ్లు వాండ్ర యిండ్రలో భోజనము చేతురుగాని వాండ్రు మా

సీ॥ ఉర్వీతలంబెల నొకత్రాటం గొలిపింప, భూస్వభావంబెల్ల బొందువరుప,
దరములుగల్పించి ధనమునిర్దేశింప, జమంజీసిదాని భూజానికనుప .....
గీ॥ బ్రాతిపదికయ యిది భూమిపాలునకును, దీనిచేగాని నృపతికిఁ జేటపడదు,
ఘనతరోద్యోగ మైన యీకరిణికంబు, గలుగ వీరలఁబట్ట పగ్గాలుగలవె” 128

అని యిట్లు లా విశ్వకర్మబ్రాహ్మణుల యున్నతోన్నతిం చెల్లి సర్వావనిం
గల వారికరణోద్యోగాపహరణాంతఃకరణంబుఁ చెలిసిన నమ్మహివల్లభుండు’
తగదని చెప్పటయు నిక్రిందం గాంచుడు.

క॥ ఒకదుర్భాగునికొరకై, ప్రకటిత బహుజీవనములబాపుట యిదియే,
మికడంకమునైన నా నృప, మకరాంకునితోడ మంత్రిమండముఁడనియొక్క 131
ము॥ కృతపీఠాత్మ్య సుతాపరాధమున నక్షీణోగ్రతక్ రేఖా, సుతుండక్షత్ర
ముగాఁగ కాపవరవిన్నూర్తిక ధరిత్రిక మహో, వరులౌ రాజులనెల్లజంపి వసుధా
దానంబుచేబ్రాహ్మణ ప్రతీతిక సంతసమందజేయఁడ నిజప్రావీణ్యమేపాగక 132

మంత్రి యిట్లెంత సాహసోపేత దుర్బోధ భావించినను రాజులకు
నంగీకరించినట్లు లేదు. అందుచే నా చక్రవర్తిని సయితము మోసగించి దాన
నెపంబున నేడగడియలు రాజముదికం బడసి యా కాలపరిమితిలో నారువేల
గ్రామముల విశ్వకర్మబ్రాహ్మణుల కరణీకోద్యోగంబులు తనకులమువారి వశం
బగునట్లు మొహరు వేయంగలెను. ఇందుంగూర్చి కృష్ణాడిస్ట్రిక్టు మ్యాన్యుయల్
134 P. చాప్టర్ XI. నం గల ఆంశంబిట నుదాహృతము.

“కృష్ణాడిస్ట్రిక్టులో కరణములందరు సామాన్యముగా నిష్పాడు నియోగ
బ్రాహ్మణులే అయ్యున్నారు. కడపా, నెల్లూరు, గోదావరి జిల్లాలలోను యిదే
మాదిరిగనే యున్నారు, ... 1144 సం॥ అక్టోబరు నెలలో నూర్యగ్రహణ
స్నానసమయమున తన దివానులగు నియోగబ్రాహ్మణుండు యెదురుపడి యొక
దానము నడిగెననియు, అందుమీదట రాజు 7 గంటల వరకు తన రాష్ట్రము
పైని యధికారము చెలామణి చేయవచ్చు ననిన దానాధికారము నొసంగినట్లును
అందుమీదట సమయము కనిపెట్టి ప్రతిగ్రామముయొక్క కరిణీకము తనకుల
నియోగిబ్రాహ్మణుడే యగునట్లు నియమించె ననియు తాను సాంతముగా నా
పనిని నెరవేర్చుటకు పూర్వమే 7 గంటలకాలము సమాప్తమైనందున కొన్ని
గ్రామములు మిగిలిపోయిన వనియు ... చెప్పంబడి యున్నది. (విపుల విషయ
మెరుంగ గోధువారు “కరిణీకతంత్రము” అను గ్రంథమును ఫీక్షించెదరుగాక).

యిండ్లలో భోజనముచేయరు. మాయూరిలో బొడ్డాయి యను దేవతను సుమారు 10 యేండ్లక్రిందట బెజ్జంకి రామాచార్యులను విశ్వబ్రాహ్మణునిచే బ్రతిష్ఠచేయబడినది. (క్రాసు) మొదటిప్రతిష్ఠ వలన 9-10 సంవత్సరములు మాత్రమే దేవతకు మహత్తుండును గావున రెండవ ప్రతిష్ఠ చేయవలసి వచ్చినది ... బెజ్జంకి రామాచార్యులది రాజమహేంద్రవరము. నేను నా కులములోనే వున్నాను.” (215 పుట)

“10వ నాక్షి బండాదుసిద్ధిపై....గొల్ల....తున్నకుంటు... మేము విశ్వబ్రాహ్మణుల యిండ్లలో భోజనము చేతుము. మా కలపునాంధ్రు వారియిండ్లలో భోజనముచేతురు. (క్రాసు) మా గురువు విశ్వబ్రాహ్మణుడు. నిజమైన బ్రాహ్మణులు విశ్వబ్రాహ్మణులే.... గ్రామదేవతకు వైశ్యులు గరణములును బోనములు దేతురు. విశ్వబ్రాహ్మణులు కూడ బోనములు తీసికొనివేతురు. నైవేద్యము మాకిచ్చిన మేము తినెదము. (స్వ॥ 217 పుట)

“11వ నాక్షి తక్కెళ్ళపాటి వేదేశలింగాచార్యులు తక్కెళ్ళ పాడు.... నేను దేవాలయములు విగ్రహములు ప్రతిష్ఠలు చేయుదును. విగ్రహము పూర్తియైనపిదప బ్రతిష్ఠచేయుటకు బూర్వము ద్వాదశ సంస్కారములు చేతుము. ప్రతిష్ఠ చేయునది శిల్పబ్రాహ్మణుడే. (క్రాసు)— రావినూతల, చీమకుర్తి, యద్దంకులలోను... బ్రతిష్ఠలు చేసినాను. పెదగొట్టెపాటిగో నేను శివప్రతిష్ఠ చేసినాను. ఈడుమూడిలోను మా గ్రామములోను విష్ణుప్రతిష్ఠ చేసినాను. రావినూతలలోగూడ విష్ణుప్రతిష్ఠ చేసినాను. కుట్టనారపాలెములోను మా గ్రామములోను బోలేరమ్మ ప్రతిష్ఠచేసినాను. నూనుకొండలో

వంశపరంపర విశ్వకర్మబ్రాహ్మణ కరణములే గల నెల్లూరుజిల్లా. పెంకట గిరి తాలూకాలోని బచ్చలకూరపాడు, చిన్నారికట్ల, పెద్దారికట్ల, నాయుడు

లలితాంబ ప్రతిష్ఠ చేసినాను. పూసూరులో జింతలమ్మ యంకమ్మల ప్రతిష్ఠలు చేసినాను. పోతారలంకలో బోతరాజు ప్రతిష్ఠ చేసినాను మము నెప్పుడును బ్రాహ్మణులనియే పిలుతురు. బజారులో డెలియనివాండ్లు మాత్రము విశ్వబ్రాహ్మణులని పిలుతురు. నేనిదివరకు కమసాలియాను (కులము) పేరు వినలేదు. (స్వ॥ 217 మొ॥ 221 పుట)

“12వ సాక్షి బొగ్గవరపు బెదయచ్చయ్య. విలేజి మున్సిఫ్. జానపాడు. మాగ్రామములో బాతిపాటమ్మ, పోలేరమ్మ గుల్లన్నవి. 40 సంవత్సరములక్రిందట చెన్నమల్లయ్య యను విశ్వబ్రాహ్మణునిచే బ్రతిష్ఠ చేయబడినది. రెండుగుళ్ళలో స్థాపనకు మాయన్న కంకణము కట్టుకొనెను. చివరిప్రతిష్ఠకు 1 వ ప్రతివాదిని పిలిపించినాము. ప్రతిష్ఠయైనతర్వాత బియ్యము, పప్పు, గుడ్డలు పంచుకొనుటలో గలహము జరిగెను. వాదియును 1 వ ప్రతివాదియు వివాదపడిరి. (క్రాసు) మొదటి ప్రతిష్ఠ ధాతసంవత్సరమునకు బూర్వమై యుండును. అప్పుడు ప్రతిష్ఠ చేసినది జానపాటి గ్రామస్థుడు. అతడు మాగ్రామములో ప్రతిష్ఠయేగాని పోరోహిత్యము చేయడు... ఆరాధ్యుడు చేసిన ప్రతిష్ఠ చెడిపోయినందువలన మరల విశ్వబ్రాహ్మణుని బిలువవలసి వచ్చినది. వైదిక బ్రాహ్మణులు ప్రతిష్ఠప్పుడేమియు జోక్యము కలిగించుకొనలేదు. మావలె వారుకూడ నక్కడనే యుండి భాగము కావలెనని కోరినారు. అందుకు మేమాటంక పరచినాము. వాది పోరోహిత్యము చేయడు. ఏజంట్లు

పేట, గుట్లగట్టు, ఇరసలగుండము, యాచభూపాలము, కల్లంపల్లి. సామంతపూడి, నాగంపల్లి, వింజపుర్తి, చినమనగుండము, రావూరు తాలూకా, పల్లికొండ, ఆత్మకూరు తాలూకా, కాకివాయి మొదలైన గ్రామములయందు కరణీకోవ్వోగనిర్వహణగాక వైద్యము, భూతవైద్యము, జ్యోతిష్యము. శిల్పద్యనేక వృత్తులు దేశహితాభ్యున్నతి కగు “సర్వమువారిచే నగుట సత్యము” అను నుడి కొంతవఱకు సార్థక మగుచునే యున్నది.

ద్వారమున జరుపును. నేను విశ్వబ్రాహ్మణుల యింద్రియోగాని వైదికలయింద్రియోగాని భోజనము చేయను.” (స్వ|| 222, 225 పు)

13 వ సాక్షి గుండాల ముత్తయ్య. (కమ్మవారు) బాస పాడు. “పాతపాటన్న పోలేరమ్మ గుట్టి నేనెఱుఁగును. పాతపాట ప్రతిష్ఠపూడు నేనున్నాను. ప్రతిష్ఠయైన తర్వాత వైదికబ్రాహ్మణులకు విశ్వబ్రాహ్మణులకు దగవువచ్చెను. కరణముగారు, కమ్మవారు విశ్వబ్రాహ్మణుల పక్షమున సహాయముగ వచ్చినారు. తగవు బియ్యమునకు, గుడ్డలకును. వైదికులు బియ్యము, గుడ్డలతో భాగము కావలెనన్నారు. (క్రాసు) - “నేను గుళ్ళపిచ్చు బునులు చేయింతును. వాదియన్నకు నాకు స్నేహము.” (స్వ|| 226 పు)

14 వ సాక్షి నల్లూరి నాగయ్య. (కమ్మవారు) గారపాడు... “మాగ్రామములో విశ్వబ్రాహ్మణులు గంగాధరస్వామి గుడిలో

N. B. అప్పుడును, ఇప్పుడును శిల్పచాత్య ప్రశస్తి గూర్చి కొంత గోసుగుంట పున్నయ్యగారు రచించిన “కళాతపస్వి” యను బద్ధ్యం వ్యయ నందలి రెండుపద్యంబులు దాహరింతును.

సీ. రాజరాజకీరీట రత్నప్రభారాశి, నా పాద సీరాజనముగ వెలిగి,
దుర్వార వాహిని తోయంబు నా యానంద పురుషిణుల కగుబాలుసోసి !
నిష్ప్రయోజక శిలానివయంబుననుదాకి నేటి వేద్యాంగ వేద్యునియ్యి !
సర్వంసహా గవిస్తనముచేసాదలించు, వత్సమైనెనిచ్చె నా వాన్మవిద్య.

గీ. లోకకళ్యాణ మస్మదా లోకనంబు, సృష్టివర్గక మస్మదాగ్నివంశి.
విశ్వకృత్తీలనా కళానిలసనంబు, శైలికతపస్వి కవ్యుడు సాటి భూప.

సీ. స్నానసంధ్యాస్థానంబు లానరించి, త్వష్ట చేపధాన్యన తత్పరుడయి,
ఛాత్రసమానీత సవనోపకరణమా, శిల్పయాజ్ఞిక వేది జీరివిడిసి,
వాగీశ్వరీపహామ పావకజ్వాలలో, స్వర్ణధాతుహవిన్ను నంతరించి,
టంకంబుతో మేరువోంకార మొనరింప, శిలోన్మవ నిగమి వాగ్విజ్ఞునిలయ,

గీ. సవనభూవర జీవితానంద విజయ, కల్పనా కల్ప సంకల్ప కవితోదయ,
యాదృజాకుండు మాంగల్యమచెప్పుజించు నపుడునిపుడునులోకకళ్యాణ మొసగ.

నభిషేకము చేయుదురు. వైదికులుకూడఁ జేయుదురు. నేను విశ్వ బ్రాహ్మణుల యిండ్లలో భోజనము చేయుదును. నేను వారి యిండ్లలో 40 సంవత్సరములనుండి భోజనము చేయుదును.”

“గంగాధరస్వామి యర్చకుఁడు తంబళివాఁడు. ప్రతిసంవత్సరము కాశీకమాసములోఁ గొమ్మూరి పిచ్చావధానులు అభిషేకము చేయఁగా జూచినాను.” సల్లూరి నాగయ్య నిశాసి. (స్వ 227 పు)

“15 వ సాక్షి మువ్వా పాపారాయఁడు (కమ్మవారు) తాడిపట్టు....మాగ్రామములో విశ్వబ్రాహ్మణులు బ్రహ్మేశ్వరలింగమును స్థాపన చేసినారు. ప్రాతలింగము స్థానబ్రష్టమైనందున విశ్వబ్రాహ్మణులు తిరిగి ప్రతిష్ఠ చేసినారు.... నేను విశ్వబ్రాహ్మణుల యిండ్లలో భోజనము చేయుదును. గు 50-0-0 లు సిస్తు చెల్లింతును. (క్రాసు) నేను గర్మలు చేయించుటకు సంస్కృతము, మంత్రములు నేర్చుకొను చున్నాను. (స్వ 229 పుట)

“16 వ సాక్షి పోచంపల్లి బసవయ్య. మంగలి. గుంటూరు... ప్రతివాదులు విశ్వకర్మలనియు, విశ్వబ్రహ్మలనియు, విశ్వబ్రాహ్మణులనియు పిలువంబడుదురు. ఆముగ్గురు నొక్కటే తెగవారు. నేను విశ్వబ్రాహ్మణుల యిండ్లలో భోజనము చేయుదును. (క్రాసు) - వైదికుల యిండ్లలో భోజనము చేయను.” (స్వ 230 పుట)

17 వ సాక్షి మందపాటి పరశురాముఁడు. మాదిగ. గుంటూరు. “నేను విశ్వబ్రాహ్మణుల నెఱుగుదును. వారి యిండ్లలో భోజనము చేయుదును. వైదికులయిండ్లలో భోజనము చేయను. మాకులపువాండు విశ్వబ్రాహ్మణులే బ్రాహ్మణులని ఎఱుగు. (క్రాసు) విశ్వబ్రాహ్మణులు మాగురువులు. మాపెద్దలు యావత్ప్రపంచమునకును విశ్వబ్రహ్మలే సృష్టికర్తలని చెప్పినందున నేను అసలైన బ్రాహ్మణులుగా నెంచితిని. (స్వ 230)

ఇట్లు సాక్షులనిచారణ పండ్రెండునోజులు జరిగిన తర్వాత నుభ
యులకును మధ్యవర్తిగ నొక పండితునినిర్ణయింప నా న్యాయాధికారి
తలంచినట్లు లీక్రిందిపద్యములం గలను.

క॥ ఈరీతి యసాక్షుల, నాతార్పండ్రెండు దినము లాముస్సీఫ్ గార్,
కోరి విచారణ యొనరిచి చీరి యుభయవాదులను వచించెను నిట్టుల్ (362)

క॥ కోరుకొనుఁ డేవని నేనియు మీరని వచించుటయును మేమంటిమి మా
పాటులుదప్పుమతోక్కరు, నేరుతు రేశ్రుతులలోనిజ మెఱుంగుటకున్ (363)

ఎట్టకేలకు కారంపూడి 'రాజమన్నార్'ను చీరాలవాస్తవ్యుఁ
డగు నొక పండితునిఁ దానుకూడ నెన్నుకొనియు తర్వాత నాతని
గూర్చి యేమి వ్రాయుచున్నాఁడో చూడుఁడు.

ఆ॥ సంస్కృతాంధ్రములను సాహిత్య మొకరీతి, నున్న వాఁడెయ్యతఁడుండుగాక
అంతమాత్రముననె యఖిలశ్రుతిస్మృతు,లవగతంబులెట్టులగును దలప. (371)

క॥ గురుముఖమునె నెఱుగవ్యలె, మఱిశాస్త్రజ్ఞానసూన్య మానవులది, యా
గురువులు ద్విజులకుదప్పన్, సరిగన్ బోధింపరెంత సచ్చాద్రులకున్. (373)

క॥ కాన శ్రుతిస్మృతు లెయ్యడ, నేని పతింపంగఁజనద యిల శూద్రులకున్
మామములున్నవి పెక్కలు, కానంబడరెపుడు నవ్వి కలుచినశూద్రుల్. (375)

క॥ కాబట్టి రాజమన్నార్. నేబాసన నింత కైత నెప్పినమాత్రకో,
తాబుద్ధిచొను పగలఁజొకొ, యాబాడబవేద్య మైనయామ్నామునునకొ (376)

కీ॥ బ్రాహ్మణేతరులను బెద్దపండితులగు, వారలున్నారలనిపించు వాంఛదగలి
రాజమన్నారుకవిగారిరాకగూర్చి, సమ్మతించెను ముస్సీఫు చాలనపుడు (380)

న్యాయాధికారిని తము పక్షపాతి యన సాహసించి చెప్పఁ
జూచుచున్నాఁడు. కాంచుడు.

క॥ మునిసీభుగారుమాత్రము, ఘనప్రశ్నములేవో యడగి కడుసంతసముం
దినవాఁడు తనకుఁదామది, పనివడి పిలిపించినపుడు పాడియె యదియొక (388)

పల్లకు కోర్టులో డిప్రీటుముస్సీభుగారు రాజమన్నార్కుని
ఘనప్రశ్నములడిగి నట్లును, అతఁడు సంతసముగొలుపునట్లు సమా
ధానము లిడినట్లును దెలియంగల్గినది. కాని ఆ యా ఘనప్రశ్నం

బులుకాని సంతసముంగొలుపు నారాజమన్నారు కవియొక్క-
వాక్యాలము ప్రచురింపగల్గినచో నెంతయైన బాగుగానుండెడిది.

డా. జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి

బ్రహ్మశ్రీ కీ॥ వెల్లటూరి శేషావధానులు
గారు ప్రతివాదులపక్షమున మేజిస్ట్రేటు
కోర్టులో సాక్ష్యమిచ్చి యున్నట్లు (స్వ॥
వ్య॥ 39 వ పుట) గనంబడును. కాని
దానినికూడ నీతడు ప్రచురింపజాలక
పోవుట గల్గియున్నది. ఇందుకుంగల
కారణం బూహింప దగినది యైయు
న్నది. శ్రీ అడిషనల్ డిప్యూటీ మున్సిపు
గారు విచారణాసంతరము హీరింగొన
రించి మూడుమాసముల నాయదా
లోపల వ్రాసియున్న తీర్మానము నీ

క్రింది పద్యములో నాక్షేపించినాడు. చూ.

కం. మాసత్రయంబు దనుకక జేసిమదిక యోజనంబు సిద్ధాంతితమె,
భాసిలు స్వాభిప్రాయము వ్రాసెక మునీశీఘ్రుగారు పిరుసకొగనుడీ.
(స్వ. చ. 2.)

ఆతీర్పునందలి వరుసక్రమ ముఖ్యాంశంబుల నిట నుదాహరించు-
చున్నాను. పాఠకులు చక్కగ పరికించెదరు గాక.

మరా.: “ గుంటూరు అడిషనల్ డిప్యూటీ మున్సిపు కోర్టులో మహారాజరాజ
శ్రీ కనకపతి రంగనాయకులు నాయకుగారు బి. ఏ., బి. యల్. అడిషనల్
డిప్యూటీ మున్సిపు - 1912 సంవత్సరము మార్చి 30 వ తేది శనివారం —
అ॥ నెం 26 రు 1911

వాది - జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి ప్రతివాదులు 1 లోతేటి లక్ష్యము,
2 నందిగామ కాశీపతి, 3 సిరిపురపు భీమవతి, 4 నందిగామ చినబ్రహ్మము,
5 జుజ్జూరి మల్లయ్య.

“వాది పక్షమున 14 మందియుఁ బ్రతివాదుల పక్షమున 17 మందియు విచారింపఁ బడిరి. విచారింపఁబడిన యంశముల రుజువుకై సంస్కృత గ్రంథములు ప్రమాణములుగానీయఁబడినవి.”

“బ్రాహ్మణశబ్దము యాజనమే వృత్తిగాఁ గలవారిని డెలియఁజేయునని పార్వీలాప్యకొను చున్నారు. బ్రాహ్మణశబ్ద మెవరియందు సార్థకమగునో యది తేల్చుటమాత్రము కష్టము. మనుధర్మ శాస్త్రములో బ్రాహ్మణేతదుల కెవరికిని యాజనాధికారము లేదని చెప్పఁబడి యున్నది. తాను బ్రాహ్మణుఁడననియుఁ బ్రతివాదులు కారనియుఁ జెప్పచున్నాఁడు. (ప్రతివాదులున్నా అట్లే చెప్పచూ వాది బ్రాహ్మణుఁడు కాడని వాదించుచున్నారు.) ప్రతిపాధికారము గలవారని శాస్త్రములలోఁ జెప్పఁబడిన బ్రాహ్మణులెవరని చెప్పవలెను?”

1912 సం॥ 20 వ ఫిబ్రవరి మంగళవారమున వాదితరపు స్త్రీడరులగు మహారాజశ్రీ రంగావర్ణుల హనుమయ్య, కాకాని పుండరీకాక్షుఁడు గారొక్కఁడయి, 2, 3, 4, 5 ప్రతివాదుల స్త్రీడరులగు ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ, వి. అంకమ్మనాయఁడు, జే. డి. సామియల్ గారొక్కఁడయి సమక్షమున నీ దావా హీరింగునకు రాఁబడుటయు నదిమొదలుకొని యాలోచన నిమిత్తమంచి యీ రోజునఁ దీర్పుచెప్పబడినది. వ్యవహారమధ్యమున 1 వ ప్రతివాది చచ్చిపోయినాఁడు.”

(స్వ॥ వ్య॥ 239 పుట)

♦ పరా:- ఆదిబ్రాహ్మణశ్రేణిని - అనగా - సానగాది బ్రాహ్మణి గోత్రజులైయున్న ప్రతివాదుల సంఘమునంతటిని - “హరిత” విశ్వామిత్రాది పలు జాతి ఋషుల గోత్రజులైయున్న వాదియు వాదికులమువారొక కొందరును తమ పాండిత్యముఁ బ్రదర్శించేసికొనఁగోరు తమ తమ సంగతవాదముచే ప్రతివాదుల కించపరుప నెంచుట గర్హనీయము. అందుచే ప్రతివాదుల సంబంధులగు బ్రాహ్మశ్రీ వదాన్య రామలింగకవికృత “విశ్వప్రకాశమండలము” అను శతకమునందలి పద్యంబుల నొకకొంత సంస్కరణతో నిట నుదాహరించుచున్నాను - చూ॥

“మనుష్యుడు తాను వ్యవహరింపబడు దానినిబట్టికాక తన నిజస్థితినిబట్టి విచారింపబడవలసి యుండును. కావున వాది సామాన్యముగా బ్రాహ్మణుండుగా వ్యవహరింపబడినను వాస్తవ మునకుఁ గాఁడని చెప్పుచు ‘బీటర’ని పిలువంబడువాఁడు మొదట ‘జాను’ అను పేరుగల వాడైనను దాను జెప్పకొను దానినిబట్టి లోక మతనిని పిలువక తప్పదని దృష్టాంతప్రదర్శనపురస్సరంబుగ ప్రతివాదులు వాదించుచున్నారు.”

“వివాద పర్యవసాన మేమన? మనుస్మృతిలోఁ జెప్పబడిన బ్రాహ్మణుండు బ్రాహ్మణ కులములో జాతిమాత్రుఁడేనా? లేక

- నీ॥ బ్రహ్మసంభోధ్యం బ్రాహ్మణద్యేషులై దూరదృష్టినివీడి తూలనాడి పంచాంగోక్తులన్ పలుజాతిగోత్రులే తెలివిమాలి మదించి తిట్టినెల ? వారిపూర్వులజాడ వారెంచుకకాస్త్ర వైరుధ్యముగ నేమి మొరిగినారు అంతటి స్వార్థుండో నావ్యాసుడైనను పంచములనిముఁ బలుకగలఁడె ?
- గీ॥ నోరు క్రొవ్వియు మమ్ములన్ నోవ్వబరికి, ప్రతిభ గాంతురె తగుప్రతిఫలము గాక, తిట్టుటకు తిట్టు, రట్టుకు రట్టుగలదు కాశ్వతపదాఖిలేశ విశ్వప్రకాశ.
- నీ॥ హీనకులుండెట తానుగర్వించెను, సహజంబెహనికా శ్చర్యయేమి ? బ్రహ్మసంతతికి చుర్రమలేదు వైరి, భావములేదు క్రూరభావంబులేదు ఫలితాంశముగ్రహించి ప్రబలచుందురుగాని దీనత్వముగ్రహించి తిరుగరెపుడు భిక్షుమెత్తుటలే ; వీడించుటయులేదు, పటలనించించు సంబరములేదు
- గీ॥ సకలసంపద లిటులోకసర్వస్వస్థి, పంచవృత్తులు మిత్రతృప్తభావమలరి, వేదశిల్పశాస్త్ర ప్రదాతలగుట, కాశ్వతపదాఖిలేశ విశ్వప్రకాశ.
- నీ॥ విశ్వకర్మయు మేము వేరువేరేనష, మాదిగల్ తమ మేనమామలునష పంచవృత్తులునెల్ల బానిసపనులష, దండిభిక్షపువృత్తి తమరిదియష తగభోక్తకాకపో తక్కువమేమష మెక్కిన దామెల్ల రెక్కువయష బ్రహ్మసంతతిమేము పంచమజాతిష తామశ్వపాకి సంతానమెయష
- గీ॥ తమకు దాగూది యూర్వశితల్లియొనష, వారికున్మాదయుద్దియె వైదికమష తెలివితేదష తెలిసిన చెలుపరుయష, కాశ్వతపదాఖిలేశ విశ్వప్రకాశ.
- గీ॥ ఇంతటి యసూయ పాటులకేలనన్న, నాదిపాఠోహితులము మేమగుటవలన దొంగలకుఁ దేవుముండదే దొరలపైన, కాశ్వతపదాఖిలేశ విశ్వప్రకాశ.”

బ్రాహ్మణుడు చేయవలసిన కర్మలకుండవలసిన గుణములు కలిగి యున్నవాడా? యనునది.”

“ఈ హేతువులనుబట్టి బ్రాహ్మణశబ్దము గుణవద్వాచకముగాని జాతివాచకము కానేరదు. బ్రాహ్మణత్వ వ్యవహార మాత్రము బ్రాహ్మణశబ్దము సార్థకము కానేరదు. ఈ ప్రకారము మతసంబంధ కార్యముల నెరవేర్చుట కుండవలసిన గుణములును, మతవిషయమగు నధికారమును నొకపర్యాయమే యేర్పరచిన యడల నట్టి యోగ్యతలు గలిగిన మనుష్యులను బ్రాహ్మణులని పిలిచినట్లుగానే విశ్వబ్రాహ్మణులని... పిలిచినను బిలువవచ్చును. గులాబిపువ్వు నేపేడచే వాడినను వాడవచ్చును గాని యది యట్టి సువాసన మాత్రము కలిగియుండ వలయును.”

డిప్టిక్కుమున్నిభుగారు బ్రాహ్మణత్వ వివరమునుగూర్చి తీర్పులో పై వాసనావాసనావిశేషపు హెచ్చరిక నొనర్చియుండుటచే వాదియైన వైదికి తమజాతివారా జాతీయవాసనకుకూడ దూరులే యైయున్నట్లు గ్రహించి కాబోలును ఈక్రింది పద్యమున తన కులమువారికెట్లు బుద్ధిచెప్పకొనుచున్నాఁడు చూడుడు.

అ. మునిసిధనినలాగె షన కవస్యం భావ్యమైనయట్టి శీలమవల ద్రోచి
‘మేముబ్రాహ్మణులము మేముబ్రాహ్మణుల’మంచెగురులాటకరమతగనిచేత (76.)

ఇంకను తీర్పునం గల్గియున్న ముఖ్యాంశములు గాంచుడు:-

“వాది తరపు 2వ సాక్షి (శిష్టా సీతారామశాస్త్రిగారు)

సామాన్యముగా గమసాలురని యెంచబడు ప్రతివాదికులస్థులు యెగిరిటు యాజ్ఞవల్క్య స్మృతిలో బేర్కొనఁ బడిన (అవాంతర) రథకార జాతివారని చెప్పుటకుఁ బ్రమాణ మేమియు లేదని చెప్పెడిని. ఆయన సాక్ష్యములోని సంగతులు శాస్త్రప్రమాణము లని చెప్పుటకు వీలుగానున్నవి.”

“విశ్వకర్మ కుమారుడు త్వష్టయను పేరుగలవాడనియు, నాదిమూర్తిగాక మఱియొక విశ్వకర్మయున్నాడనియు నతడు (ప్రతివాదుల మూలపురుషుడై) యుండనచ్చుననియుం జెప్పుచున్నాడు.”

“తుచ్ఛవంశజులైన ఋషులు వాదికిని వాదికులము వారికిని బ్రవరులై యున్న మాత్రమున వారిని సాకరులుగాఁ చేయఁజాలరు. ఆఋషులు పారమార్థిక ఘనత గలవారగుటవలన వారిని స్వగోత్ర ప్రవరులుగా నవలంబించిగోత్రేక తత్సంబివాదే వీరగుదుగోత్రేలియదు.”

“ఉభయవాదులకు మధ్యన ర్తిగాఁ బిలిపింపఁబడిన “కారెం పూడి రాజమన్నురుగారు పూజనీయులైన యర్చారూపములు శాక్తములు, దైవ్యములు, పైశాచికములు మానవములు నని నాలుగు విధములనియు, మనుష్యులకు మానవములతో సంబంధ మనియు నని యభిమానములు, సామాన్యములు, ప్రకృతములని తిరిగి మూడువిధములుగా విభజింపం బడెననియు, సామాన్యులచే స్థాపన చేయించబడునవి సామాన్యవిగ్రహములనియు, నపాయపు దినములలో స్థాపన చేయఁబడునవి ప్రకృతివిగ్రహములనియుఁ బ్రకృతములు జనులను గోగములద్వారమున బాధించుచు బలు లను గోరునవియగుట నీచదేవత లనియుఁ జెప్పుచు ‘పంచప్రశ్నా గమ’మను గ్రంథమును గోరుకొనెను. కాని యుభయవాదులునుఁ దానిని దేలేకపోయిరి.” “శేషధర్మము” 76వ పుటలో శూద్రుఁ డర్చకుఁడుగాఁ గలిగినటువంటి శివునిగాని, విష్ణునిగాని పూజచేసిన బ్రాహ్మణునకు ముక్తి లేదని చెప్పఁబడినది” యని గూఢింపగ లెను.

“బ్రాహ్మణులెప్పుడును భగవంతుని ప్రక్కనుండి భక్తులొ భగవంతుని దయకుఁ బాత్రులగులాగు సిఫారసు చేయుటకుఁగల

పవిత్రత యెట్టిదైనను గార్గేయాగమములో విగ్రహములుచేయుట మొదలుకొని గుళ్లలో స్థాపన చేయునంతవఱకు కడుపులోఁ బిండ మెన్నివిధములుగా మాఱునో యన్నిదశ లీవిగ్రహముకూడ ననుభవించవలసి యుండునని చెప్పబడినందున బ్రతిష్ఠాప్రసాద మాన్యస్థానార్హుఁడు శిల్పాచార్యుఁడని చెప్పబడినట్లును నెపుడును విడనాడకుండ నుండవలసినవచ్చి యతఁడులేకుండ గడుపుకొనుటకు వీలులేనట్లును గనబడెడిని. ప్రతివాదుల సాక్ష్యములోఁ జెప్పబడిన ప్రతిష్ఠలు చేయబడినచోట్ల ప్రతిష్ఠాసంబంధములోఁ బ్రతివాదులకుఁగల యధికారమును స్థిరపరచును. ఎల్లవిగ్రహములను ప్రతిష్ఠ చేయుటకు హక్కు కలిగినవాడు శిల్పాచార్యులేనా యను విషయమునుగుఱించి నాయొక్క నిశ్చితాభిప్రాయము నీయ సక్కరలేదు.”

“వాది బ్రాహ్మణుడనని వాదించుచున్నాఁడు నిర్ణయ సింధువులో శూన్య డర్శకుఁడుగ గలిగినటువంటి విగ్రహములను బ్రాహ్మణుల పూజించిన నరకమును బొందుదురని చెప్పబడి యున్నది. వాది యటువంటి నరకమును కోరుకొనక పోవచ్చును.”

“ప్రస్తుతదేవతలు శివుడుగాని విష్ణువుగాని యయిన నా యుద్దేశ్య మెలాగున్నప్పటికిఁ బోలేరమ్మ పాతపాలమ్మ మొదలగు గ్రామదేవతల ప్రతిష్ఠ వాదియు వాదికులము వారును నూత్రమే చేయవలెనని లేదని నేను జెప్పవచ్చును కనుక మొదటిసారాంశము వాది కననుకూలముగాఁ దేలినది.

“2వ సారాంశము- మొదటి సారాంశములో వాడుకను బట్టియు గార్గేయాగమమును బట్టియుఁ బ్రతివాది కులమువాఁకిఁ బ్రతిష్ఠాసమయములో నెక్కువమూఖ్యమైన భాగముండుటను బట్టియుఁ బ్రకృతదేవతలుగాక యింకొక యెక్కువదేవుఁ డైనప్ప టికి మొలపడనేరఁడు. కనుక యీదావాదేవతల విషయమై చెప్ప

నవసరము లేదు, అవి మైల పడనేలేదు, రెండవ సారాంశము కూడ వాది కననుకూలముగనే తీర్మానించితిని.”

“3వ సారాంశము- వాది నష్టమెట్లడుగుచున్నాడో నాకుఁ దెలియుటలేదు. గ్రామ దేవతలను బూజచేయుట కర్హతయున్నదని యనుకొన్నప్పటికి సహస్రసంఖ్యాక జనులలో వాదియు నొకఁడు. దావా బ్రాహ్మణసంఘపక్షమునఁ దీసికొని వచ్చినవాఁడు కాఁడు. సంఘపక్షమునఁ దీసికొనివచ్చి తరువాతఁ దానొక్కఁడే దావా నడిపినాఁడు. ద్విజసంఘము తరపున దావా నడుపుట కుత్తరు విచ్చి నట్లు యెంచినప్పటికి లెక్కకెక్కువయిన ముఖ్యసంఘమును వదలి పెట్టినాఁడు. పూజచేయువారిలో సధికసంఖ్యాకులు శూద్రజాతిలో నుండిరి. వారిపక్షమునఁగూడ నేజంటుగా నుండుట కేర్పరచు కోలేదు. ఆప్రతిష్ఠకు వారు తృప్తి జెందియుండిరి. ఇప్పటికియినను దమ్మునెమ్మదిగా నుంచినచో ననేకవందనము లొనరింతురు. ఎవరి వల్లను సధికారముఁ బొందిన యేజంటు కాఁదుగనుక హైందవ సంఘమునకుఁగా నాయన కేమియు నష్టము కట్టియిచ్చుటకు వీలు లేదు. ఆయన యింకొక ప్రతిష్ఠ చేయబూనుకొనుట కేమియు విధిలేదు. తానాపూజలో సంబంధము కలిగించుకొనుటకు వీలు లేదుగనుక తనకు గలిగినదను పారమార్థిక నష్టమునకుగాను ప్రతి ఫలము కోరవలసియండఁగా దిరిగి ప్రతిష్ఠచేయుటకు గావలసిన ద్రవ్యమిష్పించుమని కోరినాఁడు. పారమార్థిక నష్టమును గోరినను దానికి సమానముగాఁ జెప్పఁదగిన ప్రాపంచిక వస్తువులేమియు నుండనేరవు గనుక పారమార్థిక నష్టము ద్రవ్యరూపముగా నిర్ధారణచేయుటకు వీలులేదు. కాబట్టి నష్టమును గుఱించిన దావాకూడ నిలువదగినది కాదు. విశ్వబ్రాహ్మణులు సంబంధము పుచ్చుకొనుట వలన దేవతాశిలలు అపరిశుద్ధము లైనవని కాని ముందపరిశుద్ధము

లగుననికాని ఋజువు కాలేదు గనుక యింజక్ష గూడ నిష్పించుటకు వీలులేదు. ఈసారాంశము కూడ వాదికి విరుద్ధముగా తీర్మానించితిని.”

“ఈదావాయందింకొక విచిత్రమున్నది. ఒకటవ ప్రతివాది యీ ప్రతిష్ఠ చేయుటకుఁ బిలువంబడిన యన్యగ్రామవాసి. గ్రామస్తులు సొమ్మునిచ్చి యేర్పరచుకొన్న యేజంటు. వాది ప్రత్యేక మాయన మీఁద వ్యాజ్యము దెచ్చుటకుఁ గారణములేదు. ఏమేని యున్నను నాయన చనిపోయినందువలన సంక్షేపించుకొనవలసియుండెను. కాని

పరా:-“ప్రతివాదుల తరపు దాఖలయిన దసావేజులు - 1 పురుషనూక భాష్యము (పేజీ 13, 14 మఱియు 19) 2 వజ్రసూచికోపనిషత్తు (343, 748 మఱియు 749) 3 కృష్ణయజుర్వేదము (పేజీ 85 మరియు 93 తెలితీయసంహిత) 4 కృష్ణయజుర్వేదము (పేజీ 10 బ్రాహ్మణ భాగము) 5 హనారరత్నమాల (పేజీ 246) 6 సిద్ధాంతకాముది (పేజీ 326) 7 ఆపస్తంబశ్రోతనూత్రము (పేజీ 240) 8 బ్రాహ్మణోత్పత్తిమూర్తాండము (పేజీ 562) 9 కృష్ణయజుర్వేదము (తెలితీయసంహిత) 3వ యధ్యాయము 4వ కాండము పేజీ 41 (ఎ) డిటా డిటా పేజీ 92 1వ భాగము 5వ యధ్యాయము 2వ కాండము) 10 విష్ణు పురాణము (పేజీ 94 మరియు 280) 11 భాగవతము (పేజీ 201, 490 మరియు 491) 12 మనుస్మృతి (పేజీ 77, 376, 550) 13 గార్గ్యయాగము (పేజీ 2, 8, 15, 16, 29, 30, 32, 33) 14 కపిలగీత 3వ యధ్యాయము పేజీ 24) 15 విశ్వబ్రహ్మోపనిషత్తు (పేజీ 2, 3) 16 నిరుకము (ఉత్తరపటి పేజీ 310, 316) 17 ఋగ్వేదసంహిత (పేజీ 464, 467 ప్రథమాష్టకము) 17 (ఎ) ఋగ్వేదము (ద్వితీయాష్టకము, పేజీ 221, 223 మరియు 225) 17 (బి) డిటా తృతీయాష్టకము పేజీ 138, 169) 17 (సి) డిటా చతుర్థాష్టకము పేజీ 356) 17 (డి) డిటా (అష్టమాష్టకము పేజీ 35) 18 ఐతరేయ బ్రాహ్మణము (పేజీ 764) 19 అగ్నిపురాణము (పేజీ 52, 53, 57) 20 వాత్సీకిరామాయణము (పేజీ 34) 21 కాశీఖండము (పేజీ 622) 22 శేషధర్మము (పేజీ 70) 23 నిర్ణయసింధువు (పేజీ 240, 241) 24 నాగరఖండము (14, 17, 18, 26, 27, 31) 24 (ఎ) డిటా (తెలుగు) 35 సంస్కృతకవారకల్పతరువు (పేజీ 602) సి. రంగనాయకులు, ఆదివనం డిస్ట్రిక్టు మన్సిఫు. (స్వ॥ చ॥ (289, 290 పు)

తరువాత గూడ వ్యాజ్యమును నడుపఁగూడదు. 2 మొదలు 5 వఱకు న ప్రతివాదుల కీ ప్రతిష్ఠతో నేమియు సంబంధము కలిగియున్నట్లు తోచదు. వారు ప్రతివాది సంఘమునకుఁ జేరియుండుటయేతప్ప నితర కారణమేమియు లేదు. వారిలో నెవరైన నక్కడనుండినారనుటకుఁగూడ సందేహమే. కొంతమంది యక్కడ లేమని కూడఁ జెప్పుచున్నారు. వారిమీఁద వ్యాజ్యమునకుఁ గారణములేనట్లు తీర్మానించుచున్నాను. వాదికీ వ్యాజ్యము జరిగింపవలెనని యభిప్రాయమున్నది గనుక ఇందు ముఖ్యముగాఁ బ్రతివాదులుగాఁ జేర్పదగిన వారు దీనికిఁ జందావేసి ప్రతిష్ఠయేర్పాటుచేసిన తన గ్రామపు వారయియున్నారు.”

“ఆయన నిశ్చయముగాఁ జాలకాలమునుండి యుభయవాదుల యొక్క మనస్సులను గలంచెడిబ్రాహ్మణులెక్కువ విశ్వబ్రాహ్మణులెక్కువ యనెడి వాదము ద్వారమున నైన గోపమును బుట్టించు విషయమై పోరాడవలెనను సుద్దేశముతో నున్నవాఁడు. ఆత్మఘనతను దెలుపుకొనుటకుఁ గా నుభయవాదులు నభినవసరస్వతి ప్రబోధినుల ద్వారమునఁ గ్రోధమును వెళ్ళఁగ్రక్కుచున్నారు. ఈదావా చీదఱపుట్టించు నటువంటిది. కట్చులతోఁ ద్రోసివేయుట యైనది.”

“1912 సంవత్సరం మార్చి 30 వ తేది. పబ్లిక్ కోర్టులో నీ తీర్పు చెప్పఁబడినది. (సంతకము) సి. రంగనాయకులు, అడిషనల్ డిస్ట్రిక్టు మున్సిఫ్.” (స్వ. 288 పుట.)

గుంటూరు పెంపొరే సబ్ జడ్జికోర్టు మహారాజశ్రీ ఏ. సాంబమూర్తి అయ్యరు అవధరు, బి. ఏ., బి. యల్., సబ్ జడ్జి. 1915 వ సంవత్సరము 25 వ సెప్టెంబరు శనివారము నెం. 4 రు. ఆప్షియ.

గుంటూరు జిల్లా కోర్టు ఫయిల్ 12 వ సంవత్సరము నెం. 324 ఆప్షియ

గుంటూరు టెంపొరెరీ సబ్ జడ్జి కోర్టు టీడ్సు

అవ్వర్వవ్యవహార డిర్పణము (విజయద్వజి)

పాఠక మహాశయులారా! కేవలము బ్రహ్మద్వేషభూయిష్ఠుడైన జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి వాదియై ప్రతివాదులైన వోలేటి లక్ష్మయ్య మొదలగువారి నింకనూ సాధింపనోయన- అక్రమముగా తానొనర్చియున్న క్రిమినల్, సివిల్ (డిప్రెస్సెస్) వ్యవహారములలో పొందియున్న ఫలితములు చాలకనోయన *గుంటూరు టెంపొరెరీ సబ్ జడ్జి కోర్టులో నప్పీలు దాఖలు చేసెను. అందుం గూర్చి ధర్మసూత్రములు తనకుగాదన్న ట్లెకరువు పెట్టుట యిక్రింది పద్యమునం గాంచవచ్చును. చూ॥

వ్యవహారము :-

ఆ. భగవదాజ్ఞ యగుచు బరంగు శ్రుతిస్మృతుల్,
పలికినటుల మనము సలుపవలయు,
కాని యల్పశంక కల్పించుకొని స్వేచ్ఛ,
చనుట నరకమునకు జనుట యగును. (స్వ. చ. 222)

అప్పిలెంటు:- జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

రెస్పాండెంటు:- 1. నందిగామ కాశీపతి. 2. సిరిపురపు భిక్షుపతి. 3. నందిగామ చినబ్రహ్మము. 4. జుజ్జూరి మల్లయ్య.

★ గుంటూరు అడిషనల్ డిప్రెస్సెస్ మున్సిఫుకోర్టుఫయిల్ 1911 వ సం॥ నెం. 26 అసలు దావాలో 30.3.1912 వ తేదీన కోర్టువారిచే జేయబడిన డిక్రీమీని యప్పీలు.

అసలు నెం. 26/1911 లోని పార్టీలు - వాది జానపాటి పట్టాభిరామ శాస్త్రి. ప్ర॥ వాదులు - వోలేటి లక్ష్మయ్య వగైరాలు. 1915 వ సం. ఆగష్టు 6. 31వ తేదీల నప్పిలెంటుతరపు స్టేడరు రంగా వర్షుల హనుమయ్య, రెస్పాండెంటు తరపు స్టేడరు మాడభూషి వెంకట నరసింహాచార్యులు గార్లచే పీరింగ్ చేయబడి యారోజువల కాలోచన నిమిత్తము వాయిదా వేయబడి కోర్టువారిచే నీరోజున జేయబడిన తీర్మానము (స్వ. వ్య. 291 పుట.)

అప్పీలును చక్కగ పరిశోధించి త్రోసివేయుచు సబ్ జడ్జి గారు వ్రాసియున్న జడ్జి మెంటులో ప్రతివాదులు బ్రాహ్మణులనుటగూర్చి శ్రుతిస్మృతుల్ పలికినట్లు సత్వేనో తద్విరుద్ధముగ నల్పియుండెనో పరికింప నీక్రింద నందలిముఖ్యాశంబుల నుదాహరించు చున్నాను. చూ.

“ఈ దావాలో నాస్సరు దాఖలుచేసిన తర్వాత బ్రాహ్మణులందరి తరపునను బను బరిచేయువలసివచ్చి వాది పిటీషన్ బెట్టినాడు. ఆ పిటీషన్ ప్రతివాదు లాక్షేపించిరి. అందుపై త్రోసి వేయబడినది. అందుపైని దావా యాలనుములలో దానుగూడఁ బూజచేయువాడే యైనందున సొంతహోదాలోనే దావానడుపుటకు వాదికోరినాడు. క్రింది కోర్టువాదు ఒకరిఁ గష్టపెట్ట నుద్దేశించి వేసినదిగా నెంచి త్రోసివేసిరి. మతియు నితరులైన యెవరి తరపునను దావాతేక స్వయముగానే తెచ్చినందున దన కాముష్మికము కలిగియుండఁగా నట్టి నష్ట నిష్పించుడని (రుజువును) కోరనందునను నష్టముకూడఁ నిష్పించుటకు వీలులేదని తీర్మానించిరి. డిక్లరేషన్ విషయములోను, చింజక్కును విషయములోను గోర్టు వారు చేసిన తీర్మానము మీదనే వారి యప్పీలు చేసినాడు.

“తీర్మానింప వలసిన విషయము లేవఁగా 1. దావా దేవతాశిలల ప్రతిష్ఠచేయుటకు (వాదియైన యీ వైదికజాతి) బ్రాహ్మణులకు మాత్రమే యధికారమున్నదా? 2. అట్లు ప్రతివాదుల జాతి

సుమారు రెండువందల సంవత్సరములనాడె బహువ్యాప్తంబయియున్న “పంచాంగం” డమండితంబగు శ్రీ స్కాందపురాణంబునందలి ప్రథమ ఖండంబయియున్న సంస్కృత నాగరఖండంబునందలి శ్లోకంబుల నేకము త్రోడీకరించి యున్న వ్యాఖ్య లిదివరకె ప్రకటించియుంటిమి. శాలివాహనశక ౧౫౦౨ సంవత్సర ప్రాంతంబున వాదిజాతికి సంబంధించినవారే యగు శ్రీ భుర్గారాజకవి వరాయ్లొకి బాలసరస్వతి నామధేయ ప్రణీత ఆంధ్రానువాద పద్యప్రబంధము

[బాహ్మణులు ప్రతిష్ఠ) జేసినయడలఁ దద్దేవతలఁ బూజించువారిలో నొకఁడైన వానికి సాంతహోదాతో దావా తెచ్చుటకుఁ గారణమైన యపవిత్రపుఁబని జేసినారా? ఓ. వానికి ఇంజక్షన్ డిక్లరేషన్ నీయఁదగినదేనా?"

గల్గుటయు దానినే “సటీకా నాగర్పండం” బను పేరిట వాదిజానికి సంబంధించిన వాఁడెఱుగు శ్రీ మతుకుమర్ రామకృష్ణశాస్త్రి గారిని పిలిచిన టీకా తాత్పర్యసహిత (క్రీస్తుశక 1809సం॥రం మద్రాసునందు ముద్రిత బయిన రెండు భాగంబుల) గ్రంథం విశ్వాదునులభించుచున్నది. అందలి కథం చెప్ప ప్రథమాశ్వాసాంత గద్యము నిట నుదాహరించుచున్నాను. చూ॥

“ఇది శ్రీ మద్దుర్గాదక్షణామూర్తి వరప్రసాద ఫలిత తుర్గారాజకవివగా కయ్యికి బాలసరస్వతి నామధేయ ప్రణీతంబయిన శ్రీ స్కాందంబను మహా పురాణంబునందు ససత్కుమార సంహితయను నాగర్పండంబున నెఱుకారణ్య వర్ణనంబును.....పార్వతీదేవి జగత్కారణ దేవుం డెవ్వండని శివు నడుగుటయును, శివుండు శ్రీ విశ్వకర్మ మహానుభావయును జెప్పుటయును నూతునిచే చెప్పంబడిన శివకుమార సంవాదంబు విని శౌనకాదులు యవ్వలి వృత్తాంతం బడుగుటయు నను కథం గల ప్రథమాశ్వాసము” (సటీకా॥ నా॥ ప్రథ)

ఇంకను నందలి ద్వితీయాశ్వాసమునంగల “త్వష్టబ్రహ్మ మహిమాను వర్ణనముం గాంచెదముగాక. చూ॥

క॥ జంభారి సుగార్పిత పా, దాంభోజుండు విశ్వకర్మ యాత్మజుఁ డతులా,

రంభండు త్వష్టధ్వర, సంభూతశ్రుతి పదార్థచర్చ యొనర్చుకొ.

(స॥ నా॥ ద్వి॥ ౫౪)

టీక॥ జంభారి సుగార్పిత పాదాంభోజుండు, జంభారి = దేవేంద్రుండు మొదలైన; సుర = దేవతలచేత; అర్పిత = పూజింపబడ్డ, పాదాంభోజుండు = పాదపద్మములు గలట్టియు; విశ్వకర్మ = విశ్వకర్మకు; ఆత్మజుండు = పుత్రుఁడైనట్టియు; “అతులారంభండు” అతుల = నాటిలేని; ఆరంభండు = ప్రయత్నములు కలవాడు; త్వష్ట = త్వష్టబ్రహ్మ; ‘అధ్వరసంభూత శ్రుతిపదార్థచర్చయు’ అధ్వర = యాగములకొరకైన; సంభూత = పుట్టిన; శ్రుతి = వేదములయొక్క; పదార్థ = శబ్దార్థములయొక్క; చర్చ = పరిశీలనము; ఒనర్చుకొ = చేయును.

“ప్రతివాదులు దాఖల్ చేసిన ప్రమాణగ్రంథములలోని యెగ్జిబిటు 3-4-17 కృష్ణయజుర్వేద ఋగ్వేదలమునో జెప్పబడినటువంటియు, బ్రతివాదులచే దమమూలపురుషుడుగాఁ జెప్పుకొనబడునట్టియు విశ్వకర్మ పరాత్పరుడుగాని శిల్పికాండని తెలియవచ్చెడిని.”

“6వ మార్కుదస్తావేజు నలన రథకారులు బ్రాహ్మణులని కనబడదు...” “...ఇతే ఒక బ్రాహ్మణునిపేరు రథకారుడని కనబడును.”

కం॥ ఈ వేదవాణి జననీ, భావంబున నలగు జగతి బ్రాహ్మణ్యమునుక

న్యావర్తింపగ గాదని వే వాద మొనర్చువాఁడు వృజివము బొందుక. (౧౫)

ఈ స॥ నా॥ పద్యప్రబంధంబున కైయున్న కృతిపతి నుతి నీ క్రింద నుదాహరించెదను. దీనివలనఁ బ్రతివాదుల వంశజ సుప్రసిద్ధ ప్రభుసత్తము ప్రశస్తింపఁగూడ నెరుంగనగును. చూడుం డందలి ప్రథమాశ్వాసము.

కం॥ అతఁడు ప్రసిద్ధి వాఁడెక్క, క్షీణి నంగజపతుల గెలిచి చెలిని జయశ్రీ

సౌతజేకొనినమహంచా నతుపశహంచం ద్రునకును కుడిభుజమునగక॥ (ప్రం ౭

తా॥ యోధులైన గజపతి మహారాజులను జయించిన మహమ్మద్ ఖుతు బ్ షా ఆను రాజునకు కుడిభుజము (మంత్రి) అయిన మార్కండేయ మహిపతి ఖ్యాతిని పొందెను.

కం॥ శ్రీపెండోట పురాధిప, భూపతి జనవశ్య దృశ్య పుణ్యచరిత్రో

ద్దివిత వైభవ జంబూద్వీపజనోద్బంధ సోమవిభుమార్కండా. (స॥ నా॥ ద్విగ

ఉత్సాహము॥ ప్రాజ్ఞలోక కల్ప భూజ । భాగ్య రాజరాజ వి । శ్వజ్ఞ గోత్ర సత్పవిత్ర । వైభవారి గోత్ర భా, వజ్రమూత్రి వర్గ నిత్య । వర్ణతీయ సద్గుణ, భిజ్ఞ రాజపూజ్య కుంత । భిన్నయోధ శేఖరా! (స॥ నా॥ పం॥ ౧౦౭)

టీ॥ ప్రాజ్ఞ = పండితులయొక్క; లోక = సమూహమునకు; కల్పభూజ =

కల్పవృక్షమువంటివాఁడా!; భాగ్య = భాగ్యమునకు; రాజరాజ = కుబేరుని వంటివాఁడా!; విశ్వజ్ఞ = విశ్వజ్ఞబ్రహ్మయొక్క; గోత్ర = వంశమందు; సత్పవిత్ర = మిక్కిలి పరిశుద్ధుఁడా!; వైభవ = వైభవమునకు; అరిగోత్ర = దేవేంద్రుని వంటివాఁడా!; భావజ్ఞ = భావమును తెలిసిన; మంత్రివర్గ = ప్రధానబృందము

“మనుష్యులు నాలుగుజాతులుగా విభాగింపఁబడినారనియు, వానిలోనుండు భేదములు కొంచెమించుమించుగా బుట్టుకతోనే వచ్చినవని హైందవులు నమ్ముచున్నారు. ఇంతవరకు నీ హిందూ దేశములో నుండు మానవుల నాయా జాతులక్రింద విభజించుట కెట్టికష్టమును గనఁబడదు.”

చేత; నిత్య = ఎల్లప్పుడు; వర్ణనీయ = కొనియాడబడతగిన; సద్గుణా = మంచి గుణములు కలవాడా!; అభిజ్ఞ = పండితులచేత; రాజు = ప్రభువులచేత; పూజ్య = సన్మానింపబడినవాడా!; కుంత = బలములచేత; భిన్న = పొడువగల్గిన; యోధ శేఖరా! = వీరశ్రేష్టులు గలవాడా!; (అనగా) శత్రుభయంకరుడా!; అని తాత్పర్యము. (బెజవాడకునధీశ్వరులు ఒకపుడు శ్రీధవశేషపువార్తయున్నట్లు తెలిపెడిని).

ఈ “పంచాశతండ్ల మండితంబయిన స్కందమహాపురాణ ప్రథమ ఖండంబయియున్న నాగరఖండ శ్లోకములకు ప్రతిగా పద్య ప్రబంధమునొనర్చిన కృత్తిక నియోగి యని తెలియవచ్చును. “విప్రకుల దర్శనము” లో తల్లాప్రగడ నారి చరిత్ర ప్రచురించుపట్ల నా సంపాదకుఁడైన సత్తిరాజు సీతారామయ్య గారిట్లు తురగావారింగూర్చికూడ వ్రాసియుండుట వారి ప్రశస్తింగూర్చి యిటు నుదాహృతము.

“పూర్వము (1786 సం॥ ఉంగుటూరు నందున్న వారిలో తల్లాప్రగడ నూర్యప్రకాశరావు ఁడుగారు మహాబైశ్వర్య సంపన్నుడై ఉంగుటూరునందు గొప్ప భవనము కట్టించెను. తురగావారి గామకవి యాయనకు బాసమరది యగుటచే తాను కట్టించిన భవనము నాయనకుఁ జూపదలంచి వెంటబెట్టుకొని లోనికి దీసి కొనివెళ్ళి పూజచేయుగా గూ గామకవి నొకగొల్లోవిడచి తా నొక చోటి కేగి దాగియుండెననియు రామకవి గా రా యింటం దిరిగి తిరిగి వచ్చిన త్రోవఁ గనుంగొనలేక విసిగి—

గీ॥ అంగములెన్ని కేళిగొంటులెన్ని, యెందు విశ్లల యుండెన్ని వేడలెన్ని
కట్టె కాకేమికి నూర్యప్రకాశరావున, డుంగుటూరింట గాకాసులుండవచ్చు.
అని నుడివిన తోడనే భయంకరంబుగ నరసుచు నా యింట నే మూలఁ జూచి
నను దామె యిటు పట్టపగలు పిదచములు సంభవించెనట.” (విప్రకులదర్శనము 161 పుట) ఈ తురగా రామకవియు నాగరఖండ ప్రబంధకర్త యగు

“ఇతరయుగములలోమాదిరిగా నీకలియుగములో నొక జాతివా రతేకంటె నుత్కృష్టజాతికి వచ్చుటకు వీలులేదనికూడ నమ్ముచున్నారు. బ్రాహ్మణులు తనకిష్టమైన వృత్తినవలంబించుటకుఁ బ్రమాణంబున్నది...”

“ప్రథమమందీ దేవాలయములు కట్టించినవారియొక్కయు, నీవిగ్రహములఁ బ్రతిష్ఠించిన వారియొక్కయు బేళ్లు చెప్పలేనని వాదయొ యొప్పుకొనుచున్నాఁడు...”

గవప్రతివాది యనేకస్థలముల నిట్టిప్రతిష్ఠలుచేసినట్లు సాక్ష్య ముండుటంజేసియు నీ ప్రతిష్ఠవేయించిన (“కరణము రంగయ్య” మొదలైన) జాతివారుగాని యంతకుఁ దక్కువవారుగాని పూజ చేయుట కీ విగ్రహముల బ్రతిష్ఠించినట్లు కనబడెడిని...”

“వాది యీప్రతిష్ఠనలన నేమియు నప్తముపొందినట్లు కను బఱుపలేదు. గ్రామదేవతలు (వాదిజాతి) బ్రాహ్మణులచేతనే ప్రతిష్ఠింపఁబడవలసినట్లు ప్రమాణములేదు. సాక్ష్యమునులేదు. ఇంకను 23వ మార్కుదస్తావేజు (నిర్ణయసింధువు) లో దీనికి విరుద్ధముగనే యున్నది. వాదిచేఁ గనంబఱుపఁబడిన ప్రమాణములనుబట్టి కూడ నీవిగ్రహములనుజేయు (బ్రాహ్మణ) రథకారులు - లేక శిల్పులను వారు ప్రాణప్రతిష్ఠకబూర్వము కొంతకర్మము చేయవలసినట్లు గాఁ గన్నడెడిని.”

తురగా రాజకవియు నొక్క వ్యక్తయై యుండునేమో యనిపింపంగలదు - వీరి సమయము రమారమి యొకటి యగుట యింటిపే రొకటియు, వామధేయ మించు : లించు యొకటిగ నుంటచే నీ యూహకు కారణంబయి యున్నది. ఏదెల్లయినను తల్లాప్రగడ వారికి బావమరది యగుట నీ రామకవియునియొగియు యని చెప్పలచ్చును. ఇట్టి కవి తల్లులచే కృతి పొందగల్గిన వా రెంతయు స్తవనీయులనకి తప్పదు. ఇంకను సావిప్రభులదర్పణమునందు గోత్రప్రవరాదులను కూడ నుల్లేఖించియుండుటచే వాని నీక్రిందఁ గనంబరచుచున్నాను. చూ॥

“ఈ కేసు విషయమై పైని నేనభిప్రాయపడినదానినిబట్టియు రికార్డులోనుండు సాక్ష్యమునుబట్టియుఁ జూడగా నైహికాముష్మిక సంబంధమైన యెట్టిసప్తమును (ఈ నైదికి) బ్రాహ్మణుడైన వాది పొందలేదనియు వ్యాజ్యమునకుఁ గారణమేర్పడలేదనియు నష్ట మిప్పింపఁదగిన యేయపకారమును బొందలేదనియు నేను మనస్త్రుప్తిగాఁ జెప్పుచున్నవాడను. ఇతరుల నష్టపెట్టుటకై నను కాక పోయినను నీదావా మంచినలహాళతోఁ జేయఁబడలేదని నానుభిప్రాయము. పైతీర్మానమునుబట్టి యీ చుప్పీలు కర్చులతో ద్రోసి వేసితిని.

ఎ. సాంబమూర్తి అయ్యరు, సబ్ జడ్జి.

25-9-1915 (స్వ. 307 పుట)

ప్రతివాదులు వేదాది ధర్మశాస్త్రములచే రుజువుపరచి తామే బ్రాహ్మణులనియు వాది బ్రాహ్మణుఁడుకాడనియు దృష్టాంత ప్రదర్శన పురస్కరముగ వాదించియుండినను శ్రీ సబ్ జడ్జిగారు దానిని బెటతోవం బట్టించెను, గాని ఋగ్వేదాదులందు గల తెఱఱ

“1. వెలనాటి వైదికులు- (వీరు) విశ్వామిత్ర, ఆఘమర్షణ, కాశిక అని త్రాన్షీయము చెప్పకొనుచున్నారు. 2. తెలఘాణ్యపు వైదికులు- ..... మిత్రస (ఈ మిత్రస గోత్ర మే గణములో చేరినదో తెలియును.)” నియోగులనుగూర్చి—

1. గోపరాజువారు (వీరిలోని యొక మంత్రియే విశ్వకర్మ బ్రాహ్మణుల గ్రామ కరిణీకముల నారుతేలు ఒకేపర్యాయము అసలు వారి కెరుకరేకుండగనే రాజును సయతము వంచించి దాననెపమున రాజముద్రను పొంది తనవారి వశ మొనర్చుకొనెనని చరిత్ర మెరిగింపంగలదు.) వీరు భారద్వాజ, కాండిల్య, కాశిక, చికితస, సాంఖ్యాయన, కాండిల్య, శ్రీవత్స గోత్రముల వారున్నారు. ఇందు (1) ఆర్యేల నియోగులు (2) యాజ్ఞవల్క్య నియోగులు - అందు ఆర్యేల నియోగులలో భారద్వాజ, కాండిల్య, కాశిక, చికితస, సాంఖ్యాయన, కాండిల్య శ్రీవత్స యను సప్తగోత్రములవారు గలరు. యాజ్ఞవల్క్యలలో, కాండిల్య, కాశిక గోత్రములు గలవు. (విప్రకులదర్పణము)

గును మాత్రము గప్పిపుచ్చుం జాలకనో యన “ఐతే ఒక బ్రాహ్మణునిపేరు రథకారుడని కనంబడున”నియు, “బ్రాహ్మణుడు తన కిష్టమైన వృత్తి నవలంబించుటకుఁ బ్రమాణం బున్నదని”యు లిఖాపంగలెను.

నిజంబున కా రథకారనామక బ్రాహ్మణుడు ప్రతివాదుల జాతికి పూర్వండునియు దేశహితాభ్యున్నతికై తమకిష్టమైన వృత్తుల నన్నింటిని వేదకాలాదిగా నేటివఱకు అవలంబించుచున్నవారు బ్రాహ్మణులైన ప్రతివాదుల వంశీయులేననియు గ్రహింపగల్గుచో శ్రుతిస్మృతుల్ పల్కినట్లు సల్పినవారేయై యుండెడివారు.

ఒకపుడు విజయనగర మహారాజ శ్రీరామరాజభూపాలుని సమక్షమంబున నీ (రథకార) బ్రాహ్మణ మీమాంసపై బందరు పట్టణనిలయ శ్రీ వీరవల్లి రాఘవశాస్త్రిగారు గావించియున్న సంస్కృత వ్యాఖ్యానంబును ఇట సంశయనివారణార్థ ముదాహరించుచున్నాను. చూ॥

“శ్రుతిరేవప్రమాణమ్. సాశ్రుతిః కేతిచేత్ విశ్వరూపా వై త్యాప్యః పురోహితో దేవానా మాసీ”దిత్యాదిరిగృహణ. తథాహి భారతే శాన్తిపర్వణి మోక్షధర్మే నారాయణీయే ఏకాదశశతమాధ్యాయే, తథా భాగవతే షష్ఠస్కంధే షష్ఠాధ్యాయే, పురాఖిలు దేవేంద్రః త్రైలోక్యేశ్వర్యమదమ త్తస్మాత్త్రయస్త్రింశద్దేవతా పరివేష్టితః స్వసన్నివిష్టసభామాగతం బృహస్పతి మాచార్యం ప్రత్యుత్థానాది భిర్నార్చయామాస. తతః కృత్తో బృహస్పతిః స్వగృహమేవజగామ తతో దేవేంద్రః స్వాచార్య నిరాకరణేన దుఃఖితస్సౌ బృహస్పతిం మామనుగృహ్నేతి ప్రార్థయామాస. తతో బృహస్పతి నిరాకృతో దేవేంద్రః దేవాసుర సంగ్రామే అసురైర్నిర్జితస్సౌ దేవైస్సహ బ్రహ్మణం శరణాయమా.

తతశ్చతుర్ముఖః ఇంద్రాదీనుద్విశ్వ ఆచార్య నిరాకరణేన భవతా
మియం విపత్తిః ప్రాప్తా. తస్మా ద్యుష్టతా-ర్యం త్యాజ్యే) విశ్వ
రూపసంవిధాన్యతి తం ప్రార్థయయధ్వమితి. తద్విశ్వరూపం భజ
తాశు విప్రం తపస్వినం త్యాజ్యమథాత్మవస్తమ్- సభాజితోర్థాన్
సవిధాన్యతే వోయధిక్షమధ్వం యదుతాన్య కర్మ ఇత్యాదినా
బ్రహ్మణాకృతాభ్యనుజ్ఞాతాస్సన్తో విశ్వరూపాశ్రమం గత్వా విశ్వ
రూపం ప్రార్థయామాసుః కిమితిచేత్ పృణీమహేతోవృషాధ్యాయం
బ్రహ్మిష్ఠం బ్రాహ్మణం గురుం. యథాంజనా విజేష్ఠ్యామ స్స
పత్నాంస్తవ తేజసా - అభ్యర్థితః సురగణైః పౌరోహిత్యే మహా
తపాః - సవిశ్వరూపస్తానాహ ప్రహసన్ శ్లిష్ఠ్యుగాగిరా. అకించ
నానాంహి ధనం శిగోంచనం తేనేహనిర్విరిత సాధుసత్త్రియః-కథం
విగర్హ్యం నుకరోమ్యధీశ్వరః పౌరోధ సంహృష్యతియేన దుర్మతిః
తథానసి ప్రతిబ్రూయామ్ గురుభిః ప్యార్థితంకియత్? భవతాం
ప్రార్థితం సర్వమ్ ప్రాచైరర్థైశ్చసాధయే - తేభ్య ఏవం ప్రతిశ్రుతం
విశ్వరూపో మహాతపాః - పౌరోహిత్య వ్రతంచక్రే పరమేణ సమా
ధినా. సురద్విపాం శ్రియం గుప్తావకాశనస్యాపి విద్యయా - ఆచ్ఛి
ద్యాదాన్మహేంద్రాయ వైష్ణవ్యా విద్యయావిభుః. యయాగుప్త
స్సహస్రాక్షోజిగ్యైసురచమూ ర్విభుః - తాం ప్రాహసమహే
ంద్రాయ విశ్వరూప ఉదారధీః - యాంప్రవిశ్యాసురాన్ హన్యాత్
కత్యౌం నారాయణాత్మికామ్ - అజైషీద్వైషభస్తాత సింహం
క్షుద్రమృగానివేతి. ఏతేస విశ్వకర్మణః బ్రహ్మత్వం, బ్రహ్మర్షిత్వం
బ్రహ్మవంశజత్వమ్, దేవత్వమ్, దేవర్షిత్వమ్, దేవపురోహితత్వమ్,
దేవవర్ధకిత్వమ్ ఆధునికవర్ధకి (విశ్వబ్రాహ్మణ) వంశకరత్వంచ
ప్రతిపాదనాత్ తద్వంశజానాం రథకారాదిపఞ్చనాం వైదిక
కర్మణ్యధికారిత్వమ్ వేదాధికారిత్వం, పౌరోహిత్యమ్, ఆచార్య

త్వంచ సర్వంసంగచ్ఛత ఇతి సర్వం రమణీయమ్.

(రథకారాధికరణవిచారః ౧౪౦ పుట)

శాస్త్రీయచర్చ - సర్వంబెఱింగియు దివాంధంబులట్లు పెరి
ధోరణిం బ్రకటించువారి యవభంశంబులన్నియు పై వాఖ్యానుల
వలన మూలచ్ఛేదంబులగును నట్టివేయగు జడ్జిమెంటులోని శంకి
తాంశంబులను ప్రత్యేకించి మేమిట విమర్శింపంబని శేదు.

ఋగ్వేదాదులను పరిశ్రమించిచూచి హైందవులేయైన వాది
ప్రతివాదుల జాతీయాహ్వాయంబులను సయితము తారుమారొన
ర్చుటతో సీ సబ్ జడ్జి (సాంబమూర్తిఅయ్యరు) గారు తన యిష్టము
వచ్చినట్లు వర్ణవిభాగంబును శేకెత్తించి "హిందూదేశములోనుండు
మానవుల నాయాజాతుల క్రింద విభజించుట కెట్టి కష్టము నుండ
నేరద" నుటచే నాయా ప్రభానాంశంబులను శ్రోడీకరించును ఆదిం
గల పెరింజెంటుంగుట మనకు కర్తవ్యంబై యున్నది. చూ॥

"(జడ్జిమెంటు) ... విశ్వకర్మ పరాత్పరుడగుగాని శిల్పికాడని
తెలియవచ్చెడిని" అనుటచే సీ సబ్ జడ్జిగారిచర్చ చొప్పున విశ్వకర్మ
శిల్పియైనను కాకపోయినను పరాత్పరుండనునదిమాత్రము నిర్వి
వాదాంశంబైన ట్లగవడుచున్నది. కావున సదే యంశంబు ననుస
రించుచు పూర్వోదాహృత ప్రమాణంబులతో రికార్డులోని అంశం
బులను "హంసక్షీరన్యాసంబున" విభజించుచు శ్రుత్యుక్త వర్ణ
విభాగముతోపాటు సీ వాది ప్రతివాదుల జాతీయతంగూర్చి నిరూ
పించి చూచెదము గాక. ఆ విరాట్ స్వరూప వర్ణవిభాగంబునుం
గూర్చి —

శ్రుతి - "బ్రాహ్మణోస్య ముఖమాసీత్ । బాహురాజస్యః కృత్
ఊహతదస్యయద్వైశ్యః । సద్భ్యాగ్ం శూద్రోఅజాయత."

“అస్య ఈవిరాట్పురుషునకు; బ్రాహ్మణః = బ్రాహ్మణుడు; ముఖమ్ = ముఖము; ఆసీత్ = అయ్యెను; రాజస్యః = శ్రుతియుడు; గౌహూ = భుజములుగా; కృతః = చేయఁబడెను; అస్య = ఈవిరాట్పురుషుని; ఊహా = తొడలు; యత్ = ఏదియో; తత్ = అది; వైశ్యః = వైశ్యుడు; పద్భ్యాం = పాదములవలన; శూద్రో = శూద్రుడు; అజాయత = పుట్టెను; (పురుషసూక్త ప్రతిపదాన్తము.)

వంశవృక్షము వలన ప్రతివాదులు బ్రహ్మర్షి సంప్రదాయ బ్రాహ్మణులనియు, వాది శ్రుతియవంశమున సంప్రదాయుండనియు - వైదిక కులండునియు వెలిసికొనుట కెంతమాత్రము కష్టమున్నట్లు లేదు. కావున జడ్జిమెంటులోని బ్రాహ్మణ పదప్రయోగము, అందుకు సంబంధించిన హక్క, అర్హతలు చూడ విభజించుట కష్టము కానేరకున్నది. చూ॥

“వివాశకాలే విపరీతబుద్ధిః” అనునట్లు యీ వాదివలె స్వార్థపరతచే చిత్తూరుజిల్లా “శదుప్పేరి” యను గ్రామమున ‘పంచాంగం గుండయ్య’ యను వైదికుడు ‘మార్గసహాయాచార్యులు’గా రను విశ్వకర్మ - బ్రాహ్మణునితో పొగోహిత్యమున వివాదపడి, వివాహసమయమున అడ్డుతిగిలి చేసిన వ్యవహారముపై సదరు చిత్తూరుజిల్లా అదాలతుకోర్టులో ఫయిలు నెం. 205, 1818 సం॥ డిశంబరు 15వ తేదీ జడ్జి డేకరుదొరవారిచే యొసర్పబడిన తీర్పునందు విజితుండగుటయు - కాస్తూరీత్యా బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులైన మార్గసహాయాచార్యులు గారు వేదోక్తకర్మాధికారిగా దిగ్విజయమొందినట్లు తెలియంగల రికార్డుతో “చిత్తూరుజిల్లా అదాలతుకోర్టుతీర్పు” అనుపేరిటి గ్రంథంబు లా నాటసుండి నేటివరకు ప్రచురింపబడుచు నేయున్నవి. మరియు నీవైదికుడైనవా గెల్లరు విజితులుగాగ శ్రీ ‘రాజమండ్రి’ ‘బందరు’ ‘నేలం’ ‘గోదావరి’ న్యాయస్థానముల తీర్పులేగాక ‘సతాం’ ‘పూనా’ ‘మద్రాసు’ ‘బొంబాయి’ హైకోర్టులందును, ‘తిరుచినాపల్లి’ ‘జన్నామ్’ ‘తానా’ ‘మైసూరు’ ‘ఛటామ్’ ‘గంజాం’ మొదలైన డిస్ట్రిక్టు మున్సిఫరు కోర్టులందును నేర్పడిన తీర్పు లున్నవి.

— (అరుణోదయ 1956 డిశంబరు.)

విరాట్టు - లేక విశ్వకర్మ ఓ పరాత్పరుడు

(౧ బ్రహ్మ)

(౨ క్షత్రియ)

(౩ వైశ్య)

(౪ శూద్ర)

“నా పేరు నందిగామకాశీ
పతి; నేను బ్రాహ్మణుడను.”
(2వ ప్రతివాది)

“సానగ, సనాతన, అహ
భూన, ప్రత్న, సుపద్మలను
ఓగురు ఋషులు ప్రతివాదుల
జాతికిఁ బూర్వీకులు; వీరు
బ్రాహ్మణులు - మాగోత్ర
ఋషులందరు వీరి సంప్రదా
యము” (ప్ర॥ వా॥ 2వ సాక్షి
య॥ ఆంజనేయశాస్త్రి)

“ఈ ఓగురు వేదములొ
జెప్పఁబడిన ఋషులే” “త్వష్ట
అని బ్రహ్మకు పేరున్నది”
వా॥ 2 నాక్షి శి॥ సీతారామశాస్త్రి

“ఒక బ్రాహ్మణుని పేరు
రథకారుండని కనంబడును”
“బ్రాహ్మణుడగుతనకిష్టమైన
వృత్తినవలంబించుటకు బ్రహ్మ
ణంబున్నది” (జడ్డిమెంటు)

“శిల్పమధ్యయనం నామ
వృత్తం బ్రాహ్మణ లక్షణం”
(విశ్వబ్రహ్మ కులోత్సాహ)
“విశ్వకర్మ - బ్రా॥ వంశాగమము”

“నాది హరితసగోత్రము, మాకు
అంగీరస, అంబరీష, యౌనాశ్వ అని
ముగ్గురు (క్షత్రియ) ఋషులు” (వాది-

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి)
“నియోగులు పెడితే నైదికులు తినను”
(వాది త॥ 2వ సాక్షి శి॥ సీ॥ రా॥ శాస్త్రి)

“ముగ్ధలాచ్చపూర్ణల్యూః క్షుద్రోపేతా
ద్విజాతయో బభూవుః” (విష్ణు పురా॥)
“నాభాగారిష్టపుత్రో ద్వా వైశ్యౌ
బ్రాహ్మణతాం గతో. (హరివంశము)

“అబ్రహ్మణ్యే తదాదేశే కైవర్తా
ప్రేక్ష భార్గవః!...యజ్ఞసూత్ర మకల్ప
యత్॥ స్థాపయిత్వా స్వకీయే సక్షేత్రే
విప్రా ప్రకల్పితా” (స్కాం॥ స॥ ఖ॥)

“భట్టినిషు యథామాతా విదికా
సుత నైదికాః! అత ఏవహితేమాంచభాల్లు
నామ, పజాయతే” (నామోత్పత్తి॥)

“జాతోన్యస్మ కైవర్త్యాశ్వపాశాశ్చపరా
శరః! బహవోఽన్యేపివప్రత్యం ప్రాపితాః భూ
ర్వమద్విజాః” (భారతారణ్యపర్వము)

వ్యాసుడు పల్లెదానివలనను పరా
శనుడు మాలెత వలనమ బుట్టిరి.
పూర్వము ద్విజులు కానివా రెందరో
బ్రాహ్మణత్వమును పొందిరిని అర్థము.

ఇంకను “ఇతర యుగములలో మాదిరిగా (వాదిజాతివలె) నీ కలియుగములో నొకజాతి (బ్రాహ్మణేతరులు) వారంతకంటె నుత్కృష్టజాతికి వచ్చుటకు వీలులేదనికూడ హైందవులు నమ్ముచున్నారు” న్న జడ్జిమెంటులోని దృఢీకరణం బెంతటి యసంబద్ధం బైనదియో పాఠకులు గమనింతురుగాక.

ఈ కలియుగంబునం గొన్ని వందలయొడ్డక్రిందట ‘బోయలు’ “తిలఘాతుకులు” అనంబడిన వారిష్టుడు వాది సమాన ఉత్కృష్ట జాతికి వచ్చియున్నట్లు తెలియంగల శ్రీ చిలుకూరి వీరభద్రరావు గారిచే *“(శ్రీ) రాజరాజున కేంద్ర సట్టాభిషేక సంచిక”లో ప్రచురింపంబడిన చందలూరి శాసనచరిత్రాంశగబుల నీట నుదాహరించుచున్నాను. చూ॥

“సర్వలోకాశ్రయ మహారాజః కన్మరాష్ట్రే చెస్వరుగ్రామే |
గ్రామేయ కాశత్ర సర్వవైయోగికవలభాంశ్చ ఆజ్ఞాపయతి॥ ఏష
గ్రామోఽస్మాభిః బ్రాహ్మణేభ్యః కాండిన్యగోత్రేభ్యః | పట్యూర్మ
నిరజేభ్యః సతతావిచ్ఛిన్న (ప) జ్ఞ | మహాయజ్ఞక్రిమేభ్యః | గుటూరి
వాస్తవ్యాయద్వే అంశే వంగబోయాయద్వే | కొల్లిపూర్వో బోయాయద్వే
పిదిన బోయాయద్వే | కురియిద బోయాయద్వే | కాశబవ
బోత్రాయ (గోత్రాయ) గోదంకి బోయాయద్వే అంశే॥ ఏవమేతేభ్యః |
బ్ర (హ్మ) దేయమర్యాదయా | సర్వపరిహారోపేక్షో దేవభోగహల
వర్జ్యంతి యుర్బల విషయాభిసృద్ధమే సపుత్రైః (సందత్తైః) ఎఫి గ్రాఫియా
ఇండికాసం॥ పే ౨౩౬”

* ఇంకను “నియోగము యొడ్డపేయ” వివరించి శ్రీచిలుకూరి వీరభద్ర రావుగారే వ్రాయించిన ఈ క్రింది విషయంబులుగూడ నిట కాంచదగియున్నవి.

“నియోగీ బ్రాహ్మణులు పూర్వము క్షత్రియులుగానుండి టచేత నే(నిస్సం దేహము గాభ్రాజు, భీమరాజు, బొమ్మరాజు, పోతరాజు, పోలంరాజు, గంగ రాజు, శారురాజు, అనంతరాజు, గవర్రాజు, గోపరాజు, తమ్మిరాజు, ఆదిరాజు,

“ఈ శాసనము క్రీ.శ. 673 సంవత్సరము మే 6వ తేదీని సర్వ లోకాశ్రయునిచే వ్రాయించబడినది. 120 సంవత్సరముల క్రిందట కమ్మరాష్ట్రములో పట్కర్మనిరతులును, సతతావిచ్ఛిన్న పంచ మహాయజ్ఞక్రియులును. కొండిన్యగోత్రులు నగు వంబ్రోయ, కొల్లి పుటబోయ, పిడినబోయ, కురియిదబోయ, కోదింకిబోయ యను బోయబ్రాహ్మణులు నున్నట్లును వారు కుటూరువాస్తవ్యులయినట్టును సర్వలోకాశ్రయుడనియు, విజయసిద్ధియనియు బిరుదములనువహించిన మంగియవరాజు భూదానములు చేసినట్లు స్పష్టముగ దెలుపబడినది. కమ్మనాడు వెలనాటిలోని యంతర్భాగమేకాని యన్యము గాదు. కరణబ్రాహ్మణులు తెలంగాణ్యులలో నున్నట్లుగానె వెలనాటిబ్రాహ్మణులలో బోయబ్రాహ్మణులు గలరని విస్పష్టమగు చున్నదిగదా? మనదేశములో బ్రాహ్మణులలో తెలంగాణ్యులను ‘తెలఖాతకు’ అని వెలనాటిబ్రాహ్మణులును, వైదర్భులు లేక ‘బోయలు’ అని తెలఖాణ్యులును పరస్పరము నెగతాళి చేసికొనుచుండుట (వైదిక నియోగాది) బ్రాహ్మణస్వభావ సంప్రదాయమునకు విరుద్ధమైన విషయముకాదు.” (రా. రా. పట్టాభిషేకసంచిక)

వాది పలుసారులు “వైదికబ్రాహ్మణుడ”నని చెప్పికొనుచు తనగోత్రము “హరితయావనాశ్వ” అని క్షత్రియసంప్రదాయములను చెప్పియుండెను.

వాదితరపు 2వ సాక్షి శిష్టా సీతారామశాస్త్రిగారు తను వైదికబ్రాహ్మణుడ” ననియు, తమతమ గోత్రముమీలం జెప్పుచు “వశిష్టనిభార్య అరుంధతి చండాలస్త్రీ” యనియు, “అరుంధతి కుమారుడు శక్తి - శక్తికుమారుడు పరాశరుడు. శక్తి భార్య పేరు

అగస్త్యరాజు, అక్కిరాజు, అలరాజు, అంతరాజు, అల్లంరాజు, ఆమ్మిరాజు, అమ్మరాజు, అప్పరాజు, అబ్బరాజు, అక్కరాజు, కోటిరాజు, కాళిరాజు,

శ్వపాకి; అనగా కుక్కమాంసముతినేది అని అర్థం” మనియు, “శ్వపాకిజాతి సంకీర్ణజాతులలో అధమాధమ” మనియు, “పరాశరుడి కుమారుడు వ్యాసుడు. తపస్సే ముఖ్యమని చెప్పటకు వ్యాసులవారు తన కులసంగతి చెప్పినాడ”నియు సాక్ష్య వాఙ్మూలంబునందు నిర్వచించియున్నట్టి రికార్డుగలిగియున్నది.

ప్రతివాదులు కాని, ప్రతివాదులతరపు 2వ, 11వ సాక్షులు గాని వాదిని బ్రాహ్మణుడని ఒప్పుకొనియున్నట్లైక్కడనుకనుపట్టదు.

కాగా తామే బ్రాహ్మణులనిచెప్పచు “మేము షోడశకర్మలు చేయుచున్నామ”నియు, “మేము వేదోక్తముగాఁ గర్మలుచేయుచున్నా” మనియు, “మామూలుగా విశ్వబ్రాహ్మణులు అని పిలువబడు మా బ్రాహ్మణులలో షోడశకర్మలు చేయించువారున్నార”నియు, “బ్రాహ్మణులమైన మేము సామాన్యముగా గ్రామపురోహిత్యము చేయ” మనియు, “అచ్చట నీపూరోహిత్యము చేయించు

వారున్నార” నియు, (11వ సాక్షి) ‘వెదగొట్టిపాటిలో నేను శివ ప్రతిష్ఠ చేసినా’ ననియు, ‘ఈదుమూడిలోను మా గ్రామమగు (బంగోలు తా||) తక్కిళ్ళవాడులోను శివప్రతిష్ఠ చేసితి” ననియు,

కొమ్మరాజు, కంచీరాజు, కాళేందరాజు, కొప్పురాజు, కసవరాజు, కంఠంరాజు, గోవిందరాజు, గాలిరాజు, నేతరాజు, చెమ్మరాజు, చెన్నమరాజు, గుండ్రాజు, వల్లభరాజు, మల్లపరాజు, గాదిరాజు, బిరుదరాజు, విజ్జిరాజు, సిద్దిరాజు, చల్లంరాజు, చందరాజు, చూట్రాజు, తిమ్మరాజు, తల్లరాజు, తాతిరాజు, తల్లపరాజు,

‘రావినూతలలోఁగూడ విష్ణుప్రతిష్ఠ చేసితి’ ననియు, ‘మమ్ము నెప్పుడును బ్రాహ్మణులనియే పిలుతు’ రనియు, ‘బజారులో తెలియనివాండు మాత్రమే విశ్వబ్రాహ్మణులని పిలుతుర’ రనియు, ‘నే నిదివఱకు కమసాల యని (కులము) పేరు వినలేద’నియు, ‘అది యొక వృత్తిపే’రనియు ఖచ్చితంబుగా నిరూపించి చెప్పియున్న వాఙ్మూల రికార్డు కలిగియే యున్నదికదా !

ఈదావా దేవతలయొక్క ఆది ప్రతిష్ఠల నాగ్రామవాసి, విశ్వకర్మ - బ్రాహ్మణుండే యొనర్చియుండఁగా నది తెలిసియు తెలియనట్లు నిరూపించి చెప్పనేరక నీవాది తప్పించుకొని - తుదకీ యపీలును త్రోసివేయుచు నదేయంశమునుకూడ జడ్జిమెంటులో నుటంకించియున్న సబ్ జడ్జిగారిపై నిందమోపి, విగతమనోరథంబునం జేయునదిలేక ప్రజలకు మొఱిలిడుట పద్యము గాంచుడు.

(స్వల్పపుట 228).

“ఉ॥ ఎన్నఁడోయాదికాలమున నీగుఱులెవ్వరు కట్టజేసిరో
నిన్నటి వారికేమెరుక ? నేనది గట్టిగఁ జెప్పకున్నచో
నెన్నుచు దానిఁగూడ నొకహేతువుగాగ నపీలు త్రోసిపై
చెన్నరవర్యులార ! సబుజడ్జియు నేమి వచింతు మీకికన్.

ఎన్నఁడో ఆదికాలమున నంట ! నిన్నటివాడట !! ఎంతటి మోసంబిది ! అదే దేవాలయంబుల పెత్తనదారియు, మోద్యురికైతును

తమ్మిరాజు, దామరాజు, దేచిరాజు, దేశరాజు, దేవరాజు, ద్రోణరాజు, దొంతరాజు, దుర్గిరాజు, ధన్యరాజు, దేశరాజు, ధన్యరాజు, అయితరాజు, నందిరాజు, నారపరాజు, నీలరాజు. పెమ్మిరాజు, పున్నమరాజు, పెద్దిరాజు, పిన్నమరాజు, పోచిరాజు, పబ్బరాజు, ప్రగడరాజు, భావరాజు, బుద్ధరాజు, బుద్ధిరాజు, బసవరాజు, భోగరాజు, భద్రరాజు, బాచిరాజు, బయ్యరాజు, మాచిరాజు, మంచిరాజు, ముద్దరాజు, ముత్తరాజు, మాదిరాజు, మలరాజు, మదిరాజు, యాగరాజు, రామరాజు, రాచిరాజు, బక్కరాజు, వేమరాజు, వేనరాజు, వీరం

నైన ఉన్నము చినవీరయ్య యను (50 సంవత్సరముల వయస్సు గల) వ్యక్తి “నేను 16 సంవత్సరముల వయస్సున నుండఁగా నంది గామ చెన్నమల్లయ్య యను విశ్వబ్రాహ్మణుం డీ రెండు దేవతలను ప్రతిష్ఠించెను’ అని కోట్టలో తనసాక్ష్యమున రుజువొనర్చియున్న రికార్డు కనబడుచున్నదికదా!

ఆగ్రామస్తులకందరికిన్నీ తెలిసియున్నవిషయం బీవాదికొక్కనికి తెలియకపోవుటెట్లు? ఈ మండూకపులివలన నిట్టివారు ఆసేతు హిమగిరి పర్యంత మహస్తలంబు లందలి దైవమూర్తులను విశ్వకర్మ బ్రాహ్మణులే ప్రతిష్ఠించిరన్న విషయము నెఱింగియున్నను ఆనిజమును నిర్వచింపజాలరనియే తెలియంగలుగుచున్నది. ఐనను సత్యంబెట్లులైనను బయటబడకపోదను నార్యోక్తిగా నీవాదియే తనసాక్ష్యములో నీ దావాకు పూర్వము “యీగుంటూరుజిల్లాలో వైదికులు ప్రతిష్ఠలు చేయించగా చూడలేదు” అని ఖచ్చితంబుగనే చెప్పియుండెను. బహుకాలమునకు పూర్వ మీప్రతివాదుల పూర్వులు బ్రాహ్మణులను లిఖితపూర్వక ‘కారిక’యింటచేతనేనని బ్రాహ్మణోత్పత్తిమార్తాండ రచనమునుగూర్చి ఇతఁడే వ్రాసియుండిన పద్యంబిచ్చటనూ గాంచదగినదిగనే యున్నది. చూ॥

తే॥ మాదిబ్రాహ్మణవర్ణమన్ మాట వీరు, మొదలు పెట్టిరిబహుకాలమునకుమున్నె
కాన దల్లిఖిలంబులై కారిక లెవో, దొరికి హరికృష్ణుడందులో దూర్చవచ్చు.

ఇట్లు నిర్వచించిన యీవాదియే మఱల స్వవచనవ్యాఖాతముగా నీ

రాజు, విఠరాజు, వందీరాజు, శివరాజు, శంబిరాజు, సింగరాజు, సీతారాజు, సన్నిరాజు, సురాజు, సత్తిరాజు మొదలగునవి యింటిపేరులు వ్యవహారములోనికి వచ్చునవి. యల్లాప్రగడ మంత్రిప్రగడ చిట్టాప్రగడ..... వామములతో నేర్పడియున్నవి...రాజరాజనరేంద్రుని పట్టాభిషేక కరంతిసందర్భమున చాళుక్యుల ప్రశంస గలిగినప్పుడు మహారాజశ్రీ బిరుదాంబితలగు నియోగి బ్రాహ్మణుల చరిత్రను చెప్పవలసి వచ్చిన”ది.(రా.రా. పట్టాభిషేకసంచిక 104 పుట.)

క్రింది పద్యములో వాక్యచ్ఛట ఎంతటి యకృత్యమో పాఠకులూహింతురుగాక.

గీ॥ బ్రాహ్మణులముమేమటంచు నీబత్తులెలమి, వాదములు సేయనయ్యదివలదటంటి
వట్టివాడు లెకాక మాయూకిలో బ్రతివ్వయేచేయ వ్యాజ్యము చెచ్చియుంటి.

వేదాది ధర్మశాస్త్రములైన కారికలలో ప్రతివాదుల పూర్వులు బ్రాహ్మణులని యుండ నితం డిప్పడు వలదన్నంతమాత్రమునం బ్రయోజనంబేమి? విష్ణు, యీశ్వరాది సమస్త దైవమూర్తులను ప్రతిష్ఠింపనగువారు ప్రతివాదులేయని కారికలుండ సామాన్యగ్రామ దేవతల ప్రతిష్ఠలనుగురించి దావాతెచ్చుట ఎంతటిఘనకార్యము?

ఇతరులను గట్టపెట్టుటకే యుద్దేశింపబడినదని అడిమనల్ డిష్టాప్త మున్నీభుగానున్నా; 'ఇతరులను నట్టపెట్టుటకైనను కాక పోయినను యీదావా మంచి సలహాలతో జేయబడినట్లు లేదని' సబ్జజ్జిగారున్న వ్రాసియేయున్నారకదా! ఈ దావాలో సర్వ విధముల దిగ్విజయము నొండగలిగిన ప్రతివాదులు యీ వాదిపై తిరిగి డిఫర్ మేషకసూటువేయక ఉపేక్షించియున్నందుల కెంతయు వారి యాదార్యము పొగడందగినదియె యైయున్నది.

వాదివలె స్వార్థపరత్వముచే 'స్వల్పశంకంబూని' పరశురామ ప్రతిభ స్వేలింగించుచు రాను రాను 'బ్రాహ్మణ' పదప్రయోగమును గుత్తగొన్నట్లు వ్యవహరించుకొనుటచే కృత్రిమవక్రములను వేరు పరువ అసలువక్రములను 'అసలు' అను నుపపదప్రయోగముచే వాడవలసివచ్చినట్లు మనోవాక్కాయకర్మలయందాదినుండి 'బ్రాహ్మణులైయున్న ప్రతివాదులసంఘమువారు 'బ్రాహ్మణులు' అనుటతో పాటు 'విశ్వకర్మ' బ్రాహ్మణులనియు, విశ్వ - బ్రాహ్మణులనియు, శిల్పబ్రాహ్మణులనియు పిలువబడజొచ్చినట్లేరుంగునది.

ఆంధ్రసామ్రాజ్య చతుష్కర్ణాపనకు నాందిమైన శాతవాహన సామ్రాజ్య వైరి నిర్జిత యశోరక్షణాది సవిస్తరణకు కారణభూతుడైయ్యూ స్వార్థరహిత దేశసేవా దక్షుడైనట్టి. (ప్రశినాదుల వంశసంభవుడైన 'ధర్మనందులవార'ను 'శిల్పబ్రాహ్మణుని' పుత్రుడు 'సువర్ణశ్రీ' యను మహాశయుండేయగుట- ఆ నిర్దుష్ట చరిత్రాత్మక 'హిమబిందు' అను కీ. శే. అడివి బాపిరాజుగారి వచనరచన గ్రంథ రాజము వలనం దెలియంగలదు.

ఉన్నతవిద్యాధులకొఱకై సంగ్రమముగా క్రొను 1/8 సైజు 244 పుటల గ్రంథమునుకూడ రచించి ప్రచిరింపించియుంటచే యామహానీయునకు కృతజ్ఞతం దెలుపుచు నాకథానాయకుండేయనం దగిన యువక 'శిల్పబ్రాహ్మణుని' దేశహితాభిమాన శౌర్యోదార ధీరతల వెలింగింప నందలి ముఖ్యఘట్టములలోని సంభాషణాదిక చరిత్రాంశంబుల నిట నుదాహరించుచున్నాను. 'ధర్మనందులవార'ను 'శిల్పబ్రాహ్మణుడు' తనపుత్రునితో నేమనుచున్నాడో చూడుడు.

'ధర్మనందులవారు:- రేపు సార్వభౌముల జన్మదిన ఫేలనోత్సవము లకు వెళ్లుదువా?...బాబూ! ఎడ్లబండితోలుట ఎపుడు నేర్చి తివిరా? నీ కీ పందెపు గొడవలెందుకురా?...మన శిల్పవిద్య భగవత్ప్రీతికరము. తథాగతునిగాథలు శిల్పంలో చూపించి నిర్వాణమార్గ సోపానాలు కట్టే శిల్పమెక్కడ? వీరవిద్య లెక్కడ?...సరే కానిమ్ము, ఇపుడు వెనుదీయుట యుక్తము కాదు. విజయనై, షేమముగా తిరిగిరమ్ము....(పుట 6)

'పిమ్మటఁ జక్రవర్తి పీఠముమ్రోల విజయపీఠముపై సువర్ణశ్రీ నధివసంపండేసి...సార్వభౌముడు మొదలగువా రా వీరకిశోరుని శిరమున నువర్ణాక్షత లొలికిరి'. (పుట 26)

‘సమవర్తి:- సువర్ణశ్రీ ఎంతపనిచేసినాడు! బండిపందెముల నెగ్గిన ఆ బాలుం డింతటి వీరుండనుకోలేదు.’... (పుట 133)

‘గోండుడు:- ఇంతటితోనయినదా? ఇంతకంటె మించినవార్త తెచ్చానుదొరా! ఆ కొండగుహలను మేము పిమ్మట పట్టుకొని గాలించి, చక్రవర్తి కుమారుడు - చిన్నదొర - మంజుశ్రీ నందు కనుగొంటిమి. వారు సుకమున్నారని మాదొర (సువర్ణశ్రీ) యను ‘శిల్పబ్రాహ్మణుడు’ మీకు తెలుపమన్నాడు. (పుట 134)

‘శుకబ్రాహ్మణుడు:- ఏమిటి? (అని అదిరిపడి) సువర్ణశ్రీ! మొన్నటి బాలుండవు. ఎంతపనిచేసినావయ్యా. నాచారసేసల కసాధ్య మైనపని గోండుల సహాయముతో ఇట్టే సాధించితివి. ఆంధ్ర సామ్రాజ్యము నీ రుణమెట్లు తీర్చుకొనును’. (పుట 134)

‘వివాహమైన కొలదిదినములకు సుర్ణశ్రీని చక్రవర్తి పాటలీ పుత్రమున ఉత్తరాంధ్ర సామ్రాజ్యమునకు రాజప్రతినిధిగా నభిషేకించెను’, (పుట 241)

‘పాటలీపుత్రమును పాలించు సువర్ణశ్రీ కోసలదేశమున స్తూపము నొక గోపురము స్వయముగా విన్యసించి యర్పించెను.’ ‘అతిలోకసుందరమై ఘోరదృఢత శిల్పవిన్యాసరూపమై ఆర్యావర్త మంతయు విలశిల్లిపోయినది. సువర్ణశ్రీ శిష్యులు గాంధార, పారసీక, కొహరస్థాన; బాహ్లికాది దేశములకేగి ఆంధ్రశిల్ప చిత్రలేఖ నాదులు విలసిల్లజేసిరి’. ‘ఆంధ్రసామ్రాజ్యమును వేయికన్నుల గాపాడుచు పాటలీపుత్ర ధాన్యకటకముల మధ్య దిరుగుచుండెను.’ (పుట 142)

‘హిమవిందు:- ఆత్మేశ్వరా! ఏమట్లు మీరు అత్యంతతీవ్రాలోచనా ధీనులై యున్నాడు?

సువర్ణశ్రీ:- జీవితేశ్వరీ! నా కీ రాజ్యభార మెందులకు? ఏదియో శిల్పము చేసికొనువానికి.

హిమబిందు:- పాలిపుత్రమును జయించి చక్రవర్తి స్వాధీనము చేయునాడు మీ కీ ఆలోచనలేదా?

సువర్ణశ్రీ:- ఆపని చక్రవర్తికై చేసితిని.

హిమబిందు:- ఇదియు చక్రవర్తికై కాదా!... (పుట243)

అహ! ఇది ఎంతటి స్వార్థరహితదేశసేవయని చెప్పవచ్చును? ఇట్టి ఉత్తమోత్తమ చరిత్రమును పండిత పాఠశాలజన విదితముగా నావెలు శైలిని వ్రాయగలిగిన శ్రీశ్రీ కీ॥ శే॥ అడివి నాపిరాజుగా రెంతయు స్మరణీయులు.

సర్వదా, సర్వమానవాభ్యున్నతికై వేదశిల్పాది విద్యా ప్రదాతలై యున్న (ప్రతిపాదులసంఘ) బ్రాహ్మణులపై అసూయ గల్పింప - అల్పత్వముచే శ్రుతి స్మృతి విరుద్ధముగా వాక్యచ్చు 'స్వర్ణ కారవ్యవహారము' అను గ్రంథమువంటి అనర్థకసముదాయము కృతఘ్నతచే దేశారిష్ట. ఘోరప్రమాదములకే దారితీయంగలవు కావున నట్టివానిని తఱచి తఱచి నిజము నిఱుపింపంగలుగు నీ విజయధ్వజి-గుంటూరుజిల్లా తీర్థులు (అధ్వర్యవ్యవహారదర్పణము) ఎల్ల యెడల వ్యాపించి స్వచ్ఛంద దేశహితాభ్యున్నతి కుపబలంబగు గాక యని విశ్వశించుచు నీ వ్యాసంగంబింతట ముగించుచుంటిని.

ఇట్లు

దేశహితప్రదీపికాది బహుగ్రంథకర్త దేశభక్తవిరుద విభ్రాజమాన మానసియ బుధజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యశర్మ విరచిత

విజయధ్వజి సర్వము సంపూర్ణము.

ఓమ్ తత్సత్

అ మూ ల్యా భి ప్రా య ము లు

బ్రహ్మశ్రీ దేశభక్త వి. యస్. శర్మగారిచేరచింపబడిన “దేశహితప్రదీపిక”ల విషయసూచీపత్రము చదివినప్పుడే ఏతద్గ్రంథ సంపుటిని మననము చేయవలెనని కొతుకముదయించెను. వ్రాయుటయ తడవుగా ప్రాతచందాదాదుల యొద్దనున్న ప్రతులను సేకరించి పంపిరి. అందు అనేక దృష్టాంతరములతో నున్న చరిత్రలను చదివి నాలో సంతకుముందున్న తప్పు అభిప్రాయముల సరిదిద్దుకొని ఆనందించితి.

“విజయధ్వజి” అచ్చు కానందుకై వగచితిని. నాకుటుగబ ఖర్చునైన తగ్గించి అట్టి మిగులును గ్రంథముద్రణకై సహాయము చేయ నిశ్చయించుకొని అటులనే ఉడుతాభక్తిగ యథోచిత సహాయము చేయుటయందు సఫలీకృతుడనైతిని.

విజయధ్వజి కొన్ని పుటలు చూచినతోడనే కొతుకము ద్విగుణీకృతం బైనది. శ్రీ శర్మగారివంటి దీక్షుపరులు, ప్రజ్ఞాదురంధరులు, సత్యాన్వేషకులు ఇట్టి వెన్నో గ్రంథరాజములు చారిత్ర సామగ్రితో ప్రకటింపగలరని ఆశించుచున్నాను....

ఓం కృణ్వంతు మార్యం.

నివాసం-కాసనగోడు నల్లగొండఫిర్కా-డిబౌతా॥	}	యన్. పాపయ్య శాస్త్రి డిప్యూటీఇన్ స్పెక్టర్ ఆఫ్ స్కూల్స్-రేంజి-జగత్యాల
---	---	--

శ్లో॥ అవైదిక ప్రలాపానాం నిర్మూలాయైవ కేవలం।
 సుబ్రహ్మణ్యేన విదుషా రచితో విజయధ్వజి॥
 ఇమం పఠంత శ్రుణ్వంతో వై మర్మిక్యా ధియా సకృత్ ।
 యాథార్థ్యం ప్రవిజానంతః ప్రకాశంతే జనాధ్రువం॥

శ్రీ కారదానికేతనం గుంటూరు.	}	‘విద్యాప్రవీణ’ మునుగంటి కృపాచార్యులు సంస్కృత పండితులు
-------------------------------	---	--

బ్రహ్మశ్రీ దేశభక్త వోలేటి సుబ్రహ్మణ్యశర్మ కృత 'విజయధ్వజ' సర్వత్ర దేశసౌభాగ్యోన్నతులకై స్వార్థరహితసేవ యొనర్పగల్గిన సంఘమును గుర్తింపజేయుట కేర్పడిన సుప్రసిద్ధ చరిత్రాత్మక గ్రంథరాజమై యున్నది. దీనిప్రయోజనము అనుదిన పరిభాషలోకూడ గలుగంగలదు. ఎందువలన నన.

ప్రపంచమునందన్ని చేతనాచేతనములకు చరిత్రయున్నది. సమస్తజీవులకు వాని సంఘములకు సమయ, సంస్కార పురస్కర మగు చరిత్ర పెంపొందుచునే యున్నది. మానవుని చారిత్రక జీవనము దేశకాల పరిస్థితులవలన సామ్యుత్పన్నమగుటచే యగుచున్నను ఆయా నైతికచరిత్ర విస్తరింపక పునఃగమించుట నేలవిడచి సామొనర్చుట వంటిదే యగును.

సంపూర్ణ ప్రపంచైక్యముగోకూడ 'మా హిందూదేశ చరిత్రము సర్వవిధముల మేలైనది' యని ప్రధాని పండిత శ్రీ జహ్వార్ లాల్ నెహ్రూవంటి మహామహులు పలుకుటలో గల మహత్తర విశేషము 'మా' 'మా' అని చెప్పబడు పవిత్ర చరిత్రంబుల కన్నింటికి వర్తించుచునేయున్నది.

సృష్టి, స్థితి, లయాదుల కావశ్యకంబులగు కర్మ - అనగా శైలిక, యాజ్ఞిక, గ్రామకరిణీకముమొదలు రాజ, రాజప్రతినిధివరకు స్వార్థరహితపాలన మొనర్చియున్న విశ్వకర్మ - బ్రాహ్మణ సంఘమును గమనింపని స్థితిలో లోకంబున్నప్పుడు మాచరిత్రంబిట్టిది, దురాక్రమణదారుల చరిత్రంబిట్టిది యని తెలుపంగల్గిన విశిష్టతగల చరిత్రావసరం బెంతగలదో ప్రాజ్ఞు లెఱుంగనిదికాదు.

ఒకప్పు డేర్పడిన యభియోగంబున కోర్టులో పెట్టియున్న 'అస్సరు' నిరూపింపబడిన గ్రంథసాదృశ్యాలు, సాక్షులై పలికిన

వాఙ్మూలముల ప్రతి లిపి, విజయచిహ్నంబైన తీర్థు, అప్పీలుతీర్థుల సారాంశములు కరతలామలకముగ ప్రకటింపజాలని లోటుఁ దీర్చుటయగాక- ఆ 'విజయ' మవిజయముగ ప్రకటించినవారి దుర్ణయ వాతూలంబును తుదముట్టింపగలట్టి నాటిలేని మేటిచరిత్రయైనదే 'విజయధ్వజి' అని ప్రశంసింపక తప్పదు

దుర్లుభ ప్రయత్నంబులలో తమ సర్వస్వము ధారపోసి విజయమైన వారిలో కీ॥ శ్రీ॥ పండిత సూర్యసహాయాచార్యులు, మధురాచార్యులు, నూణాంపతి అప్పకవ్యాచార్యులు, కనుపర్తి బసవాచార్య స్వాములవారు, సాహిత్యసింహ యలవర్తి ఆంజనేయ శాస్త్రి, మహాపాథ్యాయ వడ్డేపాటి నిరంజన శాస్త్రి, పండిత గానాల రామమూర్తి (ఎం.ఎల్.సి. అండ్ ఎఫ్. ఎం. యు) పండిత గొన్నాభక్తుల వరహానరసింహాచార్యులు, పండిత దంతనాల నాగేశ్వర శాస్త్రి, పండిత వెల్లటూరి శేషాచలవధానులు మున్నగు వారేగాక జగద్గురు శ్రీ పోతులూరి వీరబ్రహ్మేంద్రస్వాములవారు, శ్రీ సనాతీ విశ్వేశ్వర స్వాములవారు (సింహాద్రిపత్వనాథావధూత) చిరస్మరణీయులు.

మనుగడకు శిన్నోరీతులున్నా! సాంఘికచరిత్ర ప్రచురణమే తమ ప్రతి లక్ష్యముగ పెట్టుకొని ప్రాచీనార్యాచీనచారిత్రక గ్రంథ భాండ్య పరిధిలో 'విజయధ్వజి'ని వెలయించిన శ్రీ దేశభక్త వి. యస్. శర్మగారి పండిత చరిత్రకారులను పోషింపకలిగిననాడే స్వసాంఘికులైన ఋణవిముక్తులగుదురని తెలియంగలుచున్నది.

విజయవాడ
16-11-1957

సర్వసిద్ధి సూర్యనారాయణ కవి,
సర్వసిద్ధి శిల్పనిలయం.

ప్రో॥ ధీమతో దేవభక్తస్య శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యశర్మణః,
సత్యార్థ సాధనోయత్న స్సాఫల్య మధిగచ్ఛతు.

వి. ఎస్. ఆర్. కళాశాల, } ఇతిమ్
జనా ౧. } ప్రత్నసగోత్రో వీరరాఘవాచార్యః
20—11—57 } ఆంధ్ర సన్న్యాసకః

I have great pleasure to go through this book, brought out by Mr. V. S. Sarma.

The History of Silpabrahmins, which added the most valuable treasure to Indian Culture from times immemorial, has been so authoritatively and briefly illustrated in this small volume.

To the earnest mind which desires to search for the way of the Vedic History of Silpabrahmins, I believe, this Vijayadhwaji is the flag of victory, hoisted by Mr. Sarma.

20th. Neve. 1957,
Guntur.

V. V. L. Narasimha Rao, M. A.
Lecturer in Telugu.
A. C. College. Guntur.

